

1975 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டரில் வராது. பிரிவிலெஜ்ஜாகக் கொண்டு வாருங்கள்.

திரு. பெ. செளந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, இந்தச் சபைக்கு நிறைய தவறான தகவல்கள் அடிக்கடி வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தவறான தகவல்கள் என்றால் நீங்கள் சொல்வது எனக்குத் திருப்தி படவேண்டும்.

திரு. பெ. செளந்தரபாண்டியன் : நான் ரிகார்டுகளைப் பார்த்துச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைத் தலைவரிடம் அதைக் கொடுங்கள். நான் பார்க்க வேண்டும். நீங்கள் எழுதிக் கொடுங்கள். நாளைக்கு எழுதிக் கொடுங்கள். அப்படி தவறான தகவல் இருக்கிற தென்றால் பிரிவிலெஜ்ஜி கிளப்புங்கள்.

புலவர் பழனிச்சாமி அவர்கள் தொடர்ந்து பேசுவார். 5 நிமிஷத்தில் முடித்து விடுங்கள்.

(4) 1975-76-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

புலவர் சி. பழனிச்சாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, லெவி கொள்முதல் செய்வதில் பெரிய நில முதலாளிகளுக்கு சலுகை வழங்கப்படுவதாக என்னுடைய பகுதியில் இருக்கிற விவசாயிகள் புகார் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரியான.....

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவரவர்களே,

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ரிப்போர்ட்டை சபைப் பண்ணியாச்சு. நீங்கள் திரு. பொம்மனேடு பேசிக் கொண்டிருந்தீர்கள், கவனிக்கவில்லை.

புலவர் சி. பழனிச்சாமி : அப்படிக் கொள்முதல் செய்வதில் பெரிய முதலாளிகளுக்கு சலுகைகள் செய்வதாக, அதற்கு ஆங்காங்கு இருக்கிற கணக்குப் பிள்ளைகள்தான் காரணம் என்று சொல்கிறார்கள். லெவி கொள்முதல் செய்வதிலே இந்தக் கணக்குப்பிள்ளைகள் ஈடுபடாமல் இருப்பது நல்லது என்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்லாமல் யார் யாருக்கு எவ்வளவு நிலங்கள் இருக்கிறதோ அந்த நிலங்களிலிருந்து யார் யாரிடமிருந்து எவ்வளவு நெல் கொள்முதல் செய்யப்பட்டது என்ற விவரத்தை ஒரு அறிக்கையாக வெளியிட்டு ஆங்காங்குள்ள ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலகங்களிலேயும், தாலுகா அலுவலகங்களிலேயும் பொது மக்கள் பார்வைக்கு வைக்கவேண்டுமென்று வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(புலவர் சி. பழனிச்சாமி)

[1975 மார்ச் 10]

அது மட்டுமல்லாமல், மிகக் குறைந்த அளவு, அதாவது ஒரு ஏக்கர், அதற்குக் குறைந்துள்ள நில உடமையாளர்களிடம் கொள் முதல் செய்ய வேண்டாமென்று மிகப் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், இந்த மனு நீதிநாள் நடப்பதைப்பற்றி ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மனு நீதி நாளிலே விவசாயி கொடுக்கிற கோரிக்கைகளுக்கு அவ்வப்போது தீர்வு காணப்படுகிறதென்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கொடுத்த மனுக்களில் கூட இன்னும் தீர்வு காணப்படாமல் இருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால் என்னுடைய ஊரில் லட்சுமணன் என்ற விவசாயிக்கு அவருடைய நஞ்சை நிலம் 50 ஆண்டுகளாக நஞ்சை நிலமாக இருக்கிறது. அந்த நஞ்சை நிலத்தை இடையில் சர்வே செய்தவர்கள் புஞ்சை நிலமாக மாற்றி விட்டார்கள். அவருடைய நிலத்திற்கு நான்கு திசைகளிலும் இருக்கிற நிலங்களெல்லாம் நஞ்சை நிலமாக இருக்கிற போது இந்த ஒரு நிலத்தை மட்டும் புஞ்சை நிலமாக எப்படி மாற்றினார்கள் என்று தெரியவில்லை. இதை மீண்டும் நஞ்சை நிலமாக மாற்றித்தர வேண்டுமென்று 3 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மனு நீதி நாளில் மனு கொடுத்து அது இன்னும் தீர்வு காணப்படாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த விவசாயிக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கக் கூடிய முறையிலே அந்த நிலத்தை மீண்டும் நஞ்சை நிலமாக அவருக்கு புஞ்சை நிலத்திற்குரிய நீர் வரியை கட்டாத அளவிற்கு, மாற்றிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், என் பகுதியில் இருக்கிற தேவநாயக்கன் குளத்திற்கு நீர் மட்டம் கட்டித்தர வேண்டுமென்று மனு நீதி நாளிலே மனு கொடுக்கப்பட்டது. இன்னும் நீர் மட்டம் கட்டி முடிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இப்படி நீண்ட காலமாக மனு நீதி நாட்களில் கொடுக்கப்பட்ட மனுக்கள் தீர்வு காணப்படாமல் இருக்கிற நிலையை மாற்றி, அவ்வப்போது உடனடியாகத் தீர்வு செய்து விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நம்முடைய டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கொண்டு வந்த இந்த நிதி நிலை அறிக்கையானது சமதர்ம மனம் வீசுகிற, ஏழை எளிய மக்களுக்கு உதவி செய்யக் கூடிய நிதிநிலை அறிக்கை என்று பாராட்டி, வரவேற்று, எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் மார்ச் 1-ஆம் நாள் இந்த மாமன்றத்திற்கு வழங்கிய 1975-76-ஆம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கையை எனது கட்சியின் சார்பாக மனப்பூர்வமாக வரவேற்று ஆதரித்து எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை தயாரிக்கிற போது 5 குறிக்கோள்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று, திட்டப் பணிகள், இரண்டு, திட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்ட பணிகள், மூன்று, வறட்சி நிவாரணப் பணிகள், நான்கு, சமூக நல சிறப்புப்

1975 மார்ச் 10]

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

பணிகள், ஐந்து, சமதர்ம சமுதாய அமைப்புப் பணிகள், ஆக, இந்த பஞ்ச நோக்கங்களைக் கொண்டு இந்த நிதி நிலை அறிக்கை தயாரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. பஞ்ச நோக்கங்கள் என்று நான் குறிப்பிடுவது, ஐந்து என்பதற்காகத் தான். பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால் அந்த நோக்கத்தை அடிப்படையாக வைத்து அல்ல. ஐந்து நோக்கங்களை குறிக்கோள்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த நிதி நிலை அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால், இந்த அறிக்கையின் மீது நடத்தப்பட்ட விவாதங்களிலேயெல்லாம், இந்த அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பின்னால் இந்த 8 ஆண்டு காலத்தில் இந்த தமிழகத்திற்கும், தமிழ்ச் சமுதாய மக்களுக்கும் எடுத்துக் கொண்ட முன்னேற்றகரமான நடவடிக்கைகள் குறித்து, எடுத்துக்கொண்ட முற்போக்கான திட்டங்கள் குறித்து அதற்காக வாதாடியவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்களாவென்றால் அநேகமாக சொல்ல வில்லை என்று தான் சொல்லவேண்டும். காரணம், ஜனநாயக நாடுகளில் ஆளும் கட்சி, எதிர்க்கட்சி என்று இருக்கிற போது, ஆளும் கட்சி செய்த அரும் பெரும் சாதனைகளை எதிர்க் கட்சி வரிசையில் இருப்பவர்கள் சொல்ல மாட்டார்கள். ஆளும் கட்சி செய்யத் தவறிய காரியங்களை, செய்து விட்ட குறைகளை மட்டும் பெரிதாக எடுத்தச் சொல்லி, தங்களுக்கு ஆதரவாக மக்களைத் திருப்புகிற பணியை எதிர்க்கட்சிகள் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் செய்கின்றன. அந்த மரபை ஒட்டியே, இங்கு எடுத்து நிறைவேற்றப்பட்ட பெரிய காரியங்களையெல்லாம் ஞாபக மறதியாலோ சொல்லாமல் விட்டு விட்டு, குறைபாடுகளை மட்டும் சொல்வது என்ற நிலையிலே குறைகளை மட்டும் விரிவாக எடுத்துப் பேசினார்கள். தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்கும் சமூகத்திற்கும், இன்னின்ன காரியங்களைச் செய்தால், அதன் மூலம் ஏழை எளிய மக்கள், வாழ்வில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாய மக்கள் வாழ்வார்கள் என்று எதிர்க் கட்சி வரிசையில் இருந்து திட்டங்களை, தீர்மானங்களைக் கொண்டு வந்து, அவைகளை நம்முடைய முதலமைச்சரோ அல்லது அரசாங்கமோ மறுத்திருக்குமானால், இன்னின்ன திட்டங்களை, முற்போக்கான திட்டங்களை மாமன்றத்திற்குக் கொண்டு வந்தோம், ஏழை எளிய மக்கள் வாழ வகை செய்யக் கூடிய முன்னேற்றகரமான திட்டங்களை, தீர்மானங்களை இந்த மாமன்றத்திற்குக் கொண்டு வந்தோம், இதை ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பாடு படுகிற டாக்டர் கலைஞர், தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்கு தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருக்கிற டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் மறுக்கலாமா, அவர் மறுத்து விட்டார் என்று இந்த 8 ஆண்டு காலத்திலே ஒரு கருத்தை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்ல முடியாது. காரணம் என்னவென்று கேட்டால், அந்தந்த நோக்கங்களை அடிப்படையாக வைத்து தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் இருக்கிற ஏழை எளிய மக்களுக்கும், பாடு படுகிற பாட்டாளி மக்களுக்கும், உழைத்து ஓடாகிப் போன தொழிலாள மக்களுக்கும், வேளாண்மையை பிழைப்பாகக் கொண்டிருக்கிற விவசாயப் பெரு மக்களுக்கும், நெசவாளப் பெரு மக்களுக்கும், இன்னும் சமுதாயத்தில் இருக்கிற தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகங்களுக்கும் என்னென்ன காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்று நாட்டின் நிலைமை

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

[1975 மார்ச் 10]

களுக்கேற்ப நடுநிலைமையாளர்கள் கருதுகிறார்களோ அவைகளையெல்லாம் அவர்கள் சொல்வதற்கு முன்னுடையே, முயற்சித்து, முன் கூட்டியே திட்டமிட்டு மனப்பூர்வமாக இந்த அரசும், டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும் செயல்படுகின்ற காரணத்தினால் அவர்கள் சொல்வதற்கு எதுவும் இல்லாமல் போய்விட்டது.

சொல்வதற்கென்று எதுவுமே இல்லாமல் போய்விட்ட காரணத்தாலே, எதையாவது சொல்வோமென்று அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் போனால், இந்த மன்றத்திலே, எத்தனையோ தீர்மானங்களை நாங்கள் கொண்டு வந்தோம், ஏழை எளிய மக்களுக்காக, பாட்டாளி மக்களுக்காக, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக, பிற்பட்ட மக்களுக்காக, அவர்களுடைய நலன்களுக்காக, முன்னேற்றத் திற்காக, இந்த இந்தத் தீர்மானங்களை நாங்கள் கொண்டு வந்தோம், அந்தத் தீர்மானங்கள் முதலாளிகளுக்கு விரோதமான தீர்மானங்கள், நிலச்சுவான்களுக்கு விரோதமான தீர்மானங்கள், பெரும் பணக்காரர்களுக்கு விரோதமான தீர்மானங்கள் என்று கொண்டு வந்தோம், அவற்றை இந்த மாமன்றம் ஏற்க மறுத்தது, டாக்டர் கலைஞர் ஏற்க மறுத்தார் என்று 8 ஆண்டுக்காலத்திலே நடைபெற்றதைப் பற்றி, இந்த மன்றத்திலே எதிர்க்கட்சிகளாலே எடுத்துக் காட்ட முடியாது.

முற்போக்குத் திட்டங்களை முனைந்து செயல்படுத்துகிறது இந்த அரசு. செய்து முடித்த காரியங்களெல்லாம் அவர்களுக்குப் பெரிதாகத் தோன்றவில்லை. எந்த ஒரு காரியமானாலும் ஜனநாயகத்தில் ஒரு முறைக்குப் பலமுறை, வலியுறுத்தி, வலியுறுத்திக் கேட்டு அதற்குப் பிறகு, நடைபெறவில்லையென்று போராட்டங்கள் நடத்தி, அந்தப் போராட்டங்களிலே பல அடக்கு முறைகளைக் கையாண்டு, அந்தப் போராட்டங்களிலேயிருந்து எல்லோரும் விடுபட்ட பிறகு, 6 கோரிக்கைகள் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், இரண்டை நிறைவேற்றித் தருவதுதான் மரபு. அப்படி டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் செயல்படுவாரானால், நிச்சயமாக இவ்வளவு பெரிய எதிர்ப்பு வந்திருக்காது. சொல்கின்ற கோரிக்கை, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காக, தொழிலாளிகளுக்காக, உண்மையிலே சாதகமான, முன்னேற்றமான திட்டங்களாக இருக்குமானால் சொன்னவுடனே, அல்லது எடுத்துக் காட்டியவுடனே, அவற்றைச் சட்டமாக ஆக்கிய காரணங்களாலே, செய்கிற முறைகள் அவர்களுக்குப் புதிதாகத் தெரிகிறது. அவற்றிற்குப் போராட்டம் நடத்தி, 5 கேட்டால், இரண்டை நிறைவேற்றுகின்ற மரபை, இதற்கு முன்னால் இருந்த மரபை டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும் கையாண்டிருப்பாரானால், இந்த நிலைமைவந்திருக்காது. அதற்கு மாறாக இருப்பதால்தான், எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு இவர்கள் செய்கிற காரியங்கள் பெரிதாகத் தெரியவில்லை. அதே நேரத்தில், நாங்கள் இன்ன இன்ன காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்றோம், அதை இந்த அரசு மறுத்து விட்டது என்று சொல்லவும் முடியாது. ஆகவே, எதையாவது, பேசவேண்டுமென்று பேசினார்களே தவிர, இன்றைக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பின்னர், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பின்னர், அதற்குப்பின்னாலே டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சிப்பொறுப்பை

1975 மார்ச் 10]

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

ஏற்றுக்கொண்ட பின்னர், முற்போக்கான திட்டங்களுக்கு விரோதமாக அல்லது (இந்திய மாநிலங்களிலே செய்யப்படாத அளவுக்கு) சோஷலிசச் சமுதாயப் பணிகளுக்கு விரோதமாக எந்த ஒரு திட்டத்தையாவது இந்த அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது என்று எடுத்துக் காட்ட முடியாது. அந்த அடிப்படையை வைத்துத்தான், இந்த 5 குறிக்கோள்களை, திட்டப் பணிகள், திட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்ட வளர்ச்சிப் பணிகள், வறட்சி நிவாரணப் பணிகள், சமூகநல சிறப்புப் பணிகள், சமதர்ம சமுதாய அமைப்புப் பணிகள் என்ற 5 குறிக்கோள்களை அடிப்படையாக வைத்து, இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தலைசிறந்த பொருளாதார நிபுணர்களால் கூட, இவ்வளவு நெருக்கடியான கட்டத்தில், இவ்வளவு பொருளாதாரச் சங்கடங்களுக்கு மத்தியில், இவ்வளவு வறட்சியான நேரத்தில், இவ்வளவு சிறப்பான நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரித்திருக்க முடியாது.

இதைச் சுருக்கமாகச் சொல்வோமானால், சமதர்ம சங்கநாதம் என்று சொல்லலாம். அப்படி சமதர்ம சங்கநாதத்தை இவ்வளவு பெரிய நிர்ப்பந்தங்களுக்கு மத்தியிலே, சிக்கல்களுக்கு மத்தியிலே, மத்திய அரசு இவ்வளவு மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையோடு நடக்கின்ற இந்த நேரத்தில் துணிவோடும், அதே நேரத்தில், அறிவுத் தெளிவோடும், டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் கொண்டு வந்திருப்பதை நான் மனமார, நெஞ்சார பாராட்டுகிறேன்.

1967-ம் ஆண்டுக்குப் பின்னால் நடந்த ஒவ்வொரு ஆளுநர் உரை விவாதத்திலும் ஒவ்வொரு நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத்திலும் கலந்து கொண்டு பேசுகின்றபொழுது, என்னுடைய காரியாப்பட்டி தொகுதியில் உள்ள கிருதமால் நதியைப் பற்றி நான் எடுத்துக் கூறாத நாளே கிடையாது. இந்த 8 ஆண்டுக்காலம் நடந்த ஆளுநர் உரையிலும், நிதிநிலை அறிக்கையிலும் கிருதமால் நதியைப் பற்றி, டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு அடிக்கடி நினைவுபடுத்தி வருகிறேன். அதை நினைவில் வைத்துக்கொண்டு, காரியாப்பட்டி தொகுதியில் உள்ள கிருதமால் கால்வாய்த் திட்டப் பரிசீலனை விரைவில் முடிந்துவிடும் என்று நிதிநிலை அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறார். பரிசீலனை மாத்திரம் விரைவில் முடியாமல், அதனுடைய வேலை தொடங்குகிற காரியம் விரைவில் நடத்தப்பட்டு, அது விரைவில் முடித்துத் தரப்பட வேண்டும் என்று டாக்டர் கலைஞர் அவர்களை, இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொள்ளும் இந்நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மதுரையிலேயுள்ள திருமலை நாயக்கர் மகாலை அரும்பெரும் பொருட் காட்சியாக மாற்றுவதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்கிறது என்ற பெருமகிழ்ச்சியான செய்தியை நிதிநிலை அறிக்கையிலே பார்க்கிறோம். காரைக்குடியிலே தமிழ்த்தாய்க் கோயில் ஒன்று வைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மதுரை திருமலை நாயக்கர் மகால், அழகுமிகு பொருட்காட்சியாகி, சிறப்பான பொருட்காட்சியாக அமையும் என்று நம்புகிறேன்.

காரைக்குடியிலே தமிழ்த்தாய் கோயில் கட்டுவதிலே கருத்து மாறுபாடு இருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். தமிழ்த் தாய்க் கோயிலை காரைக்குடியில் கட்ட வேண்டுமா? அங்குகட்டுவதற்கான

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

[1975 மார்ச் 19]

மூக்கியத்துவம் என்ன? தமிழ்த் தாய்க்கு, தமிழ் வளர்த்த பொதிகை மலையிலே கோயில் கட்டலாம், இன்னும் சிறப்பான இடத்திலே கட்ட வேண்டும். ஆனால் காரைக்குடியிலே ஏன் கட்டவேண்டும்? ஆண்டு தோறும் கம்பர் விழா நடக்கின்ற காரணத்தாலேயா, அல்லது வேறு காரணத்தாலேயா? அதையும் முதலமைச்சர்.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தமிழ்த் தாய்க் கோயில் காரைக்குடியில் நண்பர் சா. கணேசன் முயற்சியில் கட்டப்படுகிறது. அதற்கு அரசு உதவி செய்கிறது.

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள் : விளக்கத்திற்கு நன்றி.

அடுத்தபடியாக, மதுரை, சென்னைக்கு அடுத்த மிகப்பெரிய நகரமாக இருக்கிற காரணத்தாலும், மாநகராட்சியில் இரண்டாவது மாநகராட்சியாகத் தமிழகத்திலேயிருக்கிற காரணத்தாலும், இந்த மதுரை மாநகராட்சியிலே அமைக்கப்படுகின்ற திருமலை நாயக்கர் மகால் அரும்பெரும் பொருட்காட்சி என்று சொல்லப்பட்ட அந்தப் பொருட் காட்சியைத் தமிழகத்திலே மிகச்சிறந்த, மிக உயர்ந்த பொருட்காட்சியாக அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பூம்புகார் கலைக்கூடம், பாஞ்சாலங்குறிச்சி கட்டபொம்மன் கோட்டை இவைகளெல்லாம் இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்டு அமைத்த பெரிய காரியங்கள் என்பதால் பாராட்டுகிறேன். சிலப்பதிகாரத்திற்கு அடிப்படையாக அமைந்த பூம்புகார் நகரத்திலே, அந்தப் பழைய பூம்புகாரை நினைவுபடுத்துகின்ற முறையில் கலைக்கூடம் அமைத்ததற்கும், வீரபாண்டியனுக்குப் பாஞ்சாலங்குறிச்சியிலே ஒரு மகத்தான கோட்டையை எழுப்பி, அழிந்துபோன கட்டபொம்மன் பெயரை நிலை நாட்டுவதற்காகவும் நான் நன்றி தெரிவிக்கின்ற நேரத்தில், கட்டபொம்மனுக்குப் பின்னால் வாழ்ந்த மருதுபாண்டியனது வரலாறு, வரலாறு தெரிந்த டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்குத் தெரியும். கட்ட பொம்மனாவது வரி கொடுக்க மறுத்ததன் காரணமாக தூக்கிலிடப்பட்டான். ஆனால், கட்ட பொம்மன் தம்பிக்கு அடைக்கலம் கொடுத்த காரணத்தாலே, அன்னியனுக்குப் பிடித்துக் கொடுக்க முடியாது என்று மறுத்த காரணத்தாலே, மருதுபாண்டியன் கோட்டையிழந்து, நாடிழந்து, அரசிழந்து, கடைசியில் சமாதியானான்.

மருதுபாண்டியர் பிறந்த இடம் நரிக்குடி. அந்த நரிக்குடி என்ற பெயரை மருதுநகர் என்று மாற்றவேண்டும். அந்த நரிக்குடி மருதுபாண்டியன் பிறந்த இடம், பிறந்த ஊர். கலைஞருடைய பேனாவின் ஒரு துளி மையிலே அந்த உத்தரவைப் போட்டுவிட முடியும். அந்த நரிக்குடி என்ற ஊரை, மருதுநகர் என்று மாற்றி, முடிந்தால் நரிக்குடியிலே, மருதுபாண்டியனுக்கு ஒரு சிலை எழுப்பலாம். அந்தக் கோரிக்கையை கொஞ்சம் மெதுவாக நிறைவேற்றலாம்.

1975 மார்ச் 10]

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

அடுத்தபடியாக, இந்த அரசு, தாழ்த்தப்பட்டோர் நலனில், பிற படுத்தப்பட்டோர் நலனில் அக்கறை கொண்ட அரசு என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட வேண்டியதில்லை. தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினருக்காக, பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தினருக்காக, அவசியம் ஏற்பட்டால், என் உயிரையும் பணயம் வைத்து போராடத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிற முதலமைச்சரது இந்த அறிக்கையில் அவர்கள் முன் நேற்றத்திற்காகப் பல காரியங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அதனை நான் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக ஒதுக்கி இருக்கிற பணத்தையும், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காக ஒதுக்கி யிருக்கிற பணத்தையும் பார்க்கும்போது, ஏறத்தாழ 50 சத விதம் வித்தியாசமிருக்கிறது. ஏற்கெனவே, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு அதிக மாகப் பணம் ஒதுக்குகிறார், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இன்னும் அதிக மாக ஒதுக்கவில்லை, குறைவாக ஒதுக்கிறார், என்று சொல்லி, சொல்லி, இப்பொழுது தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு அரசு ஏறத்தாழ ரூ. 10 கோடிக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறது. அதே நேரத்தில், பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு ஏறத் தாழ ரூ. 5 கோடிதான் ஒதுக்கியிருக்கிறது. இன்னும் ஒரிரு கோடி ரூபாய் பிற்பட்ட சமுதாயத்திற்காக ஒதுக்க துணை நிதி நிலை அறிக்கை தயாரிக்கும் போதாவது வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

ஆம்னிபஸ்ஸை நாட்டுமையாக்குவது பற்றி என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கட்டபொம்மன் போக்குவரத்துக் கழகம், சேரன் போக்குவரத்துக் கழகம், பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகம் என்று அமைத்திருப்பது போல் தென்பாண்டி நாட்டில் போக்குவரத்துக் கழகத்தைத் தொடங்கும்போது பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் போக்குவரத்துக் கழகம் என்ற பெயரில் தொடங்கப் பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆம்னி பஸ்களை நாட்டுமையாக்கும்போது அந்தப் பெயரை வைத்து விடலாம். கலைஞர் அவர்கள் இது பற்றிப் பரிசீலனை செய்து உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மீனவப் பெருங்குடி மக்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டம் பிரம்மாண்டமான திட்டம். பிற்பட்ட சமுதாயத்தாரை அடிப்படையாக வைத்துப் போடப் பட்ட திட்டங்கள் என்பதற்கு இது ஆதாரமாகும். ஏழை எளிய மக்களுக்கு ஏற்ற சமதர்ம சங்கநாதமாக இருக்கிறது.

விவாதத்திற்குரிய ஒன்றாக மாநில சுயாட்சி பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மாநில சுயாட்சி என்பதிலே “சுயாட்சி” என்ற வார்த்தை இருப்பதால் டாக்டர் கலைஞர் எங்கே தனி நாடு கேட்கிறாரோ என்ற ஐயப்பாட்டின் காரணமாகத்தான் விவாதத்திற்குரிய ஒன்றாக அமைந்து விட்டது. அப்படிப்பட்ட ஐயப்பாடு எழக் காரணம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தொடங்கப்படுகிற நேரத்திலேயே திராவிட நாடு லட்சியத்தை அடிப்படையாக வைத்துத் தொடங்கப்பட்டதாலே, அதைக் கைவிட்ட பிறகும், அண்ணா அவர்கள் பொதுக் குழுவிலே வைத்து நாட்டுப் பிரிவினை கைவிடப்பட்ட பிறகும், இப்போது மீண்டும் மாநில சுயாட்சி என்று கேட்கும்போது எங்கே தமிழ் நாட்டைப் பிரித்துக் கேட்கிறார்களோ என்ற ஐயப்பாடு எழுகிறது.

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

[1975 மார்ச் 10]

நன்றாக யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும், சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மாநில சுயாட்சி என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கும் இந்த நேரத்தில் அந்தக் கோரிக்கையை வைத்தாலும், அடுத்த ஐந்து ஆண்டுகளிலே, பத்து ஆண்டுகளிலே, பதினைந்து ஆண்டுகளிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகந்தான் இந்த ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருக்கப்போகிறது என்பதற்கு ஜனநாயகத்தில் உத்தரவாதம் கிடையாது. கேட்கப்படுகிற கோரிக்கை, அந்த லட்சிய முழுக்கம் நாட்டுக்குத் தேவையானதுதானா? வளர்ந்து வரக் கூடிய இந்திய அரசியலுக்கு உகந்தது தானா? என்று யோசிக்க வேண்டும்.

இதிலே காஷ்மீரைச் சுட்டிக்காட்டி காஷ்மீர் தனியான நிலைமை, அதைப் பற்றிப் பேசக் கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். என்ன தனியான நிலைமை? 1947-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 15ம் தேதி வெள்ளைக் காரன் இங்கிலாந்து தேசத்திற்குச் செல்லுகிறான். அதற்கு முன்னால் மூன்று பிரிவாக இந்தியாவைக் கொடுத்து விடுகிறான். இந்துக்கள் அதிகமாக வாழும் பகுதி இந்திய யூனியன் என்றும், முஸ்லிம்கள் அதிகமாக வாழும் பகுதி பாகிஸ்தான் என்றும், சுதேச சமஸ்தானங்கள் இந்திய யூனியனோடு சேர விரும்பினால் சேரலாம், பாகிஸ்தானோடு சேர விரும்பினால் சேரலாம், அல்லது தனித்து சுதந்திரமாக இருக்க வேண்டுமென்றால் இருக்கலாம் என்று மூன்று பிரிவாகச் சுதந்திரத்தைக் கொடுத்தான். காஷ்மீர் மக்கள் முஸ்லிம்கள், ராஜா இந்து, ஹைதராபாத் ராஜா முஸ்லிம், மக்கள் இந்துக்கள். எல்லா சமஸ்தானங்களையும் இணைக்கும் போது ஹைதராபாத்துக்குள் போலீஸ் நுழைந்தது. உடனே பாகிஸ்தான் மட்டாளம் காஷ்மீரில் நுழைய முயற்சித்தது. அப்போது காஷ்மீரைக் கையில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும், பாதுகாப்புக்குக் கேந்திரமான இடம் அது என்று சொல்லி சில சலுகைகளை அப்போது காஷ்மீருக்கு அளித்தார்கள். இன்று பல நிலைமைகளுக்குப் பிறகு மீண்டும் ஷேக் அப்துல்லா அங்கு பிரதமராக வந்திருக்கிறார்.

காஷ்மீரத்திலிருந்து கன்னியாகுமரி வரை, பம்பாயிலிருந்து கல்கத்தா வரை இந்தியா ஒரே நாடு என்று ஒத்துக் கொண்டவர்கள் நாங்கள்; இந்திய மண் ஒரே மண் என்பதை நம்புகின்றவர்கள்; அந்த லட்சியத்திற்காகப் போராடி சிறைச்சாலைக்குச் சென்றவர்கள், தடியடிப்பட்டவர்கள். ஒரே நாடு என்று சொல்லும்போது காஷ்மீர் முதல் கன்னியாகுமரி வரையில் ஒரே அரசியலமைப்பு என்ற நிலைமை இருக்க வேண்டுமல்லவா? அதைக் கேட்கும்போது நாட்டுப் பிரிவினை என்று சொல்லுவதா? யார் அதைக் கேட்பது? மாநில சுயாட்சி கொடுப்பது பற்றிக் கூடக் கவலை இல்லை. கேட்பது டாக்டர் கலைஞர் அல்லவா? நான் உற்சாகப் படுத்துவதற்காகச் சொல்லவில்லை. உண்மையைச் சொல்லுகிறேன். இன்றைக்கு மாநில சுயாட்சி கேட்கத் தகுதி படைத்த ஒரே ஒருவர் தமிழக முதல்மைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள்தான். மற்றவர்கள் ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த முதலமைச்சர்கள், அல்லது அவர்களுக்குத் துணை போகும் முதலமைச்சர்கள். அந்த முதலமைச்சர்கள் இந்தக் கோரிக்கையை, உரிமையை எடுத்துச் சொல்லத் தயாராக இல்லை. அந்தத் துணிவு அவர்களுக்கு வராது; டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்குத்தான் வரும்.

1975 மார்ச் 10]

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

“பாதுகாப்பு ஒன்றைத் தவிர மற்ற அதிகாரங்களைப் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும்” என்று அண்ணா அவர்கள் சொன்னதாக அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எந்த இடத்தில், எப்போது கூறினார்கள் என்று அறிக்கையில் தெளிவாக இல்லை.

நேத்தாஜி சுபாஷ் போஸ் எப்பேர்ப்பட்ட தேசிய வீரர், தேச ஒருமைப் பாட்டில் உறுதியுடையவர் என்பதை நாடு நன்குஅறியும். இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு இந்திய அரசியலமைப்பு எப்படி அமைய வேண்டுமென்று தெளிவாக அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தியாவின் பாதுகாப்பு, கரன்சி, வெளிநாட்டுக் கொள்கை, தபால் இலாகா, ரயில்வே இலாகா இந்த ஐந்தைத் தவிர வேறு அத்தனை அதிகாரங்களும் மாநிலங்களுக்குக் கொடுத்து விட வேண்டுமென்று மிகத் தெள்ளத் தெளிவாக எழுதியிருக்கிறார்கள். நேத்தாஜி போஸ் பிரிவினாவாதியா? நாட்டைத் துண்டாட வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடா சொன்னார்? நேத்தாஜி சுபாஷ் போஸ் ஒருமைப்பாட்டுக்கு எதிரானவர் என்று வெள்ளைக்காரர்கள் கூடச் சொல்லமாட்டார்கள்.

ஒரு கோரிக்கையைச் சொல்லும்போது அடிப்படையைப் புரிந்து கொண்டு விவாதிக்க வேண்டும். சொல்லுவது டாக்டர் கலைஞரா என்று பார்க்கக்கூடாது. இன்றைக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருக்கலாம், நாளைக்கு வேறு கட்சி வரலாம். எந்தக் கட்சி வந்தாலும் தமிழ்த்தாய் வயிற்றில் பிறந்த தமிழ் மகன்தான் ஆட்சியிலே உட்கார வேண்டும்; தமிழ் மண்ணில் பிறக்காத, தமிழ்த்தாய் வயிற்றில் பிறக்காத ஒருவரை நிச்சயமாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது; அவர் இந்த ஆட்சியில் உட்கார முடியாது; கலைஞராக இருந்தாலும், வேறு யாராக இருந்தாலும் தமிழ் மண்ணில் பிறந்த, தமிழ்த் தாயின் வயிற்றில் பிறந்த ஒருவர் தான் இந்த இடத்தில் உட்கார முடியும் என்பதுதான் எங்கள் கட்சியின் கருத்து; அதுதான் பொதுவான நியாயம் கூட.

(முற்பகல் 10-30)

ஆகவே, உட்காருவது யார் என்பதல்ல பிரச்சனை. சொல்கிற இந்தக் கோரிக்கை நியாயம் தானா என்று பார்க்க வேண்டும். இதை ஏற்க மறுப்பதில் என்ன கருத்து மாறுபாடு இருக்க முடியும். தோழமைக் கட்சிக்காரர்களைத் தவிர எதிர்க் கட்சிக்காரர்களைக் கேட்டால் மாநில சுயாட்சிக்கு மறுப்பு தெரிவிப்பார்கள். மாநிலங்களுக்கு அதிகப்படியான அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கேட்டார்கள், பெரும் பெரும் தேசியத் தலைவர்களும் ஏற்கனவே சுயராஜ்யத்திற்குப் பின்னால் இப்படித்தான் அரசியல் அமைப்பு உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இது பிரிவினை வாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதல்ல. பிரிவினை நோக்கத்தைக் கொண்டதல்ல, வளர்ந்து வரக்கூடிய முன்னேற்றத்தை அடிப்படையாகக் வைத்து ஒவ்வொரு மாநிலமும் தங்கள் மாநில மக்களுக்கு, வாழ்கிற ஏழை எளிய மக்களுக்கு, பல்வேறு மக்களுக்கு, பாட்டாளி மக்களுக்கு, விவசாய மக்களுக்கு ஏற்ற முன்னேற்றகரமான திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கும், மொத்தத்தில்

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

[1975 மார்ச் 10]

இந்தியா கடைப்பிடித்து வருகிற சோஷலிச சமுதாய ஒழுங்கு முறைக்குத் திட்டமிட்டுச் செயல்படுவதற்கும் ஏதுவாகத்தான், அடிப்படையாகத் தான் இந்த மாநில சுயாட்சி கோரிக்கை இருக்கிறது என்று அத்தனை கட்சிக் காரர்களும் வரவேற்று அந்த மாநில சுயாட்சி கோரிக்கையை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று எதிர்க் கட்சிக்காரர்களைப் பணிவோடு நான் கேட்டுக் கொண்டு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை, நான் ஆரம்பத்தில் சொன்னது போல சமதர்ம சங்க நாதம் ஒலிக்கின்ற அறிக்கை என்று வரவேற்று அமைகிறேன். வணக்கம்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Mr. Speaker, Sir,

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மூன்று மணி நேரம் இருக்கிறது. மூன்று பேர்களுதான் பேசவேண்டும். ஆகவே ஒரு மணி நேரம் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். ஒரு மணி நேரத்திற்குள் முடித்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லவில்லை.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I will be very brief. I have been listening to the various speeches made by the Hon. Members regarding the Budget that has been presented before this House. It is a pre-election budget and I was expecting that there would be a very strong dose of taxation. But to my surprise the dose of taxation is also very much and that is only the indirect taxes that have been imposed by the State Government. Before I deal at any length with the Budget, I would like to say a few words regarding the State Autonomy demand that has been discussed on the floor of the House.

Sir, so far as the State Autonomy is concerned, it has been stated in the Budget speech—

“The present Constitution under which the Centre is the Deity dispensing favours and States are Devotees seeking them should be radically restructured”,
This is the background under which the present Budget has been presented before this Honourable House.

I may say, with your permission, that the arguments advanced by the learned Member regarding the State Autonomy are not acceptable. So far as the State Autonomy is concerned, we emphatically object to the demand of State Autonomy. On the other hand, I understand that if argument is advanced for more

1975 மார்ச் 10]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

powers under the Constitution and those powers could be formulated by a consensus among all the Chief Ministers of the various States and that could be taken up at the Central level in which the Central and State Governments can discuss what should be the amendments so far as the devolution of powers for the States concerned.

Now, Sir, there are sufficient powers for the State Government to do whatever is needed. It may be stated that there are certain powers which are concentrated in the Centre but that is no argument. The powers that are now with the States are sufficient in the sense that the previous Government which had been administering the Government with their limited finances were able to do much better than the present D.M.K. Government. The present D.M.K. Government, under the cloak of State autonomy, is just making political propaganda when its image is on the decline, and when its popularity is declining. They want to reconstruct the strength of their party. It is with that political objective that the State autonomy demand has been made.

Sir, so far as the State Autonomy is concerned, it has been discussed at length in this House and a resolution has been passed by this House and the matter is pending consideration with the Central Government. What is the immediate provocation for this new slogan, is the thing which I cannot understand.

One hon. Member was saying that our Chief Minister should be christened as 'Wazir-e-Azam' or the premier or the Prime Minister of Tamil Nadu. Is there any necessity for two Premiers and that is the question has been posted before this House.

So far as Kashmir is concerned, it is entirely different from Tamil Nadu. It enjoyed a peculiar status in view of its geographical position and defence importance. The question whether the accession of Kashmir to India is complete or not, was a live issue and that has been hanging fire for so many years. Now in order to have a final settlement, both the parties, the Central Government and the State Government, consulted

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1975 மார்ச் 10]

each other and they came to a decision and on the question whether the decision is proper or not, many leading parties have stated that the settlement on the Kashmir issue is the most proper and opportune thing to do at this time. There had been so much confusion and we fought two wars with Pakistan and Kashmir was a thorn in the defence of India. That is the reason why Kashmir has been given a special status and Sheikh Abdullah has been re-introduced into the mainstream of Indian politics. That is my submission.

Now we may consider what is meant by State autonomy and whether it is independence or more powers is a matter which will have to be considered. If it is a question of more powers I can understand that argument. But the antecedents of the Ruling Party and their demand for Dravidistan and the agitations that have been launched by them when they were in the Opposition, leads us to the conclusion that the whole thing is fishy and suspicious and that is the reason we say that the demand of State Autonomy should be opposed tooth and nail and we oppose the demand of State autonomy because it smacks of separation and secession and however much the ruling party may say that they are not for separation, we suspect their *bonafides*, and the people of Tamil Nadu also suspect them because of their antecedents. It may be a war-cry against the Centre but this is a matter of give and take and adjustment.

So, the argument that without autonomy nothing could be done is fallacious, false and absurd and these are the only epithets which I want to use.

Another point is, that while answering a point raised by an hon. Member belonging to the Ruling Party, he said that he was prepared to court imprisonment and launch agitation. Does it speak well of the Chief Minister is the question which will have to be considered. He is the Chief Minister and it is only on his advice that the Governor has to carry on the day-to-day administration. As he is the head of the administration, can he launch an agitation and is it correct and proper? It may be argued that he wants some amendments to the Constitution.

1975 மார்ச் 10] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

So far as amendments to the Constitution are concerned, there is a specific provision, Article 368 of the Constitution. Members of Parliament are there and they can just move the Parliament to suitably amend the Constitution. If the present Ruling Party at the Centre is not amenable for amending the Constitution, he can bring the issue for the verdict of the people in the next elections — whether it is a snap poll or not — in 1976 and till then he can wait. If he wants more powers, he can leave the issue to the verdict of the people. Without doing that, is it necessary to have an agitational approach and I would say that that would not speak well of this Government and the Ruling Party and especially coming as it does from the mouth of the Chief Minister, it would be viewed with the greatest suspicion. Sir, the Press in India has given so much of prominence to the statement made by the Chief Minister, namely, that he is prepared to court arrest and start an agitation. In this connection, I would just refer to the oath of office that will have to be taken by a Minister of State.

Form of oath of office for a Minister for a State :—

“I, A. B do swear in the name of God that I will bear true faith and allegiance and solemnly affirm to the Constitution of India as by law established, that I will uphold the sovereignty and integrity of India, that I will faithfully and conscientiously discharge my duties as a Minister for the State of..... and that I will do right to all manner of people in accordance with the constitution and the law without fear or favour, affection or illwill.”

Now, Sir, he is the defender and protector of the Constitution, and the laws of the State. If he were to take such a stand, it would be highly dangerous. It is the slogan of the CPM because I remember them telling that administration and agitation will go hand in hand. That was their dogma and that was their theory. I do not know whether the Ruling Party has borrowed that dogma that is the question that arises so far as this statement is concerned. It is not a happy state of affairs. I can understand if the Chief Minister relinquishes his office and says that he is prepared to court arrest, but occupying the Chief

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1975 மார்ச் 10]

Minister's chair and position, it does not speak well of him to say that he is prepared to lead an agitation. That is the point that I am pressing.

Next point is, I want to say something regarding matters which are now alive. In this connection I would refer to Vellore Hosptial strike that is going on for a pretty long time. So far as Vellore hospital strike is concerned, there is so much of politics in it; whether it is based on linguistic hatred or some such thing, I do not want to deal with that aspect at length, now.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : ஸ்தாபன காங்கிரஸ் தலைவர் ஒரு கருத்தைச் சொல்லுகிறபோது, அங்கேயுள்ள நிலைமையைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் ஏதோ மொழி வெறி காரணமாக, இன மனப்பான்மை காரணமாக அரசியல் கட்சி மனப்பான்மையோடு போராட்டம் நடத்து வதாகச் சொல்லுகிறார்கள். நேற்றைய தினம் நான் வேலூருக்குச் சென்று இருந்தேன். சர்வ கட்சித் தலைவர்களும்—ஸ்தாபன காங்கிரஸ் தலைவர் உள்பட—சேர்ந்து வேண்டுகோள் விட்டு இருக்கிறார்கள் மருத்துவமனை நிர்வாகத்திற்கு. ஒரு கட்சி மட்டுமல்ல. ஸ்தாபன காங்கிரஸ், இன்றைய தினம் ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்கழகம், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், எல்லோரும் சேர்ந்து சிறந்த முறையில் அந்த வேலை நிறுத்தத்தைக் கை விடுவதற்கு அந்த 15 பேரை வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கேட்டு இருக்கிறார்கள். 4 நாட்களாக அந்த நிர்வாகத்தினர் அதை ஏற்க மறுக்கிறார்கள். இதிலே எங்கே அரசியல் கட்சி வருகிறது என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, I would like to say to the Health Minister that I will be absolutely fair to both sides. So far as the Vellore Hospital strike is concerned, I have got also enough materials with me and I have facts with me. I know how the trouble originated. It originated on account of the disciplinary action taken against five persons, whose hands have been tainted with corruption. Are we sitting in the Government or sitting in this House encouraging corruption?

As far as this matter is concerned, I would like the Hon. Chief Minister to have an open mind. I have got a press report of the Special Correspondent of the 'Mail'. He has dealt with

1975 மார்ச் 10] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

this issue at length. I do not want to deal with all the details but suffice it for me to say that the attitude taken by the Government is not helpful in resolving this trouble.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, பட்ஜெட் விவாதத்தில், வேலூர் மருத்துவமனை விவகாரம் பெரிதாகக் கொண்டு வருவதால், நான் பதில் சொல்கிற நேரத்தில் விரிவான பதிலைச் சொல்ல இயலாது என்பதால் இப்போதே சொல்லிவிடுகிறேன்.

வேலூர் மருத்துவமனை நிர்வாகம் 5 பேர் மீது எடுத்த நடவடிக்கை மீது இந்த அரசு கவலைப்படவில்லை. 5 பேர் மீது எந்தவிதமான விசாரணை வேண்டுமானாலும் வைத்துக்கொள்ளுங்கள், எந்தவிதமான நடவடிக்கை வேண்டுமானாலும் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டார்கள் என்பதற்காக வெளியேற்றியுள்ள 15 தொழிலாளிகளைத் திரும்ப எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இது தான் முதலமைச்சரின் சமரச ஏற்பாடு. இதை ஏற்றுக்கொள்ளத்தான், அந்த 15 பேரைத் திரும்ப வேலைக்கு ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் இந்த நிர்வாகம் மறுத்து வருகிறது.

அதை நாம் இன்றைக்கு அமல்படுத்தாமல் போனால், பிறகு எந்தத் தொழிற்சங்கப் போராட்டத்திலும் ஒரு நிர்வாகம் நாங்கள் நிச்சயமாக அவர்களை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது, டிசிப்பிளின் கெட்டுவிடும் என்று சொல்கிற நிலைமை வரும். நாட்டிலுள்ள எல்லாத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமா? 15 பேர் மன்னிப்புக் கடிதம் எழுதிக் கொடுக்கக் கூடத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்று நிர்வாகத்திற்குச் சொல்லப்பட்டது. அந்த 15 பேரிடம் மன்னிப்புக் கடிதம் எழுதி வாங்கிக் கொள்ளுங்கள். மீண்டும் தவறு செய்தால் நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்ற அந்த அளவுக்குத் தொழிலாளப் பிரதிநிதிகள் இறங்கி வந்து, அரசாங்கமும் அதை ஒப்புக்கொண்டு, அந்த 15 பேரை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கேட்டு இருக்கிறோம். அவர்கள் மனம் இளகாமல் இருப்பதுதான் வேடிக்கையாக இருக்குகிறது.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: I am happy that the Chief Minister has reiterated the point of view that has been stressed on behalf of Government.

So far as the case that has been put forward on behalf of the management is that it is a case of indiscipline and discipline should not be tolerated. I am not going to deal at length with the issue raised by the Chief Minister. Let me once again say that once again the two sides may sit over the table and negotiate and come to a settlement. I want settlement in the

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1975 மார்ச் 10]

best interests of the institution and in the best interests of Vellore town I am saying this. I do not want to apportion blame on any party.

But, the follow-up action taken by State Government so far is not very happy. That is the reason why I want to bring to the notice of this House certain things that have happened subsequently, after the statement has been made by the Hon. Chief Minister. I may be permitted to read one portion of a press report. It is up to the Government to deny or affirm that report. It says:

“A Bill has been forwarded putting in a demand for Rs. 5.85 lakhs for providing police assistance during the period January to March and a team of commercial tax officials have visited the hospital and had assessed a turnover of Rs. 74 lakhs for 1969-70 and also a penalty at $1\frac{1}{2}$ times the normal rate for wilful and deliberate non-disclosure of turnover liable to tax. The authorities of the 74 year-old hospital have been asked to remove the portion abutting into the national highway.”

Some other things are also said. The Chief Minister and Health Minister were stating that it is not based on any linguistic trouble. In that report there is a portion which says that the Workers' Union wanted to start the strike as an anti-Malayalee agitation. Further down in the report, it is said that one union leader was saying that there was an under-current of hostility between Vellala and Nadar christians among workers and this has worsened the situation. These are conflicting reports giving political colour. We do not know whether that version is correct or not.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஒரு மாநில சர்க்காருக்கு ஒரு தனியாரின் நிர்வாகம் இந்த அளவுக்குச் சவால். விடுவதை இந்த அவை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறதா என்பதை நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அவையில் மாத்திரமல்ல. மேலவையில் கூட எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ராஜாராம் நாயுடு அவர்கள் அந்த 15 பேரை நிர்வாகம் திரும்பி எடுத்துத் தீரவேண்டுமென்று வலியுறுத்தி எடுத்துச் சொன்னார்கள். மற்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் அந்தக் கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இங்கேயுள்ள தலைவர்களுக்கும், அந்த

1975 மார்ச் 10]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

15 பேரை வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கூறுவதிலும் அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பதிலும் எந்த விதமான மறுப்பும் இருக்கமுடியாது என்று கருதுகிறேன்.

ஒரு தனிப்பட்ட நிர்வாகம் ஒரு மாநில அரசாங்கத்தை எதிர்த்து இந்த அளவுக்கு ஒரு போர்க்கொடி உயர்த்தி, என்னதான் வந்தாலும் கேட்க மாட்டோம், எங்களுக்கு டிசிப்பிளின் தான் முக்கியம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் ஜான்சன் என்ற டாக்டரை—அவர் பெரியாருக்கு, மற்றும் பழைய காங்கிரஸ் தலைவர்களுக்கு மிகவும் வேண்டியவர், எல்லோருக்கும் வைத்தியம் பார்த்தவர், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டு இருந்த நேரத்தில் இங்கேயே வந்து அவர்களுக்கு வைத்தியம் பார்த்தவர்—விஸ்வாச ஊழியர்களைக் கொண்டு அடிக்கச்சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த மருத்துவ மனையில் இடம் இல்லாமல் அவர்கள் சென்னை ஜெனரல் ஹாஸ்பிடலில் இருக்கிறார். அவருடைய கபால் எலும்பு முறிந்து இங்கே வந்து சிகிச்சை பெற்று வருகிறார். அந்த அளவுக்கு அங்கே நிலைமை இருக்கிறது. இதற்கும் பிறகும் அந்தத் தனியார் நிர்வாகம் சொல்லுவதைக் கேட்கவேண்டுமென்று சொல்லுவது முறையல்ல.

ஒரு முறை கோயம்புத்தூர் மில்லின் நிர்வாகங்களுடன் பேச்சு வார்த்தை நடைபெற்றபோது, தொழிலாளர்கள் சில பேரை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னோம். அவர்கள் அதை மறுத்து விட்டார்கள். என்னுடைய யோசனையை தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். மில்முதலாளிகள் ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தார்கள். கடைசியில் நான் சொன்ன வார்த்தை, நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டால், நாளை காலை இந்த மில்களை எல்லாம் தேசியமயமாக்குவேன் என்று சொன்னேன். அடுத்தநாள் காலை நாங்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம் என்று மில் முதலாளிகள் சொன்னார்கள். இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகூட ஒரு மாநில அரசு எடுப்பதற்கு உரிமை கிடையாது என்று கூறுவது முறையாகாது.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: I am sorry that the Hon. Chief Minister has not understood me in the correct sense. I am only saying that a salutary approach should be made. Even now, it is not too late for both the parties to agree to some settlement and come to some understanding. I do not say that the workers who have been there should be totally sent away. It is a matter which will have to be considered on its merits. There are very grave allegations—allegations of misappropriation, defalcation and also indecent assault on staff members and also patients. I do not want to go into all those details, because it may not be proper.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1975 மார்ச் 10]

So far as assault on Dr. Johnson is concerned, I have enquired and I have got some information. According to that, it is this Doctor who met the angry crowd. In the crowd, it was alleged that—I do not say that he bet them, but according to the people in the crowd—it was he who started the trouble and he was the aggressor and there was retaliation.....

மாண்புமிகு திரு ப.உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, டாக்டர் ஜான்சன் சென்னை ஜெனரல் ஹாஸ்பிடலில் தான் இருக்கிறார்கள். நான் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவரை தயவுசெய்து போய் பார்த்து விட்டு வாருங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்வேன். யார் தாக்கி இருந்தாலும் அது குற்றம் தான். ஜான்சன் அடிப்பட்டு இருக்கிறார்கள். உண்மைதான். ஹைவேஸ் என்று சொல்லப்பட்டதால் அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம். இது பற்றி, ஐந்தாறு மாதங்களாகக் கடிதப்போக்குவரத்து நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. அதையும் இதையும் பின்னிப் பேசவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் கிளாரி பிகிகேஷன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கிளாரிபிகேஷன் வேண்டாம் அவர்கள் பேசுகிறார்கள். திரு பொன்னப்ப நாடார், நீங்கள் பேசங்கள்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, so far as the CMC Hospital issue is concerned, I want to say that I have the greatest regard for the doctors, I do not say that all persons who have committed violence should be protected; the arms of law are quite long enough and legal steps can be taken against those persons. But the timing is such, the feelings are such that an amicable settlement is the best thing. For, Vellore Town should not suffer on account of this trouble. This institution will have to be protected and no vindictive measures should be taken by the Government.

மாண்புமிகு திரு க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, இதிலே எதோ அரசாங்கம் தனிப்பட்ட முறையில் அந்த மருத்துவ மனைக்கு தீமை செய்ய முயற்சிப்பது போல ஒரு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொல்லுவதை நான் மிக வருத்தத்துடன் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. காரணம், எல்லா எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் ஒன்று கூடி அத்தனை பேரும் உட்கார்ந்து பேசி கட்சி வித்தியாசம் இல்லாமல் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இந்த 15 பேரை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். குற்றம் இருந்தால் விளக்கம் கேட்டுத் தொடர்ந்து நடவடிக்கை எடுங்கள். எந்தக்

1975 மார்ச் 10]

[திரு. க. அன்பழகன்]

குற்றமும் செய்யாமல் ஸ்டிரைக்கில் சேர்ந்தார்கள் என்பதாலேயே 15 பேரை விலக்கி இருக்கிறார்கள். முதலில் 5 பேரை வேலையிலிருந்து அகற்றி விடுவது என்ற அந்த முடிவில் நாங்கள் தலையிடவில்லை. சர்வகட்சியில் உள்ள எல்லோரும் வேண்டுகோள் விடுத்து அதை ஒரு நிர்வாகம் மறுக்கிறது என்றால் அதில் என்ன அரசியல், ஆளும் கட்சி அதிலே என்ன தவறு செய்கிறது, அரசாங்கம் என்ன தவறு செய்கிறது என்று எதிர்க்கட்சிகள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். எல்லோரும் ஒன்றாகச் சொல்லுகிறார்கள். கடந்த இரண்டு மூன்று நாட்களாகக் நிர்வாகம் கேட்கவில்லை. அந்த நிர்வாகத்திற்கு அறிவுரை கூற வேண்டும்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: That is the reason why even now I say and I am reiterating that conciliatory methods may be initiated. All parties are agreed on that. My only fear is that there are very many people who have been adversely affected and the management wants to shift the Institution to some other place. By that Vellore Town will be affected and. . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இதைச் சொல்லியே பயமுறுத்துகிறார்கள். அதை விப்ட் செய்து விடுவேன் என்று. வேலூர் ஆஸ்பத் போய்விட்டால் தமிழ்நாட்டில் வேறு பெரிய ஆஸ்பத்திரியே வைக்க முடியாதா. போனால் போகட்டும். நான் இதைச் சொல்லுவது அறைகூவலாகச் சொல்லவில்லை. 15 பேரை எடுத்துக்கொள்ள மாட்டேன் என்று சொல்லுவதற்கு அவ்வளவு ஆணவம் ஒரு தனிப்பட்ட நிர்வாகத்திற்கு ஏன் என்று தான் கேட்கிறேன். சிம்சனில் எவ்வளவு பெரிய ரகளை ஏற்பட்டது. 150 பேரை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டேன். எடுத்துக் கொண்டார்கள். அப்போது எல்லாத் தொழிற்சங்க தலைவர்களும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று வாதிட்டார்கள். இது 15 பேர் விவகாரம். அதைப் பிரமாதப்படுத்துகிறது. இதில் கிலர் நிர்வாகத்தின் பக்கம் நிற்பதுதான் எனக்கு வேடிக்கையாக இருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கனம் முதலமைச்சர் பேசுகிறபோது இது ஒரு ஆணவ பிரச்சினை என்ற முறையில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் அப்படி எடுத்துக்கொண்டாலும் நீங்கள் அப்படி எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்றுதான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதை prestige question ஆக பார்க்கக்கூடாது. This is a very big issue.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அம்மையார் அவர்களே! அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு என்ன பதிலைச் சொல்ல? 15 பேரை வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமா, வேண்டாமா?

[1975 மார்ச் 10]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நீங்களே நியாயத்தை விசாரித்து நீங்களே ஒரு முடிவுக்கு வாருங்கள்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I have got the greatest regard for the attitude of the Government. But Government should not, the Chief Minister should not think that we are all siding with the management and inciting them or, that we are advocating that it should be shifted and all that. That is not my case. I would once again appeal to this House, through you, Sir, that a settlement may be effected very soon. I am not going to apportion the blame on the management. I do not say that the workers are all on the wrong side and that Government.....

மாண்புமிகு திரு ப.உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, எல்லா கட்சித் தலைவர்களும் அந்த ஆஸ்பத்திரி மேனேஜ்மெண்டை சந்தித்து பேசி இருப்பதாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தகவல் தந்து இருக்கிறார்கள். மானேஜ்மெண்டார் மதுரை சென்று தங்கராஜை சந்தித்து இன்னும் ஒரு நாள் இரண்டு நாளைக்குள் இந்தப் பிரச்சினைக்கு முடிவு காண்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தப் பிரச்சினையை மேலும் பேசி காம்பிளிகேட் ஆக ஆக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சுமுகமான முடிவு ஏற்பட வேண்டும் என்ற ஆசை இருப்பதால்தான் யாரும் பழைய விவகாரங்களை மேலும் பேசி காம்பிளிகேஷன் உண்டாக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: I accept the suggestion. That is the reason why I plead that a conciliatory attitude should be taken. I do not want that trouble should be fomented. I say this with all good intention and that is why I am arguing the case and not because that there should be bitter feelings. There should not be bitter feelings. That is what I want and what I plead for. We should forget and forgive. I am not against the institution or the workers. I am only interested in the Institution being there and not

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: Forget and forgive என்ற அறிவுரையைத்தான் நாங்கள் அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறோம். நிர்வாகத் திற்கு. தொழிலாளர்கள் தவறுகள் செய்து இருந்தாலும் Please forget and forgive என்று சொல்லுகிறோம். அதைத்தான் நிர்வாகம் ஏற்க மறுக்கிறது.

1975 மார்ச் 10]

திரு கே.டி.கே. தங்கமணி: எல்லா கட்சியை சேர்ந்தவர்களும் கலெக்டர் முன்னிலையிலும் பிறகு சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், அமைச்சர்கள் எல்லோரும் பேச்சுவார்த்தையில் ஈடுபட்ட பிறகும் அவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து ஒரு யோசனையைச் சொன்ன பிறகும் இந்த நிர்வாகம் காட்டுகிற பிடிவாதம் சரியல்ல என்று தான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் சொல்லுவதில் நியாயம் இருக்கிறது என்றெல்லாம் சொன்னதையே திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லி வருவது நல்லது அல்ல. இவ்வளவு விவகாரம் ஆன பிறகு இன்னும் கொஞ்சம் சிந்தித்து முடிவு செய்ய முயற்சி செய்ய வேண்டும். **The initiative will have to be taken by the Management** என்று direction கொடுத்தால் உதவியாக இருக்கும்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, the discussions that have taken place have been carried on with the best of intentions. I do not want to say anything which would further complicate the issue. I want an early settlement. That is all what I want to say.

திரு எம்.ஏ. லத்தீப்: தலைவரவர்களே, பேரவைத் தலைவர் அவர்களும் எங்கள் மாவட்டத்தை சேர்ந்தவர் என்ற காரணத்தால் இந்த சமாதான முயற்சியில் ஈடுபட்டு முகமான ஒரு முடிவைக் கொண்டு வர உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பேரவைத் தலைவர் அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். ஆனால் வேலூரிலேயே பிறந்த மேலவைத் தலைவர் அவர்களே இது பற்றி ஒரு மணி நேரம் அவர்களோடு பேசிப் பார்த்தும் முடியவில்லை.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I will leave this at this juncture. People there are infuriated and agitated over this matter. It is a very vital issue. Some of the minorities' representatives came and represented to us and that is the reason why I felt it my duty to bring this to the notice of the Government and the notice of this House. I want a settlement early. Whether the management should bow down or the workers should be victimised, that is not my concern at all.

I will go to the next point which I want to stress and that is regarding the food situation. Sir, I saw in the papers that there was the Conference of Chief Ministers and Food Ministers in Delhi. So far as our case is concerned, it has not been heeded by the Centre. That is the reply that has been furnished by the Hon. Food Minister. So far as import of rice is concerned,

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1975 மார்ச் 10]

the Hon. Food Minister has said—I mean the Central Agriculture Minister—that the prices in international market is very high and so, the request of Tamil Nadu cannot be acceded to. That is the situation that he has made out. Another point which he has also indicated is that no inter-State movement of foodgrains either at Government to Government level or between the co-operatives would be permitted.

Now, Sir, so far as the food situation is concerned it is in an alarming stage and it is in a bad shape.

முற்பகல் 11-00

Is the Centre giving us more rice is another point which the Hon. Chief Minister should clarify. It has been stated that they are allotting more wheat for our State, about 60,000 tonnes of wheat would be allotted and some letter has reached our Government. What is the understanding and what is the discussion that has been made in the Food Ministers' Conference and whether our viewpoint has been put forward in strong language and whether it has been accepted by the Centre are the points that will have to be clarified. Tamil Nadu should have a fair deal so far as food is concerned. We are now in the grip of drought and sufferings of the people are untold. For tiding over the crisis some more rice will have to be allotted. No political consideration should weigh with the Central Government or any other Government in the matter of food. Food should be considered on a national level and not at political level. That is the point which I am stressing.

Then, I will refer to the Budget. So far as the current Budget is concerned, the revenue receipts are said to be Rs. 501.37 crores and expenditure is of the order of Rs. 537.50 crores. There is a revenue deficit and the revenue deficit is sought to be made good by fresh taxation. Fresh taxation is in the shape of sales tax and also additional stamp duty. So far as these matters are concerned, Rs. 6 crores is the amount that is now sought to be the anticipated revenue in this Budget. It is a deficit Budget. So much so, there would be an inflationary tendency and prices would naturally shoot up because it is an inflationary Budget and deficit financing has been resorted

1975 மார்ச் 10] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

to by the State. Sir, it may be said that the Central Government has also got a deficit of Rs. 225 crores and they are also imposing Central tax to the tune of Rs. 288 crores. With all the taxation, there is so much of spiralling of prices because money circulation has increased. That is the reason why the goods are limited and the demand and supply line would operate and because there is too much money put in circulation and the goods and services are very scarce, there would be a price spiral. That has not been sought to be looked into by this Government. There is a paragraph in this Budget speech in which it has been said that the price control cannot be made because this Government is not clothed with sufficient powers. I would say that with the powers that are now available with the State Government, they can control the prices, they can reduce the prices.

I have got one suggestion to make. So far as payment of wages is concerned, in the drought areas it may be made in kind and not in money. If payment is made in kind, I am sure that there may not be so much of inflationary tendency. That can be avoided by payment in kind.

So far as N.G.G.Os. are concerned, they are also not very happy about the increase that has been given by the State Government. Some of them say that the increase is not proportionate to the cost of living index or the points that have recently been risen up. It is not on a par with the Central D.A. increase, but some relief has been given. I would only say that the N.G.G.Os. can also be supplied essential commodities such as food, cheap cloth and other articles in common use at concessional rate, so that they would be benefited.

Another point which I want to stress is regarding the rental value which has also been increased. In the City certain houses are allotted to the Government servants and the rent they have to pay is 10 per cent of their salary. 10 per cent of salary means, it is not the market rent. It is 10 per cent of the pay. Supposing a person is occupying 'A' premises and his salary is not static, whenever there is increase in his salary the amount of rent also increases. This is not a very healthy thing. It should be the market rent. The market rent should be fixed for the premises with reference to the facts available with the

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1975 மார்ச் 10]

department. Some preference may be given to the N.G.G.Os. in the matter of allotment of houses at concessional rates. Then, they would be very happy because most of them find it very difficult to get accommodation and if that is done, their grievance can be redressed to a large extent.

The next point which I would like to stress is this. Sir, there are 13 States in which deficit financing has been resorted to. So far as those States are concerned, Rs. 145 crores is the deficit that is now brought to light. There are yet other States who will have to announce their Budget proposals. I think with all this there would be a price spiralling throughout India. It has been stated that the price increase is an All-India phenomenon and there is sufficient reason for that. That can also be seen by the statement made in the Budget.

Another point on which I would lay stress is the indirect taxes that have been levied by the State which is unconscionable. So far as sales tax is concerned, there has been periodical increase. It may be said that the increase is only on luxury goods and not on essential commodities. Sir, so far as this argument is concerned, oil is taxed, pulses are taxed gram is taxed. These are all essential commodities. Why should we touch those commodities is the question which I am just stressing before this House. I can understand if luxury goods like refrigerator and things like that, electrical goods and other goods are taxed more. So far as the goods which are in common use are concerned, they should be exempted.

Oil cake is also there. Edible oil is there. These things should be avoided. That is the reason why I say that we should tax just to the minimum. So far as the principles that have been adumbrated by this Government are concerned, 'tapping the rich and patting the poor' was the favourite slogan that had been put forward by this Government when this Government assumed office. Now the position is reversed. It is the rich men who are taxed less, or are not taxed at all whereas the poor sections are adversely affected on account of the indirect and more taxes is the rule in this Budget. So, judging the Budget in that line, I would once again say that it is against the common man. It is not a common man's Budget. It has been stated that

1975 மார்ச் 10] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

it is a panacea for all the ills and the panacea that has been sought to be introduced does not help the poor at all. Starvation is on the increase. The untold miseries of the poor man or the common man is on the increase in the drought affected areas and the panacea that has been sought to be introduced does not help the poor man at all. Starvation is on the increase. The untold miseries of the poor man or the common man is on the increase in the drought affected areas.

Then in the City there is scarcity of water. Drinking water is very scarce. In the slum areas people are finding it very difficult, inspite of the efforts taken by the Corporation, drinking water could not be made available. A pot of water costs four annas and even more. Even good drinking water is not available. Potable water will have to be given. So far as the attitude of the present Government is concerned my humble submission is that they have failed in their duty, in their elementary duty of providing drinking water to the people.

Regarding food also, some measures have been introduced. But the measures that have been taken up, the relief that has been given are not adequate. They are grossly inadequate, if I may be permitted to use that expression. So far as the queues are concerned, in the City it is daily growing. As for the power cut, it is growing day in and day out. With all these things we say that we are going to give more power for the pump sets. But are we having enough power to be given for the pump sets is the question which will have to be answered. It may be very good to say so for advertisement. It may be very good for platform speeches. But the people are aware that pump sets are not getting connection in spite of the best efforts.

Another point which affects the ryots and other people is this. The consumers are asked to pay more by way of deposit. I know that the Electricity Board is not paying interest to the Government. With all that they are now demanding more money from the consumers. Is it just and proper? Is it fair on the part of the Electricity Board to ask for more deposit?

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1975 மார்ச் 10]

It may be said that recently a Government Order has been passed that more deposit need not be collected from the agriculturists. But what about the other people? People could not pay the increased amount in a lump. The consumers are not very rich people. I can understand if big industrialists are asked to pay more by way of deposit, but not the poor consumers whose economic conditions are not very bright.

Sir, there is non-availability of essential commodities throughout the State and there is no gainsaying the fact that the Government would be supplying consumer goods at concessional rates.

So far as drought is concerned, I have got one more point to make. I want to call the attention of the Hon. Minister under Rule 41 to the situation prevailing in our district. In our district, the village system is not there in the strict sense of the term. Our entire district consists of 64 revenue villages and some of the revenue villages are 30 square miles, 25 square miles, 6 square miles and 10 square miles.

There are also pockets in these villages where the crops have completely withered, and where nothing is available, not even a drop of water for drinking. The provision that has been made is only for deepening old wells. I would say that new wells should be sunk. As the old wells are 90 to 100 feet deep, their deepening would be another problem. In this connection, I would suggest that some arrangement may be made for overhead tanks, as otherwise, what money is sunk for wells, would be of no avail.

I would also bring to the notice of the Government that in my constituency, there is a place called Pudukarai where drought relief work was started previously and a sum of Rs. 65,000 was spent for that purpose. A tube-well has been constructed and what is the result? Not even a drop of water is available. So some other source will have to be thought of and that is the reason why in the changed and peculiar situation prevailing in that district, the pattern of assistance should be entirely different and that is the point which will have to be taken note of by this Government.

1975 மார்ச் 10]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

So far as Famine relief is concerned, there is the Famine Code and that is a legacy of the Englishmen. We should change and recast it or tear it to pieces because it is an outmoded thing. Now the State Government are implementing a socio-economic programme and this is a Welfare State and for the welfare of the people there should be a change in the outlook of the Government and more money should be allotted.

Only a sum of Rs. 4 lakhs has been allotted and the crops in Kodayar, Neyyar and tail-end areas have completely withered away and the report given by the authorities is not very encouraging because they do not go and inspect the areas. They will have to give a correct picture of the things that are prevailing in those areas.

Then I come to nationalised transport. So far as nationalised transport is concerned, it is in a very bad state. Kattabomman Corporation is functioning in Tirunelveli and Kanyakumari districts. So far as this Corporation is concerned, the vehicles that have been already plying, are not now plying as most of the vehicles are old and outmoded and some of them will have to be condemned. With all that the services are cut.

There is a growing feeling that because of nationalisation, people of that area are put to so much of difficulties. The employees are not satisfied because there is so much of uncertainty with regard to employment prospects and the recruitment is also not done through Employment Exchange. The services that they have been operating are very meagre and the people call it 'Katta Mannu Corporation' because they are very much fed up with the Corporation. The pay scales in the Corporation are also very low. There are so many problems in the Corporation. Some of their workers are former Government servants in the erstwhile Travancore-Cochin Government recruited through the Public Service Commission. What is the safeguard for these workers? These are the matters which will have to be considered by the Government.

It cannot be said that the Kattabomman Corporation is also a Government Corporation. The services which they had put in the erstwhile State would have to be considered and no amount

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1975 மார்ச் 10]

of variations to the disadvantage of the incumbents should be made. That is the point. Public are thoroughly dissatisfied; Students are dissatisfied; and workers are dissatisfied because they cannot catch the buses in time. N.G.O.s could not go to their offices in time. Local people could not go to hospital or school, etc. That is the pitiable state of affairs prevailing there and I am sure that the Hon. Minister for Transport will take note of these things and when the Transport Demand is taken up for discussion, he will make good and encouraging announcement about the things I have mentioned just now.

Then I come to another point regarding rice scandal. Sir, the Estimates Committee has pointed out that there is a rice scandal and there has been sufficient discussion in this House. I would once again reiterate and affirm that the rice scandal affair should be enquired into. Of course, it may be stated that they have launched prosecutions. But we want a judicial enquiry by a judicial officer to find out how this scandal arose and who are responsible for it either directly or indirectly. The persons who are responsible for it by virtue of their office may also be roped in so that there would be a clean administration in the State. People suspect so many things. They say that Thandavarayan is only a name-lender and the real persons are somebody else and they go scot-free. In order to resolve the tangle, a judicial enquiry by a High Court Judge would be the most proper thing. Our leader, Thiru Kamaraj, has been saying in the public platforms that a judicial enquiry may be made and I think the rice scandal is a fit and eminent thing to be enquired into by a judicial officer so that all the materials may be placed before the Government which may take suitable and proper action as they deem fit and necessary to meet the ends of justice.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, இந்த விவகாரத்தைப் பொறுத்து அரசு குற்றவாளிகளின் மீது நடவடிக்கை எடுத்து வழக்குப் போட்டிருக்கிறது. இதற்கு சம்பந்தமுடைய வேறு யாராவது விடப் பட்டிருப்பதாக ஆதாரபூர்வமாக குற்றஞ்சாட்டப்படுமானால் அவர்கள் மீது விசாரணை வைப்பதற்கு ஒன்றும் தடை கிடையாது.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, I am aware that prosecution has been launched against 19 persons and I had occasion also to peruse the file that was placed in the Hon. Speaker's Chamber

1975 மார்ச் 10]

[Thiru R. Ponnappa Nadar]

and it is something very fishy and suspicious. That is the reason we say that the persons who are responsible for it should also be booked. Under the criminal prosecution, only a limited number of persons has now been booked. So far as enquiry is concerned, that would be something.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இன்னும் யார் யார் விட்டு டோய் இருக்கிறார்கள், யார் யார் தவறு செய்திருக்கிறார்கள். யார் யார் மீது வாசாரணை வைக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் அதன்மீது அரசு நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராய் யிருக்கிறது.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Is it to be judicial enquiry or prosecution, which will be best, are all matters which have to be decided by Government. It would be better to remove certain lurking suspicions in the minds of political parties. I do not want to mention any specific name because Tamil Nadu knows who are all behind it. That is the reason why we have been saying that this matter should be enquired into by a judicial officer. It is upto Government to take my suggestion or not. I am leaving it at that stage.

Another point is with regard to a charge against the co-operative department. In the Thanjavur Co-operative Marketing Federation there have been certain irregularities and that has been pinpointed and made mention of in this House and surcharge proceedings are now pending against Directors and President of that federation. I do not want to deal at length with the merits or demerits of the case. Large amounts are involved, nearly Rs. one crore is not to be seen and there is so much of shortage of paddy and rice and also of gunny bags. It may be said that the authorities had taken the matter before the High Court by filing a writ and had obtained a stay.

I would once again say that however influential he may be, prosecution would be the most important thing, in spite of the surcharge proceedings. If one is really guilty, let him face the Court. On the other hand what we find is that only surcharge proceedings had been initiated at the instance of Government. If that be the case, many people would go unpunished. That is why we have been saying that the guilty should be brought to book and this would be brought to light if there is prosecution.

[Thiru R. Ponnappa Nadar]

[1975 மார்ச் 10]

We find that the Tanjore Co-operative Marketing Federation has been superseded and I think it is now not doing very well. Its reputation has been tarnished. Its image in the minds of the public is at its lowest ebb and prosecutions may be initiated against the guilty persons.

Another point. There has been a clash in Udumalaipettai. There have been rival factions. There has been a procession and there has been a clash which resulted in certain things which culminated in a murder. Now, Sir, in that case most of our trade union leaders and members of our party have been not only harassed but also taken into custody by the police and who has done the crime is a matter which requires investigation. My complaint is that we have not been given a fair deal so far as this matter is concerned. Who started the trouble, who is the murderer—all these matters will have to be decided by Court.

It is true that there has been a procession started by Congress(O) party workers and there has been a clash between ruling party workers and workers of Congress(O) and exchanges seem to have taken place. In that case two or three people, who are active supporters of our party, have been roped in and they are now in jail. Whether they are actually involved in murder case or not is a thing which will have to be investigated and investigation has not been done fairly and I think it has been one-sided. They have taken a one-sided view of the matter and I think Government will look into all these matters and see that justice is meted out to them.

Such clashes should have been avoided whether it is by the ruling party or from opposition party. I am not holding brief for anyone and saying that opposition parties should clash with the ruling party but the situation that is prevailing there is very tense and I think in the interest of Government, they should take note of the feelings of the people there. People who have nothing to do with it should not be unnecessarily penalised. That is the point I am stressing.

I have got a telegram from Koilpatti. Some anti-social elements entered into a shop, armed with deadly weapons. There has been a clash with one section of people and this group. One Mohamed has sent me this telegram from Koilpatti. It says that the situation is very tense there. There have been some injuries and clash has

1975 மார்ச் 10]

[Thiru R. Ponnappa Nadar]

taken place and sufficient protection may be given to the people there, and shop-owners. I do want to say that anti-social elements should be brought to book whether it be in this place or some other place. They should be rooted out in Koilpatti area first. Government should take firm and effective steps to see that law and order is restored and there is no rival clash there.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் தலைமை)

I would once again say that the budget that has been presented by the Chief Minister is only an election stunt. It is a catalogue of grievances against the centre and whether actually the grievances are well-founded or ill-founded, it is for the people to decide. What is apparent is that poorer sections of the people have been affected with the present food scarcity, price rise, growing unemployment, labour unrest and other things that are now prevalent. There are certain reported cases of starvation deaths in certain areas. Whether they are actual starvation deaths or death by some other things will have to be enquired into and investigated by Government.

Drought relief work will have to be speeded up and wherever people are suffering, aid will have to be rushed. The Centre also should give more money for drought relief. They should not adopt step-motherly attitude so far as Tamil Nadu is concerned.

There is another point I want to say. So far as discussions that have taken place in the House are concerned, they have to be taken in the true sense and perspective.

We have put forward certain views to Government. Let them be judged on its merits. We do not want to apportion blame on any one. The Opposition has got a right to criticise Government in this House.

I want to have a clarification from the Hon. Chief Minister. I would like to know whether justice would be done to the common man, to the poor man, for his amelioration and whether social justice would be meted out to him. What is the use of saying that we are going to remove poverty from the land? Poverty is not being removed. There are many parts of the land where people are on the verge of starvation. Their daily income is less than 50 P. Most of them are starving. The conditions of backward classes and

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1975 மார்ச் 10]

scheduled castes, their upliftment should be taken up in right earnest. There are certain heads wherein money that has been allotted had not been spent fully.

I oppose the demand of State autonomy of the ruling party. That is a big question that has to be decided at the all-India level and not by a declaration of war against the Centre. With these words I conclude.

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : I would like to seek a clarification from Thiru R. Ponnappa Nadar. He used the word கட்டை மண் instead of கட்ட பொம்மன் while referring to the Kattabomman Transport Corporation. I would like to know the meaning of the word கட்டை மண்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : I wanted to place before the House the feelings of the people and how they are dissatisfied with it and how they are expressing their feelings. It is not my intention to denigrate the name of Kattabomman or anything like that. The Hon. Minister can go incognito and find out the feelings of the people and their dissatisfaction and what they are saying. If what I say is not true, sufficient punishment may be given to me. That is the challenge I am throwing.

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : I am not against voicing any grievance by the people. I only wanted to know the meaning of the word கட்டை மண் used by Thiru R. Ponnappa Nadar. I wanted to know its meaning since no such word is found in the Tamil lexicon. If that word has been used, I would like to know its meaning.

(முற்பகல் 11-30)

திரு அர். பொன்னப்ப நாடார் : இதை எங்கள் பகுதியில் தமிழில் குட்டிச்சவர் என்று சொல்லுவார்கள்.

திரு க. உமா. எம்மண்ட் : பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முகல்வர் அவர்களால் இந்த மன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப் பட்டிருக்கின்ற 1975-76-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையின்மீது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கூறிய கருத்தோடு இன்னும் சில கருத்துக்களை நான் இந்த மன்றத்தில் எடுத்துக்கூற முன் வந்திருக்கிறேன்.

1976 மார்ச் 10]

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் குறிப்பிடுகின்ற நேரத்தில், இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் 1-வது பக்கத்தில் 2-வது பாராவில் ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். “கட்டுக்கடங்காத நிலையில் விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டு போவதும், அதனை எட்டிப் பிடிக்க முடியாத அளவுக்கு வாங்கும் சக்தி இருப்பதுமான ஏற்றத்தாழ்வான பொருளாதார நிலைக்குத் தீர்வு காண முடியாமல், இந்திய நாடு குழம்பிக்கொண்டிருக்கும் சூழ்நிலையில் வெளியிடப்படும் நமது மாநிலத்து நிதி நிலை அறிக்கையில்” என்று அவர்கள் நிதி நிலை அறிக்கை வெளியிடுகின்ற சூழ்நிலைபற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் இந்த நிதி நிலை அறிக்கை, நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுடைய கடைசி நிதி நிலை அறிக்கை இந்த முறைக்கு. இந்தக் கடைசி நிதி நிலை அறிக்கையில்—அடுத்த 1976 ஆம் ஆண்டில் ஒரு பொதுத் தேர்தலைச் சந்திக்க வேண்டிய சூழ்நிலையில் நமது முதல்வர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள நிதி நிலை அறிக்கை ஒரு புரட்சிகரமான நிதி நிலை அறிக்கையாக இருக்கும் என்று நாங்கள் எதிர்பார்த்தோம். இந்த நாட்டில் எந்த அளவுக்கு வறட்சி இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தாக்கல் செய்துள்ள நிதி நிலை அறிக்கையில் வறட்சி ஒட்டிக்கொண்டிருப்பதைத் தான் நாங்கள் இங்கே காண்கிறோம்.

இந்த அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது எனக்கு ஒன்று நினைவுக்கு வருகிறது. “ஸ்காட்ச்ட் எர்த் பாலிசி” என்று சொல்லுகிறார்கள். இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்தில் ஜெர்மன் நாட்டிற்கும் ரஷ்யா நாட்டிற்கும் உலகப்போர் மூண்ட நேரத்தில், ஜெர்மன் நாட்டில் அதிபர் இடவர் அந்தப் போரில் புறமுதுகு காட்டி ஓடிவருகின்ற நேரத்தில் சுற்று வட்டாரத்திலுள்ள கோதுமை விளையும் நில வயல்களை எல்லாம் தீயிட்டு அழித்து வந்தான் என்று வரலாற்றில் படித்த ஞாபகம் இருக்கிறது. அதைப் போல் ஆட்சியை விட்டுப்போக இருக்கிறோம். அதற்கு முன்னால் நாட்டிலே இருக்கின்ற சூழ்நிலையில் நிதி நிலை நெருக்கடியை இந்த நாட்டில் உருவாக்கிவிட்டுச் செல்ல வேண்டும் என்று நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைத் தாக்கல் செய்து இருக்கிறார்களோ என்ற சந்தேகம் நாட்டில் உள்ள எல்லோருக்கும் உதித்துக் கொண்டு இருக்கிறது.

நம்முடைய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1967-68-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையை இந்த மன்றத்திலே தாக்கல் செய்தபோது அன்றைய தினம் இருந்த பற்றுக்குறை 1.12 கோடி. 1968-69-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையைப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் தாக்கல் செய்த நேரத்தில் அன்றைய தினம் பற்றுக்குறை நிதி நிலை அறிக்கை அல்ல. உபரி நிதி நிலை அறிக்கையை நம்முடைய அண்ணா அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் முதன்முறையாக வைத்தார்கள்.

[திரு. க. உரோ. ராமன்]

[1976 மார்ச் 10]

அது 76 லட்சம் ரூபாய் உபரி நிதி நிலை அறிக்கை. இன்றைய தினம் நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே தாக்கல் செய்து இருக்கிற இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில், இங்கே பல்வேறு கட்சித் தலைவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப்போல் ரூ. 36.10 கோடிக்குப் பற்றுக் குறை இன்றைய தினம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அன்றைய தினம் நிதி நிலை அறிக்கையை இந்த மன்றத்திலே சமர்ப்பித்தபோது பற்றுக்குறை ரூ. 1.12 கோடியாக இருந்தது. அன்றைக் கும் நாட்டிலே வறுமை இருந்துகொண்டிருந்தது; விலைவாசிகள் எல்லாம் ஏறிக்கொண்டிருந்தன. மது விலக்கு அமலில் இருந்த அந்த அளவுக்கு இருந்த நேரத்திலும் நாட்டிலே அசாதாரணமான நிலை உருவாகாத நேரத்திலும், பஞ்சம், பட்டினி உருவாகாத நேரத்திலும் பட்டினியால் வாடுகின்ற மக்கள் பிழைப்புக்காகப் பிற மாவட்டங்களை நாடிச் செல்வதும், பிற மாநிலங்களை நாடிச் செல்வதும் உருவாகாத நேரத்திலும் அண்ணா அவர்கள் அன்றைய தினம் கிடைத்த சொற்ப வருவாயை வைத்துக் கொண்டு தமிழகத்தினுடைய பல்வேறு நகரங்களில்—கோவை, சென்னை போன்ற நகரப் பகுதிகளில்—ஆண்டு ஒன்றுக்கு 8 கோடி ரூபாய் அரசாங்க கஜானாவில் இருந்து செலவழித்து அன்றைய தினம் படி அரிசி அளித்த நிலைமையை அண்ணா அவர்கள் உருவாக்கித் தந்தார்கள். இதை யாரும் மறக்க முடியாது. இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருக்கிறவர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் புதிதாகத் தங்களை இணைத்துக் கொண்டவர்கள் அந்த இயக்கத்திற்குத் தலைவராக இருக்கின்ற நமது முதல்வர் அவர்கள் அண்ணா வழியில் நடக்கின்றோம் என்று அடிக் கடி சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மன்றத்திலே சொல் கிறார்கள். பொது மேடைகளில் சொல்கிறார்கள். வெளியில் நடக்கின்ற அரசு விமாக்களிலும் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

அப்படிச் சொல்கின்ற நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் நாட்டிலே ஒரு அசாதாரண நிலை இருக்கிறது என்று ஒப்புக்கொண்ட பின்பும், நாட்டிலே விலைவாசிகள் எல்லாம் எட்டிப் பிடிக்க முடியாத அளவிற்கு உயர்ந்து கொண்டே போகின்றன என்று தெரிவித்த பின்ன லும், நாட்டிலே இன்றைய தினம் படி அரிசி 7 ரூபாய், 8 ரூபாய்க்கு விற்றுக்கொண்டிருப்பதை அறிந்து புரிந்து வைத்திருக்கின்ற பின்னாலும் தமிழகத்தின் வருவாய் 501 கோடி ரூபாயாக இருந்தும் இன்றைய தினம் படி அரிசி போடுவதற்கான முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என் பதைத்தான் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக மிக வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அண்ணா அவர்கள் சென்னையிலும் கோவையிலும் படி அரிசி அளித் தார்கள். அதைப் போலவே நமது முதல்வர் அவர்கள் சென்னையிலும் கோவையிலும் அளிக்கவில்லை. பஞ்சத்தால் வாடுகின்ற மூகவை மாவட்ட மக்களுக்கு உடனடியாகப் பரிசாரத்தை இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் தருவோம் என்று நிச்சயமாகச் சொல்லவில்லை.

1975 மார்ச் 10]

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

ஆளுநர் உரையிலும் சரி, நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் தாக்கல் செய்துள்ள நிதி நிலை அறிக்கையிலும் சரி, 6 மாத, 7 மாத காலத்திற்கான திட்டங்களை வகுத்து, அதன்மூலம் அந்தப் பகுதி வறட்சியை நீக்கிவிடலாம் என்று தான் இன்றைய தினம் அவர்கள் கருதிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இது எப்படி முடியும் என்பதைத்தான் எங்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆனால், வெளியில் உள்ளவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், இதற்கு முன்னால் பல்வேறு துறைகளில் இருந்த பாக்கி வேலைகளைத்தான் இப்போது மேற்கொண்டு இருக்கிறார்களே தவிர வறட்சி நிவாரணத் திட்டத்தின்கீழ் எந்த விதமான பணிகளையும் துவங்கப்படவில்லை என்று இன்றைய தினம் நாட்டிலே மக்கள் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால், அடிப்படையில்தான் இன்றைய தினம் இந்த நிதிநிலையில் வறட்சிகரமான சூழ்நிலையை எங்களால் பார்க்க முடிகிறது.

கல்வி மானியத்திற்குக் கல்வி மானிய இனத்தில் 118 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். நான் உண்மையிலேயே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கல்விக்காக ரூ. 54 கோடியிலிருந்து—இன்றைய தினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி ரூ.118 கோடியாக உயர்த்தியிருக்கிறது. ஆனால், 118 கோடி ரூபாய் கல்விக்குச் செலவழிக்கின்ற இந்த அரசாங்கம் அண்ணா சொன்ன கொள்கையை “Tap the rich pat the poor” என்ற கொள்கையை பின்பற்றுகின்றார்களா என்றால் இல்லை.

கல்விச் சலுகையைப் பொறுத்த வரையில் பணக்காரர்களுக்கு ஒரு விதம், ஏழைகளுக்கு ஒரு விதம் என்ற முறையில் கல்வி நிலைமையை மாற்றி அமைத்து இருக்கிறார்களா என்றால் அந்த மாற்றம் எதையும் காணவில்லை. அண்ணா அவர்கள் புகழுக வகுப்பு வரைக்கும் கல்லூரியில் இலவசக் கல்வி கொடுத்தார்கள்.

மாண்புமிகு பாட்கர் மு. கருணாநிதி : அந்தப் பெருமை அண்ணாவுக்குப் போவதைப் பற்றி எனக்குக் கவலை இல்லை. ஆனால், நான் முதல் அமைச்சர் ஆன பிறகுதான் பி.யு.சி. வரை இலவசக் கல்வியைக்கொண்டு வந்தேன்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : நீங்கள் புகழுக வகுப்பு வரை இலவசக் கல்வி கொடுத்தீர்கள். ஆனால், அண்ணா சொன்ன கொள்கையின் அடிப்படையில் நிறைவேற்றினீர்களா ? இந்தச் சலுகை யாருக்கு எல்லாம் போகிறது? பணக்காரர்களுக்கும் போகிறது, ஏழை எளியவர்களுக்கும் போகிறது. ஆனால், அண்ணா சொன்ன தத்துவத்தை, லட்சியத்தை, நீங்கள் இந்தக் கல்வித் துறையில் பின்பற்ற முன் வந்தீர்களா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

கிராமத்திற்குச் சென்றால் உடுத்துவதற்கு உடையில்லாமல், உண்ணுவதற்கு உணவில்லாமல், புத்தகங்கள் வாங்க வழியில்லாமல், கோவணத் துணிகளை உடுத்திக் கொண்டு, சிறுவர்கள், இன்றைய தினம் மாடு

[திரு. க. உரோ. எட்மன்ட்]

[1975 மார்ச் 10]

மேய்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பொருளாதார நிலைமை, இத்தனை கோடி ரூபாயை இந்த அரசாங்கம் வருமானமாகப் பெற்ற பின்னாலே, ரூ. 118 கோடியைக் கல்விக்காக ஒதுக்கிய பின்னாலே, இன்றைய தினம் இருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் மாற்றலாம்.

“Tap the rich and pat the poor” என்ற தத்துவத்தை முழுமையாக நூற்றுக்கு நூறு கல்வி இலாக்காவிலே நமது அரசாங்கம் கடைபிடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கல்வியமைச்சரோ, முதலமைச்சரோ, சொல்லலாம், பணக்காரர்களுடைய பிள்ளைகள் சம்பளம் கொடுத்து படிக்கக்கூடிய பெரிய பள்ளிக்கூடங்களிலே படிக்கிறார்கள். அல்லது கல்லூரிகளிலே படிக்கிறார்கள். ஆனால், நான் சொல்வதெல்லாம், இந்த நாட்டிலிருக்கிற ஏழை எளியவர்கள் குறைந்தபட்சம் ஒரு கல்வித் தகுதியைப் பெறுவதற்கு இலவசக் கல்வி தருவது மாத்திரமல்லாமல்—அதாவது, சம்பளம் கொடுக்காமல் படிக்க வைப்பது மாத்திரமல்லாமல்—அவன் குறைந்தபட்சக் கல்வியைப் பெறுகிற வரைக்கும் இலவசமாக உணவு, இலவசமாக உடை, இலவசமாகப் புத்தகங்கள் இவற்றை வாங்கிக் கொடுக்க இந்தத் திட்டத்திலே ஏதாவது இருக்கிறதா என்றால், நிச்சயமாக இல்லை.

இலவசக் கல்வியிருக்கிறது. ஆனால், எல்லோரும் இலவசக் கல்வியைப் பெற முடிகிறதா என்றால் இல்லை, பணக்காரர்களே இந்த இலவசக் கல்வியைப்பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே பல கோளாறுகள், குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

அதைப் போல், அடுத்ததாக, மீனவச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ரூ. 2 கோடியிலே 5,000 வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு இந்த ஆண்டிலே ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று நிதி நிலை அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், எனக்கிருக்கிற சந்தேகம் ரூ. 2 கோடிக்கு 5,000 வீடுகள் கட்டுவதென்றால், ஒரு வீட்டிற்கு ரூ. 4,000 ஆகிறது. அந்த ரூ. 4,000-ஐ அரசாங்கம் மானியமாகக் கொடுக்கிறதா, அல்லது அந்த வீட்டில் மீனவர்களுள் குடியேறுகின்ற காலத்திலே, அதற்கு வாடகை கொடுக்க வேண்டுமோ, என்பதற்கு எந்த விதமான விளக்கமும் நிதி நிலை அறிக்கையில் இல்லை. அந்தச் சந்தேகம் எனக்கு எதற்கு எழுகிறது என்றால், இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னால், அடையாறுக்குப் பக்கத்திலேயிருக்கிற இந்திரா நகர்ப் பகுதியில் ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ளப் போயிருந்தேன். அங்கேயிருக்கிற காலனியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரு கடிதத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அண்ணாவின் காலத்தில், வீட்டு வசதி வாரியத்தினர் வீடுகளைக் கட்டித் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கீழேயுள்ள வீட்டிற்கு ரூ. 6,000 என்றும், மேலேயுள்ள வீட்டிற்கு ரூ. 5,000 என்றும் சொல்லி, அவர்களெல்லாம் குடியேறி ஏறத்தாழ 6, 7 ஆண்டுகள் கடந்த பின்னால், இன்றைய தினம் அங்கே என்ன நிலைமையிருக்கிறது? ரூ. 6,000 கொடுத்தால் போதும் என்று

1975 மார்ச் 10] [திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

அன்றைக்குச் சொன்ன அந்த கீழ்ப் பகுதிக்கு ரூ. 10,000 கேட்கிறார்கள். அதைப்போல், ரூ. 5,000 கொடுத்தால் போதும் என்று சொன்ன மாடி வீடுகளுக்கு இன்றைக்கு ரூ. 8,000 கேட்கிறார்கள் என்று என்னிடம் புகார் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான், இதை எதற்குச் சொல்கிறேன்? இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே தெளிவாக இல்லை

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவரவர்களே, அந்த வீடுகளுக்கு கீழே ரூ. 10,000 மேலே ரூ. 8,000 கேட்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார். எந்த வகையில் கேட்கிறார்கள் ?

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : அடையாறு பகுதியிலே, ஷெனாய் நகர், இந்திரா நகரிலே, ஹவுசிங் போர்ட் வீடுகளுக்கு ஏறத்தாழ, 6, 7 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், அண்ணை அவர்களது தீ பிடிக்காத வீடுகளைக் கட்டிய திட்டத்தின்கீழ் கட்டப்பட்ட வீடுகள்

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவரவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், குடிசை மாற்று வாரியத்தைப் பற்றி பேசுகிறார்களா ? வீட்டு வசதி வாரியத்தைப் பற்றி பேசுகிறார்களா என்று தெரியவில்லை. (குறுக்கீடு) ஹவுசிங் போர்ட் பற்றி பேசினார்கள். முன்பு நிலக் கிரயம் ரூ. 5,000 என்று வாங்கப்பட்டது. ஆனால், அந்தக் கிரயம் போதாது என்று சொல்லி, சிலபேர் வழக்காடி, அதிகமாக தொகை கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு வந்திருக்கிறது. அந்த உத்தரவு வந்து, தொகையை வசூலிக்க வேண்டிய கட்டாயத்திலே, வீட்டு வசதி வாரியம் இருக்கிறது. வசூலிக்கப்பட்டால், ஆடிட் அப்ஜெக்சன் வரும். நம்முடைய சட்ட மன்றமும் கேள்விகள் எல்லாம் கேட்கும். அந்தத் சூழ்நிலையில், பின்னால் கூடக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் அப்பொழுது மனையே ஒதுக்கப்பட்டது.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : அவர்கள் சொல்வதெல்லாம், அன்றைக்கு ரூ. 6,000 கேட்டார்கள். இன்றைக்கு அதற்கு ரூ. 10,000 கேட்கிறார்கள். மேலேயுள்ள வீடுகளுக்கு ரூ. 5,000 கேட்டார்கள். இன்றைக்கு ரூ. 8,000 கேட்கிறார்கள் என்று எங்களிடம் புகார் கொடுக்கிறார்கள். எனக்கிருக்கிற சந்தேகம் எல்லாம், இன்றைக்கு மீனவர்களுக்கு 5,000 வீடுகள் கட்ட ரூ. 2 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். ஒரு வீட்டிற்கு ரூ. 4,000 ஆகிறது. அந்த வீடுகளை அவர்களுக்கு இலவசமாகக் கொடுக்கப் போகிறீர்களா அல்லது

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : மன்னிக்க வேண்டும். நான் குறுக்கிடுவதற்காக. குடிசை மாற்று வாரியம் கட்டிக் கொடுப்பதைப் போலவே மீனவர்களுக்கு வீடு கட்டுகின்ற திட்டமும் இருக்கிறது. ஒரு வீடு கட்ட, உதாரணத்திற்கு ரூ. 8,000 செலவாகிறது. அதிலே ரூ. 5,000-ஐ மானியமாக அரசு கொடுத்து விடுகின்றது. அவருடைய கணக்கிலே ரூ. 4,000 தான் வருகிறது. அந்த ரூ. 4,000-க்குக் கணக்கிட்டு, மாதம்

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

[1975 மார்ச் 10]

ஒன்றுக்கு ரூ. 45 வாடகை வாங்க வேண்டும். ஆனால், ரூ. 45 கூட வாடகையாக வாங்காமல் ரூ. 15 தான் வாடகையாக வாங்கப்படுகிறது. அதிலே ஏற்படுகிற ரூ. 30 நஷ்டத்தைக் கூட அரசுதான் ஏற்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர், வீட்டு வசதி வாரியத்தாலே கட்டப்பட்ட வீடுகளுடைய விலைகள் ஏறியிருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நிலத்தினுடைய விலை, எதிர்பாராத விதமாக, நிலச் சொந்தக்காரர்கள், ஹைகோர்ட்டுக்குப் போனதால், நிலத்தினுடைய விலைதான் ஏறியிருக்கிறதே தவிர, கட்டப்பட்ட வீடுகளின் விலை ஏறவில்லையென்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது கிருஷ்ண டைலஸ், ஓடு செய்கின்ற தொழிற்சாலையின் உரிமையாளரிடமிருந்து நிலம் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. நிலத்தை நாம் வாங்கிய பிறகு, அவர்கள் விலையை ஏற்றவேண்டுமென்று ஹைகோர்ட்டுக்குப் போய், ஹைகோர்ட் ரூ. 30 இலட்சம் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டிருக்கிறது. ஹைகோர்ட் தீர்ப்பை எதிர்த்து, சப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போயிருக்கிறோம். ஆகவே, நிலத்தின் விலைக்குக் காரணமே ஹைகோர்ட்டிலே அளிக்கப்படுகிற தீர்ப்புகளே தவிர, மற்றப்படி வீட்டு வசதி வாரியத்தால் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மனையை விற்கும்போதே, மனையின் விலை கோர்ட்டுகளிலே நிர்ணயிக்கப்படும்போது, அதற்கான, விலையேற்றத்தை வீடுகளிலே குடியிருப்பவர்கள், தர வேண்டுமென்ற நிபந்தனையோடுதான், விற்கிறார்களே என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : ஆன் எ பாயன்ட் ஆஃப் ஆர்டர், சார். கனம் அமைச்சரவர்கள், கூறியதிலிருந்து, தனிப்பட்டவர்களிடத்திலேயிருந்து எடுக்கக்கூடிய இடங்களுக்கு அரசாங்கம் கொடுக்கின்ற பணம் போதவில்லை, சரியில்லை என்று அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போன பிறகு ஹையர் காம்ப்ன்சேஷன் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதன் பேரில், வீட்டை வாங்கியவர்களிடமிருந்து வாங்குகிறது, ஹவுசிங் போர்ட் என்று, தெரியவருகிறது. ஆனால், அதுவே அதிகமாக இருக்கிறது என்று அமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். சப்ரீபத்திலே பத்திரிகையிலே பார்த்தோம், ஹவுசிங் போர்ட் ஏலம் விட்ட ஒரு இடம் ரூ. 1 இலட்சத்துக்குப் போனதாக. இப்படி, ஹவுசிங் போர்ட் ஆக்ஷன் மூலமாக, ரூ. 1 இலட்சத்துக்கு மனையை விற்பார்களானால், அது எந்த அளவுக்கு நில மில்லாதவர்கள் நிலம் வாங்கும்போது பாதகம் ஏற்படுத்தாது என்பதற்கு விளக்கம் தேவை.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : அந்த நிலத்தைப் பொறுத்த வரையிலே, கடைகள் கட்டுவதற்காக, வியாபாரிகள் மத்தியிலே வந்த போட்டியே தவிர நடுத்தர மக்கள் குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்கள் ஆகியோருக்குக் குறைந்த விலையில் வீடுகள் விற்கவேண்டுமென்றுதான் கருதுகிறோம்.*

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1975 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : நீதிபதிகளுக்கு நோக்கம் கற்பிக்கிற மாதிரி சொல்வது சரியல்ல.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவர் அவர்கள் ஒரு வழக்கரீஞர். இருக்கிற சூழ்நிலை அது. இன்னும், நான் சொல்லவேண்டுமானால், யாரோ ஒருவர் போய் நிலத்தை வாங்கி, அதிக விலை கொடுத்து வாங்கிய பிறகு, வீட்டு வசதி வாரியத்தாலே மட்டும் ஏன் குறைவாகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று கூறியிருப்பதாக எனக்குத் தகவல் வருகிறது, அதனால் சொல்லுகிறேன். பல பேருக்கு நாட்டு நிலவரம் தெரிவதில்லை. ஆகவே தான் இந்தமாதிரி சூழ்நிலை வருகிறதே தவிர, குறைந்த, நடுத்தர வருவாய் உள்ளவர்களுக்குக் குறைந்த செலவில் வீடுகள் வழங்க வேண்டுமென்பதுதான் வீட்டு வசதிவாரியம் உருவாக்கப்பட்டதின் நோக்கம். அந்த வகையில்தான், தமிழ் நாடு முழுவதும் நிலங்களை ஆர்ஜிதப்படுத்தி, குறைந்த நடுத்தர வருமானமுள்ளவர்களுக்கு விற்றுக்கொண்டு வருகிறோம். ஏதோ, ஒரு இடத்தில் நடந்தால், அதை வைத்துக் கொண்டு எல்லா இடங்களுக்கும் ஒன்று என்று சொல்லக்கூடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீதிபதிகளைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன நேரத்தில், *** என்று சொன்ன அந்தக் கருத்தை மாத்திரம் அவைக் குறிப்பிலேயிருந்து நீக்குகிறேன்.

திரு. ச. உ. பொ. எட்மண்ட் : அமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்திற்குப் பிறகு நான் மேற்கொண்டு பேசுவதற்கு விரும்பவில்லை. மீனவர்கள் வீட்டுப் பிரச்சினை பற்றிக் கூட முகமைச்சர் அவர்கள் என்னிடம் சொன்னார்கள். ஆயிராம் வீடுகள் எப்படி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இலவசமாகக் கட்டித் தரப்படுகிறதோ அதைப்போல் மீனவர்களுக்கும் இலவசமாக வழங்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நிதிநிலை அறிக்கையிலே அது தெளிவாக இல்லை என்ற காரணத்தாலே சந்தேகத்தை எழுப்பினேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நிதிநிலை அறிக்கையில் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்டித் தருவதைப் போல், மீனவர்களுக்கும் கட்டித்தரப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அரிசனங்களுக்கு இலவசமாக வீடு கட்டித் தரப்படுகிறது. அதைப் போல் மீனவர்களுக்கும் கட்டித்தரப்படும் என்றுதான் பொருள். குடிசை மாற்று வாரியத்திற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

*** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[1975 மார்ச் 10]

திரு. எம். சுரேந்திரன் : காலையில் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போது மீனவர்களுக்குக் கட்டிக் கொடுக்கும் வீடுகளுக்கு 75% மானியமாகவும், 25% கடனாகவும் அளிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். இப்போது முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது வேறு, மாதிரியாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அது பூம்புகார் சிறப்புத் திட்டத்தில் நடைபெறுவது. பூம்புகாரைப் புதுப்பிக்க முயற்சி எடுத்துக் கொண்ட போது மீன் இலாகா சார்பாகவும், அரசு சார்பாகவும், அங்குள்ள மீனவர்களுக்கு ஒரு அறிவிப்புச் செய்யப்பட்டது. கலைக்கூடங்கள் மட்டும் கட்டுவது போதாது; அந்தப் பகுதியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஏழை எளிய மக்களுக்கு, கடற்கரை ஓரத்தில் வாழும் மீனவ மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டித்தரப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. அவர்களுக்காக 500 வீடுகள் கட்ட 22 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. நாம் கட்டுகின்ற கலைக்கூடத்திற்குச் செலவு ஏறத்தாழ 22 லட்சம் ரூபாய்; மீனவர்களுக்காக வீடுகள் கட்டுவதற்கான செலவும் 22 லட்சம் ரூபாய்; அதிலே 75 சதவிகிதம் மானியமாகவும், 25 சதவிகிதம் கடனாக 20 அல்லது 30 ஆண்டு காலத் தவணையில் செலுத்த வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது வேறு திட்டம், இது வேறு திட்டம். இந்தத் திட்டம் வந்த பிறகு அதுவும் இதிலே இணைய வேண்டுமென்ற முறையிலே வரலாம். பிறகு அதுபற்றி அரசு முடிவெடுக்கும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். அரிசனங்களுக்கு கட்டப்பட்ட வீடுகளில் இருப்பவர்களுக்கு இதுவரை 10 ரூபாய் வாங்கப்பட்டு வந்தது—அதிலே இருப்பவர்கள் அரசாங்க ஊதியத்தில் இருந்தால் எச். ஆர். ஏ. தவிர சம்பளத்தில் 10 சதவிகிதத்தையும் தரவேண்டுமென்று கூறி 40 ரூபாய் அவர்கள் கட்டக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் அல்ல. பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிசேஷன் என்று கேளுங்கள். ஹவுசிங் மானியம் வரும்போது இதைப் பற்றிக் கேளுங்கள்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : நம்முடைய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு இன்றையதினம் கிராக்கிப்படியை உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதிலே அரசாங்க ஊழியர்கள் திருப்தி அடையவில்லை. அந்த அதிருப்தித் து எங்களைப் பொறுத்தமட்டில், நியாயம் இருக்கிறது, காரணங்கள் இருக்கின்றன என்பதை இந்த மன்றத்தில் நான் சுட்டிக்காட்டக் கடைப்பிடிப்பதை இந்த மன்றத்தினர் கிராக்கிப்படி கொடுத்திருக்கிறார்கள். 500 ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுக்கு எந்தவிதமான நிவாரணமும் கிடைக்கவில்லை. கிராக்கிப்படிக்கு 100 ரூபாய் என்று சீலிங் போட்டிருக்கின்றார்கள்.

1975 மார்ச் 10]

[திரு. க. உரோ, எட்மண்ட்]

இன்றையதினம் வேறு ஒரு கோரிக்கையும் அவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். பொதுவாக அரசாங்க ஊழியர்கள் நகரங்களில் வாழ்கிறவர்கள்; சென்னை கோவை போன்ற ஜைத்தொகை நெருக்கமுள்ள இடங்களில் குடியிருக்கிறவர்கள். அவர்கள் பழுங்கல் அரிசியோ, பச்சரிசியோ படி மூன்று ரூபாய் வீதத்தில் எங்களுக்குக் கொடுக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்ற நியாயமான கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். அண்ணாவின் காலத்தில் ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போட்டார்கள். இன்றைக்கு நம்முடைய அரசு ஊழியர்கள் மூன்று ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போட்டால் போதும் என்ற கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் எந்த விதமான விளக்கம் இல்லை. மேலும் அரசு ஊழியர்கள் பல ஊர்களிலிருந்து வந்து வேலைக்காக ஒரு இடத்தில் டணியாற்றுகிறவர்கள். அவர்கள் ஆண்டுக்கு ஒரு முறையாவது தங்கள் சொந்த ஊருக்கு விடுமுறையில் குடும்பத்தோடு சென்று வர, அரசாங்கப் பேருந்துகளில் இலவசமாகப் போய்வர வசதிகள் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதைக்கூட இந்த அரசாங்கம் செய்து கொடுக்கவில்லை. நமக்கு அரசாங்கப் பேருந்துகளில் இலவசமாகச் செய்ய வழி செய்திருக்கிறார்கள். நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கூட அவர்கள் ரயில் பாஸ் வைத்திருந்தாலும் கூட—அரசாங்கப் பேருந்துகளில் இலவசமாகச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்குச் சலுகை கொடுக்கும்போது இந்த மாநிலத்திலே பணியாற்றிக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கத்தின் வளர்ச்சிக்குத் தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருக்கிற அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு இதைச் செய்து கொடுப்பதில் எந்தத் தமான தயக்கமும் கூடாது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதைப் போல் நகரப் புறங்களில் வேலை செய்யக் கூடிய அரசாங்க ஊழியர்கள் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமாக இருக்கும் ஹஸ்திக் போர்டு வீடுகளில் குடியிருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேலையில் சேர்ந்து ஓய்வுபெற்று போகும்வரை மாதம் 150 வீதம் வாடகை கொடுக்கிறார்கள். 20 ஆண்டு காலம் 30 ஆண்டு காலம் அந்த வீடுகளில் குடியிருந்து விட்டு பணிக்காலத்தில் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாயை வாடகையாக இழந்து விட்டு ஓய்வு பெற்று போகிற நேரத்தில் இந்த வீட்டுக்கும் அவர்களுக்கும் எந்தவிதமான பந்தமும் இல்லை என்ற அடிப்படையில் அவர்கள் போவது நியாயமா என்பதை அரசாங்கம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அப்படி எண்ணிப் பார்ப்பார்களேயானால் அந்த அரசாங்க ஊழியர்கள் அந்த வீடு தங்களுக்குச் சொந்தமாக்கப்பட வேண்டுமென்று விரும்பினால் அதை கொடுப்பதற்கான முயற்சியை இந்த அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நம்முடைய மருத்துவத் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் வேலூர் சி.எம்.சி. மருத்துவ மனையில் பல்வேறு தகராறுகள், சச்சரவுகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் மாண்புமிகு திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லுகின்ற நேரத்தில் இது அரசாங்கத்திற்குக் கவரவாய் பிரச்சினையாகிவிட்டது என்று கூறுவது முதலமைச்சருக்கு உகந்ததா என்று பணிவோடு கேட்க விரும்புகிறேன்.

[1976 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அரசாங்கத்திற்குக் கவுரவப் பிரச்சினை என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தவில்லை. தொழிலாளர்களையும் கூப்பிட்டுப் பேசித் தீர்க்கின்ற பிரச்சினை என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறேன்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : “இந்த பிரச்சினையில் அவர்கள் பணியுமட்டுமே என்கிறார்கள். இது அரசா? அல்லது மருத்துவ மனையா?....” என்று அவர்கள் சொன்ன காரணத்தால்தான் நான் இதைச் சொல்லக் கடைமப்பட்டிருக்கிறேன்.

75 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இந்த நாட்டுக்குச் சொந்தம் இல்லாதவர்கள், இந்த நாட்டின் நலனில் அக்கறைப்படத் தேவையற்றவர்கள், வெளிநாட்டினைச் சேர்ந்த பெண்மணி ‘ஐடா ஸ்கட்டர்’ என்பவர் இந்த மருத்துவ மனையை ஆரம்பித்திருக்கிறார். இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டில் வேறு அரசாங்க ஆஸ்பத்திரிகள் குணப்படுத்த முடியாத பெரிய வியாதிகளையெல்லாம் வேலூர் சி.எம்.சி. ஆஸ்பத்திரியில் குணப்படுத்துகிறார்கள். ஏழைகள் பயனடைகிறார்கள். பணக்காரர்களும் பயனடைகிறார்கள். வசதியுள்ளவர்களிடம் பணம் வாங்குகிறார்கள். வசதியற்றவர்களுக்கு இலவசமாக மருத்துவ சிகிச்சை அளிக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட உலகப் புகழ் வாய்ந்த மருத்துவ மனையில் சில விரும்பத்தகாத சச்சரவுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. 15 தொழிலாளர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அதை அரசாங்கம் பெரியதாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. தொழிலாளர்களுக்கும் நிறுவனத்திற்கும் இடையே தகராறு இருக்கிறது. அதைத் தீர்க்க தொழில் கோர்ட்டுகள் இருக்கின்றன. டிரிப்யூனல் இருக்கிறது. அரசாங்கம் சொல்லுகிற சமரசத்தை எல்லாம் நிறுவனங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லுவது அரசாங்கத்தின் பிடிப்பைக் காட்டுகிறதே தவிர அரசாங்கத்தின் கவுரவப் பிரச்சினையைத்தான் காட்டுகிறதே தவிர வேறல்ல. அது தொழில் கோர்ட்டுகளில் தீர்த்துக்கொள்ளக்கூடிய ஒன்று.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, தொழிற்சங்கச் சட்டத்திற்குள்ளே அந்த நிறுவனம் வராது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : இதை அவர்களே பேசி முடிவு செய்து கொள்ளலாம். அரசாங்கம் இதிலே தலையிட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. லேபர் கோர்ட்டுக்குப் போக முடியவில்லை என்றால் நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லலாம்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : தொழில் கோர்ட்டுக்குப் போக வக்கற்ற அந்தத் தொழிலாளர்களுக்காக நம்முடைய மாநில அரசு தொழிலாளர் வர்க்க நலனைக் கருதி சமரசம் செய்வது சரால் சிறந்த கொள்கையாகக் கருதுகிறேன். அவர்கள் மீது இரக்கம் காட்ட வேண்டுமே தவிர, எப்படி

1975 மார்ச் 10]

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

வேண்டுமானாலும் போகட்டும் என்று சொன்னால் தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான நியாயமும் கிடைக்காமல் போய்விடும். அரசு தொழிலாளர் நலனைப் பாதுகாக்கும் நடவடிக்கையை எடுக்கத்தான் வேண்டும்.

(நண்பகல் 12.00)

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : தலைவரவர்களே, நான் திரு. வடிவேலு அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்வதெல்லாம் தொழிலாளர்கள் எப்படியும் போகட்டும் என்ற பொருளில் நான் பேசவில்லை. தொழிலாளர்கள் நியாயம் பெறுவதற்கு நீதிமன்றங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களால் முடியவில்லையென்று வடிவேலு போன்ற நல்ல உள்ளம் படைத்த அரசியல்வாதிகள் கருதினால் நாமே சமூகமான முடிவிற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். அதை விட்டு விட்டு நிர்வாகத்தையே பழி வாங்குவது நியாயம்தானா என்று இந்த நேரத்தில் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருக்கிற நண்பர் அவர்கள் அரசாங்கம் ஏதோ நிர்வாகத்தைப் பழி வாங்குகிறது. அரசாங்கம் தானாக தலையிட்டது என்று சொல்வது உண்மைக்கு மாறானதாகும். அந்த நிர்வாகிகளும் சேர்ந்துதான் சமாதானம் செய்து வையுங்கள் என்று வந்தார்கள். 1½ மணி நேரம் பேசப் பட்டது. முதலில் நீக்கப்பட்ட 5 பேர்களைப் பற்றிய பிரச்சனை இல்லை. பின்னால் தொடர்ச்சியாக 15 தொழிலாளர்களை நீக்கியிருக்கிறீர்கள், அவர்களைத் திரும்ப வேலைக்கு சேர்த்து சமாதான முறையில் மருத்துவ மனையை நடத்துங்கள் என்று ஆலோசனை வழங்கியதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியும் என்ற நம்பிக்கையோடு வந்த தலைவர் திரும்பிப் போனார். அங்கே உள்ள ஒரு குறிப்பிட்ட சிறுபான்மைக் கூட்டம் இந்த சமரச முடிவை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் பிடிவாதம் செய்கிற காரணத்தினால் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. வந்த தலைவர் புரிந்து கொண்டு செயல்பட நினைத்தாலும் அந்த சிறுபான்மைக் கூட்டம் ஒத்துப்போக மனமற்ற நிலையில், இதில் ஏதோ அரசாங்கம் தலையிட்டு கெடுத்து விட்டதுபோல அரசியல் கட்சி என்ற முறையிலே நியாயம் கற்பிக்கலாம். ஆனால் நாட்டின் நிலைமைக்கு ஒத்து வராது.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : நான் சொன்ன கருத்தெல்லாம் அரசாங்கம் சில நிபந்தனைகளைச் சொன்னது. ஒரு சமூகமான நிலைமை ஏற்பட வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு யோசனையைச் சொன்னது. இது அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த மட்டில் நல்ல யோசனையாக இருக்கலாம். ஆனால் நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுடைய சூழ்நிலைக்கு அது ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாத ஒன்றாக இருக்கலாம். மேலும் அவர்களோடு பேசி பரிகாரத்திற்கு வழிவகை தேட வேண்டுமே தவிர்த்து தாங்கள் சொன்னதைக் கேட்கவில்லை, தங்களுடைய நிபந்தனைகளை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை, தாங்கள் சொன்னதற்குக் கட்டுப்படவில்லை என்ற காரணத்திற்காக இப்பேர்ப்பட்ட ஒரு தலைசிறந்த பொதுமக்களுக்குத் தொண்டாற்றுகிற

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

[1975 மார்ச் 10]

ஒரு நிர்வாகத்தைப் பழி வாங்குவது நியாயம்தானா என்பதை இந்த நேரத்தில் கேட்க விரும்புகிறேன். அமைச்சரவர்கள் சொல்கிறார்கள், நாங்கள் பழி வாங்கவில்லையென்று, ஆனால் பழி வாங்கவில்லையென்று....

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : பிரச்சினையை எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் தம் பேச்சை மாற்றுகிற முறையில் மாற்றுகிறார். பிரச்சினை என்னவென்றால், போராட்டம் நடத்துகிற தொழிலாளர்களுக்கும், நிர்வாகத்திற்கும் போராட்டம். அரசாங்கம் தானாக தலையிட்டது என்பது உண்மையல்ல. அரசாங்கத்தை இரண்டு சாராரும் சேர்ந்து சமாதானம் செய்து வையுங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். இங்கே அதை ஒத்துக் கொள்வதுபோல இங்கே பேசுகிற போது வந்த தலைவர் சொல்லி திரும்பிச் சென்றார்கள். ஆனால் அவர் போனதற்குப் பின்னாலே நிர்வாகத்தில் உள்ள ஒரு சிறு சாரார் குறுக்கிட்டு இந்த சமாதானம் திட்டத்திற்கு ஒத்துப் போக இடம் தராமல் மறுக்கிறார்கள். ஆகவே போராட்டம் நிர்வாகத்திற்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் இடையேதான். அந்த 15 தொழிலாளர்களை திரும்ப எடுத்துக் கொண்டு பின்னால் முறைப்படி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமானால் நியாயமான குற்றச்சாட்டுக்களைச் சாட்டி விசாரியுங்கள். முறைப்படி விசாரித்து அவர்களை நீக்கலாம் என்ற ஆலோசனையும் சொல்லப் பட்டு விட்டது. அதற்கும் ஒத்துப்போக மாட்டோமென்று இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அதை இங்கே உள்ள எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆதரிக்கிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவரவர்களே, சி.எம்.சி. தொழிலாளர் பிரச்சினை என்பது அங்கே அடிக்கடி எழுந்துள்ள தொழிலாளர் பிரச்சினையாகும். நிர்வாகம் கேட்க மறுக்கிறது. ஆகையினாலேதான் நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். சி.எம்.சி. ஆஸ்பத்திரியில் கடந்த சில ஆண்டுகளில் எத்தனை முறை தொழிலாளர் ஸ்டிரைக் நடந்திருக்கிறது. வேறு தொழிலாளர் பிரச்சினை என்றால் அவைகளைத் தீர்ப்பதற்கு மார்க்கங்கள் இருக்கின்றன. சிம்ஸன் தொழிலாளர் பிரச்சினை போன்று சி.எம்.சி. தொழிலாளர் பிரச்சினையைப் பார்க்கக்கூடாது. That is Industry, this is hospital அங்குள்ள பிரச்சினை என்னவென்றால் அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் அடிக்கடி வேலை நிறுத்தம் செய்து அதனால் வேதனை அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதை அரசு பிரஸ்டிஜ் க்வஸ்சனாகப் பார்க்கக் கூடாது. உங்களுடைய அதிகாரத்தை நிர்வாகத்தின் மேல் திணிக்காமல் சமரசம் செய்ய முயற்சி செய்யுங்கள். வேண்டுமானால் எங்களையும் கூப்பிடுங்களேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இதைப்பற்றி தனியாக பேச வேண்டுமென்றால் உங்களுக்கு சான்ஸ் வருமே.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இதிலே இருக்கிற வேதனையெல்லாம் சட்டசபையில் உள்ள எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் யாரோ பத்திரிகைகளில் எழுதியதை வைத்துக் கொண்டு பலவற்றை இங்கே பேசுகிறார்கள். வேலூரில் இந்திராகாந்தி காங்கிரஸ் தலைவர் ஜீவரத்தின முதலியார்—

[1975 மார்ச் 10]

[திரு. க. அன்பழகன்]

அவரை முதலியார் என்று சொல்லுகிறார்கள்—அந்த ஜீவரத்தின முதலியார் அவர்கள், சிண்டிகேட் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த லாலா லஜபதி அவர்கள், அண்ணா தி.மு.க. உள்ளிட்ட எல்லோரும் இந்த 15 பேர்களை திருப்பி எடுத்துக் கொள்வதை ஆதரிக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே உள்ள திரு. எட்மண்ட் அவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் இங்கே நாங்கள் உட்கார்ந்திருக்கிற இந்த வரிசைதான் கவனத்திற்கு வருகிறது. நாட்டின் நிலைமை அவர்களுக்கு கவனத்தில் இல்லை.

அங்கே உள்ள பிரச்சனையைப் பற்றி நேற்று இரவு பேசினேன். நேற்று முன்தான் இரவு பேசினேன். எல்லோரும் சேர்ந்து 15 பேர்களை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து சரியான குற்றச் சாட்டு சொல்லப்படவில்லை. ஏற்கனவே நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றிருக்குமானால் அந்த நிகழ்ச்சிகளைக் காரணம் காட்டி இந்த 15 பேர்களை நீக்குவது சரியல்ல. நிர்வாகம் அவர்கள் ஏற்கனவே கட்டுப்பாட்டில்லையென்று சொல்கிறார்கள். நிர்வாகம் அவ்வப்போது நடவடிக்கை எடுத்திருக்க வேண்டும். இப்போது அவர்களை மறுபடி எடுத்துக் கொண்டு இந்தப் பிரச்சினைக்கு தீர்வு கண்டு, மறுபடியும் அவர்களிடமிருந்து நடவடிக்கை எடுக்கிற உரிமை நிர்வாகத்திற்கு இருக்கிறது என்று சொன்னதற்குப் பின்னாலும் நாங்கள் எந்தவித சமாதானத்திற்கும் வர மாட்டோம் என்று நிர்வாகம் சம்பந்தப்பட்ட குழு 7, 8 முறை கூடி அந்த முடிவில் இருப்பார்களானால் அதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் ஆதரிப்பதுபோல் ஒரு தவறான எண்ணத்தை உண்டாக்க வேண்டாமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே.டி.கே. தங்கமணி : தலைவரவர்களே, இந்த விவாதத்திற்குப் பிறகு உறுப்பினர் மிஸஸ் ஃபவுலர் அவர்கள் அந்த நிர்வாகத்தோடு தொடர்பு கொண்டு இங்கு வந்திருக்கிறார்கள். இதுவரையிலும் முதலமைச்சரவர்களை, அரசாங்கத்தைப் பார்த்ததில் உள்ள நிலைமையில் மேலும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களைச் சந்தித்துப் பேசவேண்டுமென்று ஒரு முயற்சியை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த முயற்சிப்படி ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டால் நாங்கள் அந்த அளவிற்கு அரசுக்கு உதவிச் செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அங்குள்ள தொழிற்சங்க தலைவர்கள், அதேபோல சர்வ கட்சித் தலைவர்கள் இவர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் பேசுவார்களானால் நியாயம் ஏது என்பது அவர்களுக்கு மிகத் தெளிவாக விளங்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எனக்கு எவ்வளவு தூரம் அதிகாரம் இருக்கிறதென்று தெரியவில்லை. மாண்புமிகு திரு. தங்கமணி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏதோ பேச்சுவார்த்தை நடைபெறுகிறது என்றார்கள். பேசி ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலை ஏற்படுமென்றால் அந்த சூழ்நிலை ஏற்பட அந்த அளவிற்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் அதைப் பற்றி இங்கு விவாதிக்காத ஒரு நிலையைக் கடைப்பிடித்தால் நல்லதாக இருக்கும்.

[1975 மார்ச் 10]

திரு. க. உ. ரொ. எட்மண்ட் : நான் என்ன பேசப் போகிறேன் என்பதை மாண்புமிகு நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சரவர்கள் பொறுமையோடு கேட்டு வந்தால் இவ்வளவு பெரிய குறுக்கீடுகளுக்கு அவசியம் ஏற்பட்டிருக்காது.

இங்கே இருக்கிற பிரச்சனை, அது நியாயமா, நியாயமில்லையா என்பது அல்ல. நிர்வாகம் ஒழுங்காக நடக்கிறதா, தொழிலாளர்கள் ஒழுங்காக நடக்கிறார்களா என்ற பிரச்சனைக்கும் நான் போகவில்லை. என்னுடைய பிரச்சனையெல்லாம் அரசாங்கம் தலையிட்டு சுமுகமான ஒரு முடிவை ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சி செய்து அந்த முயற்சிக்கு அங்கேயிருக்கிற நிர்வாகம் பணியவில்லையே என்ற காரணத்தினால் அதை வைத்துக் கொண்டு அந்த நிர்வாகத்தின்மீது பழி வாங்குவது இந்த அரசாங்கத்திற்கு நியாயம்தானா என்பதைத்தான் நான் கேட்டேன். நம்முடைய நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சரவர்கள் எந்த விதமான பழிவாங்கலும் செய்ய வில்லை என்று சொன்னார்கள்.

நேற்றைய தினம் டில்லியிலிருந்து வெளிவருகிற பத்திரிகை, ஆங்கிலப் பத்திரிகை, பேட்ரியட் என்ற பத்திரிகையிலே அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். அதனுடைய முழு விவரங்களை வாசிக்க வேண்டிய தேவை யில்லை. அந்த செய்திக்கு என்ன தலைப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று அநுள் கூர்ந்து பார்க்க வேண்டும். **Tamil Nadu Government at War with Hospital** என்று கொரோமான சொல்லே அந்த பத்திரிகைக் கார்கள் உபயோகித்திருக்கிறார்கள். கீழே எழுதியிருக்கிறார்கள். அவைகளை ஆதாரமற்ற செய்தி என்று சொல்ல முடியாது. ஆதாரத்தோடு அந்த பத்திரிகையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். போலீஸ் அதிகாரிகள் அந்த மருத்துவமனையில் பணியாற்றுகிற முக்கிய அலுவலர் களைப் பார்த்து ஒரு நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அங்கே 15 பேர்கள் போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். ஜனவரி 6ஆம் தேதியிலிருந்து மார்ச் 6-ம் தேதி வரைக்கும் கிட்டத்தட்ட இரண்டு மாத காலத்திற்கு போலீஸ் பந்தோபஸ்து வகைக்காக கட்டணமென்று, அரசாங்கத்திற்கு 5.85 லட்சம் ரூபாய் கட்டவேண்டுமென்று நோட்டீஸ் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இப்படி பணம் வாங்கலாமா.....

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அவர் முதல் செய்தி 15 பேர் வேலை நிறுத்தம் என்றார்கள். 15 பேர் நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். 1,300 பேர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே 15 பேர் வேலை நிறுத்தம் என்ற செய்தி தவறு. அந்த குடும்பங்கள் சோற்றுக்கு கூட வழி இல்லாமல் திண்டாடுகின்றனர். தனிப்பட்ட நிர்வாகத்திற்கு சம்பந்தப் பட்ட நிறுவனத்தில் வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றுமானால் அவர்களுக்கு போலீஸ் இத்தனை பேர்கள் என்று தேவைப்படுமானால் அதற்குரிய கட்டணத்தை அவர்கள் செலுத்த வேண்டுமென்ற முறை தமிழ் நாட்டில் மட்டுமில்லை, எல்லா அரசாங்கங்களிலும் இந்த முறை இருக்கிறது. தெருவில் இருக்கிறபோது நடைபெற்று விடுமானால் போலீஸ் பாதுகாப்பிற்கு கட்டணம் வசூலிக்கப்படுவதில்லை. ஆனால் ஒரு அமைப்பிற்குள்ளே நடைபெறுமானால் போலீஸ் பாதுகாப்பு வேண்டுமானால் அதற்குக் கட்டணம் செலுத்துவது என்பது முறைதான்.

1975 மார்ச் 10]

திரு க. உரொ. எட்மண்ட் : தலைவரவர்களே, போலீஷ் எதற்கு இருக்கிறது? நாட்டிலே எங்காவது குழப்பம் ஏற்பட்டால் கலவரங்கள் ஏற்பட்டால், அங்கே போய் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க இருக்கிறது. 10 பேர்கள் என்னை வந்து தாக்குகிறார்கள் என்று சொன்னால் பணம் கொடுத்தால்தான் போலீசை அனுப்புவோம் என்றால் என் வர்ப்பணத்தில்தான் அவர்கள் செயல்படுகிறார்கள்....

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அப்படி ஒருவர் திடீரென்று தாக்கப் படுகிறார் என்றால் அதற்காக போலீசில் கட்டணம் வசூலிப்பதில்லை. ஆனால் நிரந்தரமாக பாதுகாப்பிற்கு போலீசை நிறுத்தி வைத்துக் கொள்ள வேண்டும், என்றால் ஸ்பெஷல் போலீசில் இவ்வளவு பேர்கள், அதற்கு இவ்வளவு செலவாகும் என்று இருக்கிறது. அரசாங்கம் இதற்கு பொறுப் பேற்றுக் கொண்டு எப்படி செலவை ஏற்றுக்கொள்ள முடியும் என்பதை யோசிக்க வேண்டும்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : நீதி மன்றத்தில் நீதி பெறுவதற்கு கோர்ட் பீஸ் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்வதுபோல எங்களுடைய போலீஸ் பாதுகாப்பிற்கும் கட்டணம் கட்ட வேண்டுமென்று அதற்கும் ஸ்டாம்பு பீஸ் கேட்கலாம். இது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. இரண்டு மாதங்களுக்கு 5.85 லட்ச ரூபாய் இன்றைய தினம் போலீஸ் பாதுகாப்பிற்காக கட்ட வேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் உண்மையில் சந்தேகப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இதை உங்களுடைய கௌரவப் பிரச்சினை யாக எடுத்துக் கொண்டு, நீங்கள் சொன்னதை அவர்கள் கேட்டுப் பணிய மறுத்ததினால் இந்த நிலைமை இருக்கிறது.

இவ்வளவு காலமாக 75 ஆண்டுக்காலமாக அந்த மருத்துவமனை அங்கே நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. 75 ஆண்டு காலத்தில் அந்த கமர்சியல் டாக்ஸ் ஆபிசர் அந்த ஹாஸ்பிடல் விளாகத்தில், காம்பெளண்டிங் நுழையவில்லை. இன்று புதிதாக நுழைந்து இருக்கிறார்கள். நுழைந்து 1969-70 ஆண்டுக்கு 74 லட்சம் ரூபாய் டரன் ஓவர் இருப்பதாகவும், அதற்கு அவர்கள் சேல்ஸ் டாக்ஸ் கட்ட வேண்டுமென்றும், இதற்கு முன்னே கட்டாமல் இருக்கும் வரிக்கு 1½ மடங்கு அபராதம் கட்ட வேண்டு மென்றும் உத்தரவிட்டு இருக்கிறார்கள். என்ன அடிப்படையில் இவ்வளவு காலம் இருந்தீர்கள்? ஏன் இப்போது செய்தீர்கள்?

(Thiru N. Veeraswamy rose)

THIRU G. R. EDMUND : I am not yielding. I am sorry. Most of time is taken away by interruptions.

MR. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member is not yielding. Are you raising a point of order?

THIRU N. VEERASWAMY : Yes, Sir.

[1975 மார்ச் 10]

THIRU G. R. EDMUND : The Chair should not give any suggestion to the hon. Member.

MR. DEPUTY SPEAKER : That is not a suggestion. I want to know what is the point that he is raising.

திரு. நா. வீராசாமி : என்னுடைய பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்ன வென்றால், ஒரு தவறான தகவலைக் கொடுக்கிறார்கள். 75 ஆண்டு காலமாக அந்த மருத்துவ மனை இருந்தாலும், 1969-ம் ஆண்டிலிருந்துதான் டாக்டர் போட்டு இருக்கிறீர்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். 1969-ம் ஆண்டுதான் அங்கே மருந்து தயாரிக்கப்போகிறோம் என்று அரசாங்கம் திற்கு விண்ணப்பம் கொடுத்தார்கள். பொதுவாக, அரசாங்கம் யார் மருந்து தயாரித்தாலும் அவர்களுக்கு சேல்ஸ் டாக்டர், வணிக வரி போடுவார்கள். அவர்கள் இலவசமாக தரப்போகிறோம் என்று சொல்லி....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று சொல்லிவிட்டு விளக்கம் கொடுத்தால் சரியல்ல. தவறான தகவல் கொடுத்தார்கள் என்று சொல்வது பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் அல்ல.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, நண்பர் எட்மண்ட் அவர்களுடைய பேச்சில் அடிக்கடி குறுக்கீடுகள் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன். திரு. தங்கமணி, திரு. வடிவேல் போன்றவர்கள் என்னதான் தி.மு.க. அரசிடம் ஈடுபாடு இல்லையென்றாலும், தொழிலாளர் பிரச்சனை என்று வந்த நேரத்தில் அவர்களையும் அறியாமல் அக்கறை வந்ததை நாம் பார்த்தோம். திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு தரவேண்டுமென்று சொல்வதற்கு (குறுக்கீடு) சத்தியா ஸ்ரெடியோஸ் விவகாரத்திற்குப் பிறகு தொழிலாளர்கள் பக்கம் நீங்கள் இருப்பீர்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கில்லை.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : எங்களுடைய தலைவர் அந்த ஸ்டூடியோவை அங்கே பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்குச் சொந்தமாக ஆக்கித் தந்து இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தொழிலாளர்களுக்குச் சொந்தமாக ஆக்கியிருந்தாலும், அந்த ஸ்டூடியோவில் பதப்பிடிப்பு நடப்பது இல்லை. உங்கள் தலைவர் நடிக்கும் படங்கள்கூட அங்கே எடுக்கப்படவில்லை.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு தவறான தகவலை, கருத்தைச் சொல்கிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு மாற்றிக்கொடுத்துவிட்டு, அதிலே எந்தவிதமான பதப்பிடிப்பும் நடக்கவில்லை என்று சொல்வது தவறு. அங்கே பதப்பிடிப்பு

1975 மார்ச் 10] [திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

நடக்கிறது. என்னோடு வேண்டுமானால் வாருங்கள். நான் அழைத்துச் சென்று காட்டுகிறேன். அங்கே மலையாளப் படங்களை எடுக்கிறார்கள். (சிரிப்பு). ஏன் சிரிக்கிறீர்கள். நீங்கள் நன்றாகச் சிரியுங்கள். சிரிப்பை நிறுத்தியவுடன் பதில் சொல்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER: They are just applauding.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: நான் அடிக்கடி உங்களுக்கு நினைவு படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. உங்களுடைய கட்சித் தலைவர் “மனோகரா” படத்தில் வசனம் எழுதியிருக்கிறார்கள் “சிரித்தவர்கள் வாழ்ந்தது இல்லை, அழுதவர்கள் கெட்டது இல்லை.” மலையாளப்படம் எடுத்தால் என்ன, மலையாளப்படம் எடுத்தாலும் ஸ்டூடியோவிற்கு வருமானம் வருகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: என்னுடைய வசனத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டதற்காக நான் ஒன்றும் ராய்ல்டி கேட்கவில்லை. தாராளமாக பயன்படுத்திக்கொள்ளுங்கள். நான் சொல்வது, எம். ஜி. ஆர். நடிக்கும் படம் என்றால் அதிகமான கால் ஷீட் வரும், அதிகமான வருமானம் வரும். அவர் நடிக்கும் படம் அந்த ஸ்டூடியோவில் எடுக்கப் படவில்லை என்றுதான் குறிப்பிட்டேன்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: இதற்கும் விளக்கம் சொல்லிவிடுகிறேன். அவர் நடித்து முடியும் தருவாயில் இருக்கும் படம் “நினைத் ததை முடிப்பவன்” அங்கேதான் எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. எடுக்கிற படங்களின் தயாரிப்பாளர்கள் வேறு ஸ்டூடியோவில் எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதோடு அங்கே போதுமான மின்சாரம் இல்லை. மைசூரில் இருக்கும் அரசாங்கம் மின்சாரம் தாராளமாக தருகிறது. ஒரு படத்திற்கு 1 லட்சம் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, படத்தயாரிப்பாளர் பெங்களூரில் படம் எடுக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார். அதற்கு எங்கள் தலைவர் என்ன செய்ய முடியும்? 1 லட்ச ரூபாயை இழந்து விட்டு இங்கே வந்து சத்தியா ஸ்டூடியோவில் படம் எடுக்க வேண்டுமானால் அந்த 1 லட்சம் ரூபாயை அரசாங்கம் கொடுத்தால் நல்லது. அதிலே எந்த விதமான ஆட்சேபனையும் இல்லை. என்னை திசை திருப்பாதீர்கள்.

நான் முதலில் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். வேலூரில் இருக்கும் மருத்துவ மனைத் தொழிலாளர்களுக்கு அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் விரோதமாக நடக்காது என்பதை நான் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு மிகுந்த பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய வாதம் எல்லாம், தொழிலாளர்கள் பழி வாங்கப்படுகிறார்கள் என்பது மட்டும் அல்ல. என்னுடைய வாதம் தொழிலாளர்களின் கோரிக்கை நியாயம் அற்றது, நியாயம் இல்லை என்பது அல்ல. என்னுடைய கோரிக்கை எல்லாம்—அதைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்—

[திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

[1975 மார்ச் 10]

நான் சொல்கிற நிபந்தனைகளை அந்த நிர்வாகத்தினர் ஏற்றுக்கொள்ளாத காரணத்தினால் இதற்கு முன்னால் இல்லாத பழி வாங்குகிற நடவடிக்கைகளை நாம் எடுக்கலாமா என்பது என்னுடைய வாத்தமாகும்.

நன்பர் வீராசாமி அவர்கள் 1969-ம் ஆண்டு அங்கே மருந்து தயாரிப்பதற்கு அவர்கள் அனுமதி கேட்டார்கள். மருந்து தயாரிப்பதற்கு அனுமதி கேட்டு இருக்கிறார்கள், விற்பனை வரி போடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். 1972-ல் 74 லட்ச ரூபாய்க்கு டர்ன் ஓவர் ஆகியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் இதற்கு முன்னால் 72-க்கு முன்னால் வரி கட்டவேண்டுமென்றால் அதற்கு 1½ மடங்கு அபராதம் கட்டவேண்டுமென்றால் அது எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அவர்கள் இன்றைய தினம் அத்தகைய ஒரு ஆதாரம் அற்ற கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, அந்த நிர்வாகத்தில் தகராறு ஏற்பட்டதிலிருந்து, அந்த மாவட்டத்தில் இருக்கும் அதிகாரிகள் பலரை மாற்றியிருக்கிறார்கள். இன்னும் வேடிக்கை என்னவென்றால், 75 ஆண்டுகளாக மருத்துவ மனை இயங்கிக் கொண்டு இருக்கிறது. இத்தனை நாள் இல்லாத அளவுக்கு இன்றையதினம் என்கரோசுமென்ட் என்ற அடிப்படையில், ரோடுக்கு வெளியே காம்பௌன்ட் வந்திருக்கிறது என்று சொல்லி நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, வேலை நிறுத்தத்திற்குப் பிறகு நோட்டீஸ் விடப்பட்டு இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். 6 மாதகாலமாக கடிதப்போக்குவரத்து நடந்து வருகிறது. அவர்களும் அது குறித்து கடிதம் எழுதிக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அதற்குள் ஏதோ இடித்து விட்டார்கள் என்று பத்திரிக்கையில் படித்தேன். ஆனால் உண்மையில் அப்படி ஒன்றும் நடக்கவில்லை.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: அங்கே தகராறு, உள்-தகராறு 6 மாதகாலமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த மாவட்டத்தில் அமைச்சர் அதில் தலையிட்டு இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மன்னித்துக்கொள்ளுங்கள், நான் எழுந்து குறுக்கிடுவதற்கு. அந்த மருத்துவ மனைக்கு நான் ரொம்ப வேண்டியவன். அங்கேயுள்ள எல்லா டாக்டர்களும் எனக்கு தெரிந்தவர்கள். அந்த மருத்துவ மனையின் 75-வது ஆண்டு விழாவிற்கு நான் சென்று இருந்தேன். அப்போது நிதி உதவி கேட்டார்கள். என்னுடைய ஒரு மாதச் சம்பளத்தை நான் கொடுத்து இருக்கிறேன். எனக்கும் அந்த மருத்துவ மனைக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருக்கிறது. என்னையும் மருத்துவ மனையையும் பிரித்துப் பேச வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1975 மார்ச் 10]

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : அந்த அளவுக்கு பழி வாங்குகிற நிலை இருக்கிறது. நீங்கள் எது வேண்டுமானாலும் கூறலாம். எனக்குத் தெரியும். எந்தக் குற்றச்சாட்டு சொல்லி நீங்கள் ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் அரிசி பேர ஊழல் பற்றிச் சொன்னார்கள். அரசு அப்துல் சலாம் என்பவருக்கு கான்டிடராக்ட் கொடுத்தது என்று சொன்னார்கள். இதே மன்றத்தில் மறுத்தீர்கள். ஆதாரம் காட்ட முடியுமா என்று கேட்டீர்கள், நிரூபிக்க முடியும் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் அதற்குப் பிறகு மாலே 1 மணிக்கு டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இல்லாத நேரத்தில் அவர்கள் சொன்னது வாஸ்தவம் தான், குற்றச்சாட்டு ஆதாரம் வாய்ந்ததுதான் என்று ஒப்புக்கொண்டீர்கள். அதைப்போலத்தான் எதிர்க்கட்சியில் நாங்கள் என்ன குற்றச்சாட்டு சொன்னாலும், அதை மறுக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அப்படி ஏதாவது நீங்கள் சொல்வது உண்மையாக இருந்தால் இங்கே ஒரு மணி நேரத்தில் ஒப்புக் கொள்வோம். உண்மையில்லை என்றால் எப்படி நாங்கள் வந்து ஒப்புக் கொள்ளமுடியும்?

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : உண்மை ஒப்புக்கொண்ட பின்னாலும், ஊழலில் சம்பந்தம் இருக்கிறது என்று சொன்ன பின்னாலும், என்ன நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறீர்கள்?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : உண்மை என்று ஒப்புக்கொள்வது ஒன்று. ஊழல் என்று ஒப்புக்கொள்வது ஒன்று. உண்மை என்று ஒன்று இருக்கிறது. ஊழல் என்பது பிரச்சனை.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : செய்த குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள். குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டால் கிருஷ்ணவர்களுக்குப் பாவ மன்னிப்புக் கிடைக்கும். இந்துக்களாக இருந்தால் கங்கையில் குளித்தால் பாவம் தீர்ந்து விடும். ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் தவறு செய்தால், அதற்கு என்ன பரிகாரம்? இங்கே உட்கார்ந்து இருப்பதா? அதைச் செய்து விட்டு, நீங்கள் இந்த மன்றத்தில் உட்கார்ந்து இருக்க வேண்டுமா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : என்னைச் சம்பந்தப்படுத்தி, இங்கே உட்கார்ந்து இருப்பதா என்று கேட்டார்கள். முதலில் கேட்டார்கள். அவர்கள் சொன்னபோது அதை ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. பிறகு விவரம் அறிந்த பின் அதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம். முதலில் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை என்றால், ஒப்புக் கொள்ளாதது எப்படி குற்றமாக இருக்க முடியும்?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். இது பயங்கரமான தகவல். இந்த மன்றத்தில் நான் சொன்ன பிறகு, அப்துல் சலாம் விடுதலை செய்யப்பட்ட பிறகு, கான்டிடராக்ட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

[1975 மார்ச் 10]

நீங்கள் திசை திருப்பாதீர்கள். இந்த மன்றத்தில் நான் பேசிய பேச்சு மிக தெளிவாக இருக்கிறது. அரசாங்கம் காண்ட்ராக்ட் கொடுத்து இருக்கிறது என்று குற்றம் சாட்டினேன். அப்போது மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகத்தை மந்திரியை குறிப்பிட்டு சொல்லவில்லை. அப்போது அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் எழுந்து மறுத்தார்கள். கடைசி கட்டமாக நான் செய்யவில்லை என்றார். நிரூபிக்க முடியுமா என்று கேட்டார்கள். நிரூபிக்க முடியும் என்று சொன்னேன். 1-10-க்கு வந்து திரு. ஹாண்டே சொன்னது ஓரளவு உண்மைதான், முன்பும், பின்பும் கொடுத்தோம் என்று சொன்னார்கள். சபாநாயகர் நிரூபிக்க வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். அரசாங்கம் செய்தாலும் அமைச்சர் செய்தாலும் குற்றம் குற்றம் தான். அதற்கு பிறகு தண்டனை என்ன என்பதுதான் கேள்வியே தவிர வேறு ஒன்றும் கிடையாது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அழுத்தந்திருத்தமாக பேசி விடுவதால் மட்டும் உண்மைக்கு புறம்பான செய்தியாக ஆகிவிட முடியாது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அப்படி கொடுத்திருந்தால்.....

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : டாக்டர் ஹாண்டேவுக்கு திடீர் திடீரென்று கோபம் வரக் கூடாது. அத்துல் சலாம் பிளாக் லிஸ்ட் செய்த பிறகு காண்ட்ராக்ட்.....

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : முதல் நாள் நான் சொல்லவே இல்லை. காண்ட்ராக்ட் முன்பும், பின்பும் தவறு கண்டு பிடித்த பிறகு ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, அமைச்சர்கள் சில நேரங்களில் அதைப் போல தகவல்களை சொல்லும்போது சில தவறுதலாக கொடுக்கப்படலாம். அப்படி நிரூபிக்கப்பட வேண்டும், நிரூபிக்கிறேன் என்று குறிப்பிட்டு மறு நாள் வந்து மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் நிரூபிக்கத் தவறியோ திருத்தம் கொடுக்காமல் இருந்தோ இருந்தார் என்றால் மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் மீது குற்றச்சாட்டாகக் கூறலாம். ஆனால் விவாதம் நடைபெற்ற சில மணி நேரத்தில் அவரே வந்து நான் கொடுத்த தகவல் தவறானது. திரு. ஹாண்டே அவர்கள் கொடுத்ததுதான் சரியானது என்று குறிப்பிட்டு வருத்தம் தெரிவித்து இருக்கிறார். அது எப்படி தவறாக முடியும்?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நான் சுமத்தியது உண்மையான குற்றச் சாட்டு என்றால் அதற்கு என்ன தண்டனை? அது இந்த அமைச்சர் செய்தாலும் வேறு அமைச்சர் செய்தாலும் சரி அதை குற்றம் என்று ஒத்துக் கொண்டு நான் போடவில்லை, மற்றொரு அமைச்சர் போட்டார். நான் பொறுப்பாளி இல்லை என்று சொன்னால் அதை எப்படி ஏற்றுக் கொள்வது? எனக்கு பரிசனலாக ஒன்றும் கிடையாது. முதலமைச்சரே

1975 மார்ச் 10]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

கையெழுத்துப் போட்டார்—நான் சொல்லவில்லை—மறை முகமாக அமைச்சர் அவர்களே இப்படி குற்றம் சாட்டி இருக்கிறார்கள், முதலமைச்சர் மீது. என்ன அதற்கு தண்டனை?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, இன்னொரு அமைச்சர், முதலமைச்சர் கையெழுத்து போட்டு இருக்கிறார் என்று . . . கையெழுத்தைப் பற்றித்தான் மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் சொன்னது பெரிதுபடுத்தப்பட்டது. அதற்கு முன்பு திறந்த பகுதியாக சபாநாயகர் அறையில் எல்லோருடைய பார்வைக்கும் வைக்கப் பட்டிருந்தது. காண்ட்ராக்ட் விஷயம் தனி விவகாரம். ப்ளாக் லிஸ்ட்டில் இருப்பவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதா என்றால் அது நியாயமான கேள்வி. பத்திரிகையில் பார்த்தேன். ப்ளாக் லிஸ்ட் தான் என்று போட்டிருந்தது. மாண்புமிகு திரு ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் காண்ட்ராக்ட் கொடுக்கப் படவில்லை என்று சொன்னார்கள். சொல்லிவிட்டு, கொடுக்கப் பட்டு இருக்கிறது என்பதுதான் சரியான தகவல் என்று திருத்திக் கொண்டார்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : ஆன் ஏ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்.

ஆகவே முதலில் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னவர்கள் அதை கொடுத்து இருந்தால் குற்றம் என்று ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். இதிலே தான் Subject-matter வருகிறது. கொடுத்தால் குற்றமே கிடையாது என்று சொல்லலாம் அல்லவா. அந்த Admissionல் confessionல் தான் கொடுத்தால் குற்றம் என்று மறைமுகமாக ஒத்துக் கொள்கிறார்; கொடுத்தது குற்றம் தானே.

திரு ஆலடி அருணா : ஆன் ஏ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்.

திருத்தம் கொடுக்கும்போது காலையில் தவறான தகவலை தந்து விட்டேன் என்று தவறை திருத்திக்கொண்டார். என் கேள்வி எல்லாம் அப்பதுல் சலாம் சிவில் சப்ளைஸ் இலாகாவில் ஒரு பெரிய ஊழலை செய்கிறார். அரசாங்கப் பணத்தை மோசடி செய்கிறார். அப்படிப் பட்டவருக்கு இன்னொரு இலாகாவில் பி. டிபியூடி. இலாகாவில் காண்ட்ராக்ட் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த அமைச்சர் பொறுப்பில் இல்லாமல் இருக்கலாம். ஒரு இலாக்காவில் மோசடி செய்த ஒருவருக்கு இன்னொரு இலாகாவில் எப்படி காண்ட்ராக்ட் கொடுக்கலாம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நான் இப்போது ஒன்று சொல்லுகிறேன். மாண்புமிகு திரு ப. உ. சண்முகம் காண்ட்ராக்ட் கொடுத்து இருக்கிறார். ப்ளாக் லிஸ்ட் என்று தெரிந்தும். இந்த மன்றத்தில் நான் வந்து நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன், மூன்று நாளைக்குள்.

Under the Ministership of Thiru P. U. Shanmugam himself contracts were given.

மாண்புமிகு திரு ப. உ. சண்முகம் : நானா?

[1975 மார்ச் 10]

DR. H. V. HANDE : He is trying to escape. I have cornered him. You are cornered now.

மாண்புமிகு திரு ப. உ. சண்முகம் : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் வீணாக என் மீது பாய்கிறார்கள், மூன்று நாளைக்குள் நான் காண்ட் ராகட் கொடுத்து இருக்கிறேன் என்று நிரூபிக்கிறேன், அப்படி நிரூபித்தால் என்ன தண்டனை என்று.....

(DR. HANDE rose).

MR. DEPUTY SPEAKER : Why do you interrupt ? Let him finish; you had your say. I will give the hon. Member opportunity to explain if he wants.

திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் பேசலாம்

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : தலைவரவர்களே, அந்த அளவுக்கு குற்றச்சாட்டுகளை ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். நம் தமிழ்நாடு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. மணலி கந்தசாமி சொன்னார்கள். இந்த அரசாங்கத்தை ஆதரித்து விட்டு நிதிநிலை அறிக்கை மீது கடைசியாக ஏதோ சமாதானம் சொல்லுவதைப் போல சொன்னார்கள். லஞ்சம், லஞ்சம் என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அதைப்பற்றி கவலைப் படுவதாக தெரியவில்லை. இந்த அமைச்சரவையில் அரிசி பேர ஊழல் நடந்து இருக்கிறது. அதற்காக அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நம் பெரியவர் திரு. மணலி கந்தசாமி பேசி இருக்கிறார்கள். நான் கூறுவது எல்லாம், எதை எடுத்துச் சொன்னாலும் அப்துல் சலாம் ஊழல் நடந்திருக்கிறது. என்ன செய்திருக்கிறீர்கள். நீதி மன்றத்திலே வழக்கு இருக்கிறது. தாண்டவராயன் ஊழல். நீதி மன்றத்தில் வழக்கு இருக்கிறது. ஒன்றரை கோடி ரூபாய் என்ன செய்து இருக்கிறீர்கள். நீதி மன்றத்தில் வழக்கு இருக்கிறது. வேறு என்ன எதிர்பார்க்கிறீர்கள். மக்கள் நலத்துறை அமைச்சரை பார்த்து கேட்கிறேன். வேறு என்ன செய்ய இருக்கிறது. ஒன்றரைக் கோடி ரூபாய் கொடுத்து விட்டு போயிருக்கிறீர்கள். உங்களால் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமா என்றால் முடியாது. நீங்கள் யாருக்கு கொடுத்து இருக்கிறீர்கள்? Inch நிலம் இல்லாதவன் Insolvent பேர்வழி. மஞ்சள் காகிதம் கொடுத்து விட்டு போகிறவன் இப்படி கொடுத்து இருக்கிறீர்கள். வழக்கு போட்டு இருக்கிறோம். பணம் பாழாவது யாருடைய பணம்? இந்த நாட்டு மக்களுடைய பணம். சிவில் கோர்ட்டு சென்று டிகிரி வாங்கினால் அந்த டிகிரியை வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? என்ன நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்? misappropriation க்காக criminal நடவடிக்கை எடுப்பீர்கள். இன்னொரு ஆறு ஆண்டு காலம் சிறைச் சாலையில் நிம்மதியாக மக்கள் வரிப்பணத்தில் சாப்பிட்டுவிட்டு இருப்பான். அதை உணராமல் வேறு என்ன செய்ய முடியும் என்று கூறுவீர்களேயானால் அந்த அளவுக்கு இந்த நாட்டில் நிதி நிலை நெருக்கடியை

1975 மார்ச் 10] [திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

உருவாக்கினீர்கள். என்பதை புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன். அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது. அதற்கு உடந்தையாக இருந்தவர்கள் யார். ஒன்றரைக் கோடி ரூபாய்க்கு தாண்டவராயன் ஊழல் நடந்திருக்கிறது. அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது. ஏழு ஜென்மம் அவர் அரசாங்கத்திற்கு வேலை பார்த்தாலும் அவன் பட்ட கடினைத் தீர்க்க முடியுமா என்று கேட்டால் முடியாது. அதற்குப் பொறுப்பு யார்? இந்த ஊழலில் சம்பந்தம் யார்?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தாண்டவராயனுக்கு எங்கே கடன் வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது? எதற்காக வழக்கு போட்டு இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கூட தெரிந்து கொள்ளாமல் சொல்லுவதால் தான் குறுக்கிடுகிறேன். தாண்டவராயனுக்குப் பணம் ஏதும் தரவில்லை. பொது மக்களுடைய நெல்லை கடத்தினான். பிடித்திருந்தால் உள்ளே தள்ளியிருப்போம்.

(பிற்பகல் 12-30)

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : நான் இல்லை என்று சொல்லவில்லை. அது யாருக்குப் போக வேண்டிய அரிசி? வெளி மாநிலங்களுக்கு கடத்தப்பட்டு விட்டதால் இன்றைக்கு இங்கே ரேஷன் கொடுக்க அரிசி இல்லை. 1½ கோடி ரூபாய்க்கான அரிசி வெளி மாநிலங்களுக்குக் கடத்தப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி கடத்தப்படாமல் இருந்தால் இன்றைக்கு இந்த அளவுக்கு விலை ஏறியிருக்காது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தவறான தகவல் கொடுக்கக் கூடாது. நீங்கள் தவறான தகவலைக் கொடுப்பதால் நான் மீண்டும், மீண்டும் குறுக்கிட வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : 1½ கோடி ரூபாய்க்கான அரிசி இந்த மாநிலத்தை விட்டு வெளி மாநிலங்களுக்குக் கடத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னாலும் இந்த அரசுக்கு 1½ கோடி ரூபாய் நஷ்டம் என்று சொன்னாலும் ஒன்றுதான். அதில் ஒன்றும் பெருத்த வித்தியாசம் இல்லை. ஆக 1½ கோடி ரூபாய்க்கான அரிசி வெளி மாநிலங்களுக்குக் கடத்தப்பட்டிருக்கிறது அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? ஒன்றுமில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் ஒரு மணி நேரம் பேசி விட்டீர்கள். இன்னும் 5 நிமிடங்களில் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : நான் அரை மணி நேரம்தான் பேசியிருக்கிறேன். மற்றவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து அரை மணி நேரம் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, எனக்கு இன்னும் அரை மணி நேரம் வேண்டும்.

[திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

[1975 மார்ச் 10]

அடுத்தபடியாக, காதி இலாகாவில் வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்தப் போகிறோம் என்று சொல்லி, பட்டதாரிகளுக்கும், பட்டதாரி அல்லாதவர்களுக்கும் காதி இலாகாவில் பயிற்சி கொடுத்தீர்கள். பயிற்சி காலத்தில்—6 மாதம் பயிற்சிகாலம்—பட்டதாரிகளுக்கு மாதம் 300 ரூபாய் என்றும், பட்டதாரி அல்லாதவர்களுக்கு மாதம் 200 ரூபாய் என்றும் உதவித் தொகை யெல்லாம் கொடுத்தீர்கள். இன்றைக்கு நிலைமை என்ன? பயிற்சி முடிந்து, உடனே வேலை கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னீர்கள். வேலை கிடைக்கும் என்று நினைத்து பயிற்சி பெற்றார்கள். ஆனால் இன்னும் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வில்லை. இப்படி செலவு செய்வதால் யாருக்கு லாபம்? யாருடைய பணம் வீணாகிறது. மக்களுடைய பணம் தான் விரயமாகிறது.

அதைப் போல காவல் துறைக்கு பணம் செலவிடப்படுகிறது. அது இந்த நாட்டு மக்களுடைய வரிப்பணம் என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. அது ஆளும் கட்சியினர் மட்டும் கொடுக்கிற பணமல்ல; எதிர்க்கட்சியினரும் இந்த மன்றத்திற்கு வெளியே இருக்கிறவர்களும் சேர்ந்து கொடுக்கிற பணம். அதைக் காவல் துறைக்கு கொடுக்கிறீர்கள். ஆனால் அந்தத் துறை ஒழுங்காக நடக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லையே.

இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் பத்திரிகையில் ஓர் பரபரப்பான செய்தி வந்தது. யாரோ ஒரு நடிகர் லீட்டில், வேலைக்காரன் கொலை செய்யப் பட்டிருக்கிறார். அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்? இரண்டாந் தேதி உயிரோடு இருக்கிறார்; 3-ந் தேதி காலையில் அகோர மரணம் அடைந்திருக்கிறார். இறந்தவருடைய உறவினர்கள் வருவதற்குள்ளாக புதைத்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சம்பவத்தைப் பார்த்த அவருடைய தாய், தம்பியை அடைத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் அந்த நடிகர் உங்களுடைய மேடையில் வக்காலத்து வாங்கி பேசக்கூடியவர் என்பதுதான்.

சில நாட்களுக்கு முன்னால் சினிமா நடிகை லீலாராணி கொலை செய்யப்பட்டார். அவருடைய சித்தி சாவித்திரி தாக்கப்பட்டார். அந்த அம்மாஸ்டம் மரண வாக்குமூலம் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. சப் மாஜிஸ் டிரேட் மரண வாக்குமூலம் வாங்கியிருக்கிறார்.

*

*

*

*

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member is making a grave allegation against a newspaper editor. Has the hon. Member got any evidence before him? At least he should produce a copy of it before the Chair.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: சாவித்திரி அம்மையார் மரண வாக்குமூலம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த மரண வாக்குமூலம் கோர்ட்டிலே இருக்கிறது.

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது

1975 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கோர்ட்டில் இருப்பதை நீங்கள் பார்த்தீர்களா? அதைப் பார்க்காமல் எப்படி சொல்ல முடியும்?

திரு க. உரொ. எட்மண்ட் : கோர்ட்டிலே இருக்கிற வாக்குமூலத்தை வேண்டுமானால் நீங்கள் பார்த்துக் கொள்ளலாம். நான் குறிப்பிடுவதில் தவறு இருந்தால் சொல்லுங்கள்.

MR. DEPUTY SPEAKER: That cannot be a valid evidence. At least you should produce some tangible evidence in support of such a grave allegation. Now, I order expunction of the remarks made against the newspaper editor.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: There is the record. There is a dying declaration and the Chair itself can call for it. It is not necessary that we should produce it. When it is before the Court, the Chair itself can call for it.

MR. DEPUTY SPEAKER: I appreciate the feeling of the hon. Lady Member but at the same time Members have got certain responsibilities. They cannot make an allegation and ask the Chair to verify it. Whenever they make allegations, they should produce some tangible evidence.....

THIRU G. R. EDMUND: The dying declaration given by the deceased is a public document.....

MR. DEPUTY SPEAKER: May be it is a public document. But you can apply for a copy of it. Let the hon. Member please proceed.....

திரு க. உரொ. எட்மண்ட் : நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் பேரவைத் தலைவருக்கு சில தஸ்தாவேஜ்களை நீதி மன்றத்திலிருந்து பெறுவதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. நீங்கள் கேட்டு, அவர்கள் தரவில்லை என்றால் நான் அதற்கான சர்ட்டிகேட் காப்பி எடுத்து வருகிறேன். இப்படி சம்பவம் நடந்திருக்கிறது. இதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறது என்றுதான் நான் சொல்ல முடியும்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: The primary duty of the Chair.....

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member should realise that the primary duty lies upon the hon. Member who makes an allegation and not upon the Chair.

[1975 மார்ச் 10]

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : This is an allegation. This is a dying declaration and it is a public document. So, the Chair should not take us to task.....

MR. DEPUTY SPEAKER : I am not taking you to task.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, so far as this matter is concerned, the dying declaration is in the custody of the court and to get a certified copy, it would take some more time. So, the learned Member has referred to it. If it is incorrect, he can be pulled up. So, he is well within his rights to refer to it and simply because he has not got a copy of it now, the Chair cannot say that the whole thing is expunged. Now, the Chair can call for the records because they are public records.....

திரு க. உரோ. எட்மண்ட் : தலைவரவர்களே, அதைப்போல நம் மூடைய சென்னை மாநகராட்சியில் மஸ்டர் ரோல் இருக்கிறது. அங்கு வேலை செய்த குமாஸ்தா கைது செய்யப்பட்டார். அவர் அப்புவராக மாறிவிடுகிறார். அவரிடமிருந்து ஸ்டேட்மென்ட் வாங்கியிருக்கிறார்கள். குற்றவாளி கொடுத்த வாக்குமூலத்தில் சில திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். வழக்கு நீதிமன்றத்தில் இருக்கிறது. குற்றப்பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. குற்றவாளிகள் மீது குற்றப் பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் குற்றவாளி தன்னுடைய வாக்குமூலத்தில் தெரிவித்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்களின் மேல் குற்றப் பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்படவில்லை.

Cases against them have been dropped and they have been discharged.

குற்றப்பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்பட வில்லை. அந்த அளவுக்கு இன்றைய தினம் மாநகராட்சி நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு அதிகாரத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்கிறார்கள். அதிகாரம் தவறாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு செ. மாதவன் : சம்பந்தப்பட்ட எல்லோர் மீதும், எல்லாக் கட்சியினர் மீதும் வழக்குப் போட்டிருக்கிறோம். குற்றவாளிகள் யாராவது விடுபட்டிருந்தால் சொல்லட்டும். உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கிறோம்.

திரு எஸ். வடிவேல் : எல்லாக் கட்சியினர் மீதும் குற்றப்பத்திரிகை தாக்கல் செய்திருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் சொல்கிறார்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அதில் சம்பந்தப்படவில்லை. ஆகையால் தயவுசெய்து அதை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

1975 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு திரு செ. மாதவன் : கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சம்பந்தப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : சென்ற சட்ட மன்ற கூட்டத் தொடர் என்று நினைக்கிறேன், குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிக்க சட்டம் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அது நல்ல எண்ணம்தான். குதிரைப் பந்தயம் ஒழிக்கப்பட வேண்டியதுதான். அதுதான் அண்ணாவின் கொள்கையும். ஆனால் அதில் பணியாற்றுகின்ற 2,000 பேர்களுக்கு மாற்று வேலை கொடுத்துவிட்டு, குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழித்துக்கட்டுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். இன்று சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் 2,000 பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. அந்த குதிரைப்பந்தயம் மூலம் கோடிக்கணக்கில் வருமானம் இருக்கிறது. இப்போது வறட்சி உள்ள நேரம். இந்த நேரத்தில், இந்த வறட்சியான நேரத்தில் குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிப்பதற்கான நேரம் இதுவல்ல. அது ஒழிக்கப்பட வேண்டியதுதான். நான் இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது முதலமைச்சரவர்கள் ரொம்ப மகிழ்ச்சியோடு சிரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எட்மண்ட் ஏதோ மாட்டிக் கொண்டான் என்று சிரிக்கிறார்கள் போலிருக்கிறது. எங்கள் கோரிக்கை 2,000 பேர்களுக்கு வேலை கொடுப்பது என்ற உறுதி மொழியை ஏற்கெனவே கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அந்த உறுதிமொழி நிறைவேற்ற படவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மார்ச் 31-ந் தேதி வரையில் குதிரைப் பந்தயம் நடக்கிறது. அதற்குப் பிறகு இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அதற்கு முன்னால் அவர்களுக்கு வேலை கொடுத்து விட்டால் அங்கே என்ன செய்வார்கள். வேலை போய்விடும், வருமானம் போய்விடும் என்று சொல்ல வந்தார்கள். நாங்கள் ஏமாந்து, கொஞ்சம் முன்னதாக சிரித்து விட்டோம்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : சென்ற சட்டமன்ற கூட்டத்தில் கொடுத்த உறுதிமொழியை ஒட்டி—மார்ச் 31-ந்தேதி கடைசி நான் குதிரைப் பந்தயம் ஒழிக்கப்படுவதற்கு.

அதற்குள்ளாக—இந்த மார்ச் 31-ஆம் தேதிக்குள்ளாக அங்கு வேலை செய்கிற இரண்டாயிரம் பேர்களுக்கும் இந்த அரசு மாற்று வேலையைத் தேடித் தருவார்களானால் முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்துள்ளபடி குதிரைப் பந்தயத்தை மார்ச் 31-ஆம் தேதியோடு ஒழிப்பதை அண்ணா தி.மு.க. நிச்சயமாக வரவேற்கும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஒருவேளை இந்த இரண்டாயிரம் பேர்களுக்கும் வேலை கொடுக்க முடியவில்லை என்றால் மார்ச் 31-ஆம் தேதியோடு குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழித்துவிடக்கூடாது என்று திரு. எட்மண்ட் சொல்கிறாரா?

[1975 மார்ச் 10]

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : மார்ச் 31ஆம் தேதிக்குள் ஏதோ ஒரு சில பகுதியினருக்கு வேலை கொடுத்துவிட்டு பாக்கிப் பேர்களை ஏமாற்றிவிடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதனை வற்புறுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அங்குள்ளவர்களுக்கு படிப்படியாகத்தான் வேலை கொடுக்க முடியும். மார்ச் 31ஆம் தேதிக்குள் அங்குள்ள இரண்டாயிரம் பேர்களுக்கும் வேலை கொடுக்க முடியாது. ஆகவே குதிரைப் பந்தயத்தை மார்ச் 31ஆம் தேதியோடு ஒழிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறாரா, இல்லையா?

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : அண்ணா அவர்களின் கொள்கை எதுவாக இருந்தாலும் அதனை அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏற்றுக்கொள்ளும். அண்ணா அவர்களின் கொள்கை குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிக்க வேண்டும் என்பதுதான். அதை நாங்களும் சொல்கிறோம். குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழித்தாக வேண்டும். அதே சமயம் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டு இருந்தவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் மார்ச் 31ஆம் தேதிக்குப் பிறகு மாற்று வேலை கொடுத்தாக வேண்டும். ஏதோ கொஞ்சம் பேர்களுக்குத்தான் கொடுப்போம். மொத்த பேர்களுக்கும் பிழைப்பு கொடுக்க முடியாது என்று சொன்னால் அது இந்த நிர்வாகத்திற்குத் திறமையிலலை என்றுதான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காரணம், குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிப்பது என்கிற முடிவை எடுத்து மூன்று மாதங்களுக்கு மேலாகிறது. இந்த 3 மாதங்களுக்குள்ளாக அதைக் கொண்டு பிழைத்து வந்தவர்களுக்கு மாற்று வேலை கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து 31ஆம் தேதியோடு அதனை ஒழிக்க முன்வந்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். அதற்கு எவ்வித முயற்சியும் எடுக்காது, மொத்தப் பேர்கள் அனைவருக்கும் வேலை கொடுக்க முடியாது. குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிக்கலாமா, அல்லது அதை நீடிக்கலாமா என்று கேட்டால் முதலமைச்சர் அவர்கள் உள்ளுக்குள் அதுபற்றி என்ன எண்ணம் இருக்கிறதோ, அதற்குச் சாக்குப் போக்காகத்தான் இதை வைத்து அதனை நீடிக்கச் செய்ய விரும்புகிறாரோ என்னமோ தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அது போன்ற எண்ணம் நிச்சயமாக இல்லை. மார்ச் 31ஆம் தேதியோடு, குதிரைப் பந்தயம் ஒழிந்தேயாகவேண்டும். அதுதான் இந்த அரசின் கொள்கை. திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் கண்டிஷன் போட்டு—அதை வைத்தே நீடித்துக் கொடுங்கள் என்று நிர்ப்பந்திக்க நிர்வாகிகளை தூண்டிச் செய்வதற்கு இந்தப் பேச்சு உதவியாக இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். படிப்படியாகத்தான் இந்த இரண்டாயிரம் பேர்களுக்கும் இரண்டு மூன்று மாதங்களில் மாற்று வேலையைத் தேடித் தர முடியும். அத்தனை பேர்களுக்கும் மார்ச் 31ஆம் தேதியே மாற்று வேலை கொடுக்க முடியாது, என்றாலும் மார்ச் 31ஆம் தேதிக்குப் பிறகு குதிரைப் பந்தயம் நீடிக்கக் கூடாது என்பதில் அரசாங்கம் திண்மையாக இருக்கிறது.

1975 மார்ச் 10]

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : அரசாங்கம் எந்தக் கொள்கையில் திண்மையாக இருக்கிறதோ அதே கொள்கையில் நாங்களும் திண்மையாக இருக்கிறோம். நான் கேட்டுக்கொள்வது எல்லாம் மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பே மார்ச் 31-ஆம் தேதியோடு குதிரைப் பந்தயத்தை நிறுத்திவிட தீர்மானித்திருக்கிறபடியால் மார்ச் 31-ஆம் தேதிக்குள் அவர்கள் அனைவருக்கும் மாற்று வேலை அளிக்க இந்த அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்க வேண்டும்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் சொல்வது போல் அங்கே இரண்டாயிரம் குடும்பங்களோ, இரண்டாயிரம் பேர்களோ இல்லை. 154 பேர்கள்தான் பர்மனென்ட் வொர்க்கர்ஸ். பாக்கி இருக்கக் கூடியவர்கள் டெம்பரரி வொர்க்கர்ஸ்தான். இவர்கள் வெவ்வேறு வேலைகளில் இருக்கிறார்கள். ரேஸ் நடக்கிற காலங்களில் தான் இங்கு வருகிறார்கள். நாம் வேலை கொடுக்க வேண்டியது இந்த 154 பேர்களுக்குத்தான்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் எத்தனை பேர்கள் என்பது அல்ல. அவர்களுக்கு எல்லாம் மாற்று வேலை கொடுக்கப்படும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதி காப்பாற்ற படவேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றி விடக்கூடாது என்பதற்கு யாரையும் தூண்டிவிட்டுவிடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் சொன்னேன். அரசு இதில் மிகத் தீவிரமாக இருக்கிறது. யார் எதற்குத் தூண்டுதலாக வந்தாலும் அதில் இந்த அரசு தயவுதாட்சண்யம் காட்டப்போவதில்லை.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : திரு. ராஜா அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல அங்கே வேலை செய்பவர்கள் 154 பேர்கள்தான் என்றாலும் அங்குள்ளவர்கள் அனைவருக்கும் மாற்று வேலை தரப்பட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன்.

குதிரைப் பந்தய ஒழிப்பைப் பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற முடிவினை நான் முழுமையாக வரவேற்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் அதில் திசை திருப்பிவிடக்கூடாது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். நான் குதிரைப் பந்தய நீடிப்பை ஆதரித்துப் பேச வந்ததாகச் சொன்னார்கள். நான் அன்றைக்கே இதை எவ்வளவு காலம் ஒத்திப் போடவேண்டும் என்று கேட்போது அங்கு வேலை செய்கிற அத்தனை தொழிலாளர்களுக்கும் மாற்று வேலை தேடிக்கொடுக்கின்ற காலம் வரைக்கும் ஒத்திப் போடுங்கள்—ஆனால் சீக்கிரமாகவே இதைச் செய்யுங்கள் என்றுதான் சொன்னேன். அன்றைக்கே நாங்கள் குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிப்பதற்கு பச்சைக் கொடியைக் காட்டியிருக்கிறோம், நான் சொன்னது போல இரண்டாயிரம் பேர்கள் இல்லாமல் இருக்கலாம், நமது ராஜா அவர்கள் சொன்னதைப்போல இருநூறு அல்லது 154

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

[1975 மார்ச் 10]

பேர்கள் இருக்கலாம். எனக்குத் தெரியாது. ஒருவேளை அருமை நண்பர் ராஜா அவர்கள் போய் இருக்கலாம். அவருக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். (திரு. ஏ. எம். இராஜா குறுக்கீடு).

இன்றைய தினம் நாட்டில் எத்தனையோ நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அத்தனையையும் மறைப்பதற்காக நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி ஒரு தந்திரத்தைக் கையாள்கிறார்கள். பொதுக்கூட்டத்தில் பேசினாலும் சரி, சட்டமன்றத்தில் பேசினாலும் சரி, எந்தத் திருமணத்திற்கு சென்று பேசினாலும் சரி மாநில சுயாட்சிப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

அண்ணா தி.மு.க.வைப் பொறுத்தவரை—ஏற்கனவே ராஜமன்னார் குழு அறிக்கையைப் பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்தில் அதைச் சொல்லியிருக்கிறோம். மாநில சுயாட்சி என்ற தத்துவம் அண்ணா அவர்களது லட்சியம் அல்ல என்பதை எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த அருமை நண்பர் திரு. ஆலடி அருணா அவர்கள் மிகத் தெள்ளத் தெளிவாக—அதற்கான ஆதாரங்களைக் காட்டி எடுத்து விளக்கமாகப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

அண்ணா தி.மு.க.வைப் பொறுத்த வரையில் அன்றைக்கும் சரி—இன்றைக்கும் சரி—நாங்கள் கொண்டிருக்கிற கொள்கை எல்லாம், மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரங்கள் தரப்பட வேண்டும் என்பதுதான். அண்ணா அவர்களும் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்றுதான் கேட்டார்கள். மாநில சுயாட்சி வேண்டுமென்று அண்ணா அவர்கள் என்றைக்கும் கேட்டது கிடையாது. மாநில சுயாட்சி என்பது வேறு—கூடுதல் அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்பது வேறு.

அண்ணா அவர்கள் ஸ்டேட் அடானமி என்று மாநில சுயாட்சி பற்றிச் சொல்லவில்லையா என்றார்கள். நான் அவர்கள் எழுதிய பல்வேறு, புத்தகங்களை எடுத்துப் பார்த்திருக்கிறேன். ஒரு முறை நமது மேலவையில் ஆங்கிலத்தில் பேசும்போது கூட ஸ்டேட் அடானமி என்று சொல்லி அதற்கு விளக்கம் கொடுக்கிற நேரத்தில்—“நான் கூடுதல் அதிகாரங்கள் தான் மாநிலங்களுக்கு வேண்டுமென்று கேட்கிறேன். இந்த மாநிலத்திலே ஒரு கல்வித்துறை, ஒரு கல்வி அமைச்சர்—மத்தியிலே ஒரு கல்வி அமைச்சர், ஒரு கல்வித்துறை என்று இருக்கவேண்டுமா” என்றுதான் பேசியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு முன்னேற்றக் கழக பொதுக் கூட்டங்களில்—பொதுக்குழுவில்—செயற்குழுவில் பேசுகின்ற நேரங்களில் கூட கூடுதல் அதிகாரங்களைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறோம். தவிர, மாநில சுயாட்சி என்ற வார்த்தையை அவர்கள் உபயோகப்படுத்தவில்லை என்பதை நான் ஆணித்தரமாகக் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

அண்ணா அவர்கள் தம்பிக்கு என்று எழுதிய கடைசிக் கடிதத்திலும் கூட கூடுதல் அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்று எழுதினாரே தவிர மாநில சுயாட்சிப்பற்றி எழுதவில்லை. தமிழில் எழுதினாலும் சரி, ஆங்கிலத்தில் எழுதினாலும் சரி ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் அளந்து, அதன்

[திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

[1975 மார்ச் 10]

உட்பொருளை அறிந்து எழுதக்கூடிய ஆற்றல் பெற்ற அண்ணு அவர்கள் ரத்தினச் சுருக்கமாக ஒரே வார்த்தையில் மாநில சுயாட்சி என்று எழுதியிருக்கலாம்.

ஆளுங்கட்சியில் உள்ளவர்கள் சொல்வார்கள்-மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், அண்ணு அவர்கள் ம.பொ.சி. மகாநாட்டில் கலந்து கொண்டார்கள்-அங்கே மாநில சுயாட்சியைப் பற்றி ஆதரித்துப் பேசினார்கள் என்றார். மாநில சுயாட்சியைப் அங்கே ஆதரித்துப் பேசிய அண்ணு அவர்கள் அதற்குப் பிறகு எத்தனையோ பொது நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு எங்காவது மாநில சுயாட்சி என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்களா என்பதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் உள்ளவர்கள் ஆதாரத்தோடு காட்டுவார்களேயானால் அண்ணு தி.மு.க. நிச்சயமாகத் தலை வணங்கும்.

அண்ணு அவர்கள் கேட்டது கூடுதல் அதிகாரங்கள். அதைத்தான் நாங்களும் கேட்கிறோம். இதைப்பற்றி அண்ணு தி.மு.க. சார்பில் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

We are neither for Independence; nor dependence; but we are for Inter-dependence

என்றுதான் நாங்கள் சொல்கிறோம். கட்டுண்டு வாழோம்—பிரிவினை நாடோம்—சமநிலையில் வாழ்வோம் என்பதைத்தான் அண்ணு அவர்களும் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர்தான் மாநில சுயாட்சி என்று சொல்கிறார்கள். கேட்டால், நம்முடைய கல்வியமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் விளக்கம் சொல்கிறார்கள், நாங்கள் கேட்பது தன்னாட்சிதானே தவிர தனியாட்சி அல்ல, என்று. தன்னாட்சி என்றால் என்ன பொருள்? இன்டிபென் டன்ட் ஸ்டேட், இன்டிபென்டன்ட் என்றுதான் பொருள்.....

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: செப்பரேஷன் என்பதும், இன்டிபென்டன்ட் என்பதும், அட்டானம் என்பதும் ஒரே சொற்களா? அட்டானமி என்பதற்கும், செப்பரேஷன் என்பதற்கும் வேறுபாடு இல்லையா? அட்டானமி என்பதே கூடுதலான அதிகாரங்கள் என்பதுதானே. இப்பொழுதே அட்டானம் இருக்கிறது என்றுதான் இந்தியாவின்மூலதன தலைமையமைச்சரவர்களும் கூறியிருக்கிறார்கள். அட்டானமி எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்பதே தவிர, அட்டானமி என்பதே தவறு? செப்பரேஷன் என்றால் பிரிவினை, அட்டானமி என்றால் கூடுதல் அதிகாரம். இன்டிபென்டன்ட் என்றால்.....

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: இப்பொழுதே, அண்ணு அவர்கள் அட்டானமி இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இல்லஸ்ட்ரேட்டட் வீக்கிலியில் fuller autonomy in the states என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 3-வது பாராவிடில், அண்ணு ஃபுல் அட்டானமி என்று சொல்லவில்லை. (ஆளுங்கட்சித் தரப்பில் சிரிப்பு.) சிரிப்பதிலே அர்த்தமில்லை.

[1975 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: சிரிக்காமல் என்ன செய்வது? எனென்றால், எங்களுக்கொன்றும் உங்களிடத்திலே விரோதமில்லை. கட்சி மாறுபாடு வந்துவிட்ட காரணத்தாலே, ஆங்கிலச் சொற்களுக்கோ, தமிழ்ச் சொற்களுக்கோ பொருள் மாறுபட்டு விடாது. எந்தக் கட்சியிலே இருந்தாலும் ஆங்கிலச் சொற்களுக்கும் தமிழ்ச் சொற்களுக்கும் பொருள் மாறுபடாது. அண்ணா அவர்கள், திராவிட நாடு பிரிவினைக் கொள்கையை விட்டவுடன் நான் பிரிவினைக் கொள்கையை மட்டும் தான் விட்டிருக்கிறேனே, தவிர பிரிவினைக்காகச் சொன்ன அத்தனை காரணங்களும் தொடர்ந்து இருக்கும் என்று சொன்னார். அது கூட ஸ்டேட் அட்டானமியாக, புரவின்ஷியல் அட்டானமியாக ஆகாமல், வேறு என்னவாகும் என்று 30 ஆண்டுக் காலம் அவற்றைப் பயன்படுத்தியதாலே நான் கேட்கிறேன்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: திராவிட நாடு பிரிவினைக் கொள்கையைத் தான் கைவிட்டேன், அதற்குண்டான காரணங்களை நான் விடவில்லை. யென்று சொன்ன அண்ணா அவர்கள் இல்லஸ்ட்ரேட்டட் வீக்லி ஆசிரியர் அவர்களுக்குப் பேட்டி கொடுத்த நேரத்திலே, என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள்?

Dravidian Union within the Indian Constitution

என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். திராவிடக் குடியாட்சி. ஆனால் இந்திய அரசியல் சட்டத்திற்குட்பட்ட குடியாட்சி. ஆகவே, அண்ணா அவர்கள் ஒன்றுபட்டிருக்கவேண்டுமென்றுதான் சொன்னார்களே தவிர, இந்திய அரசோடு இணைந்திருக்க வேண்டுமென்றுதான் சொன்னார்களே தவிர, பிரிவினைக்கு உண்டான காரணங்களை விடவில்லை என்று சொன்னது பிரிவினைக்காக அல்ல. அண்ணா அவர்கள் அதை விட்டு விட்டார்கள், முழுமையாக விட்டுவிட்டார்கள் என்பதைத் தான் அண்ணா அவர்கள்.....

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: Fuller autonomy to the states மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் எட்மண்ட் அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது Fuller autonomy to the states என்றுதான் அண்ணா அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால், நான் இல்லஸ்ட்ரேட்டட் வீக்லியில் வந்ததைப் பற்றி சொன்னவுடன், அந்த இல்லஸ்ட்ரேட்டட் வீக்லியை அவர்கள் என்னிடத்திலே கேட்டார்கள், நானும் கொடுத்தேன். புல் அட்டானமி என்று அண்ணா அவர்கள் சொல்லி இருந்தால் அவர் ஒத்துக்கொள்கிறாரா?

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: அதைச் சொல்லியிருந்தால், “அவர் ஒத்துக் கொள்கிறாரா” என்பதல்ல. என்னுடைய வாதம், அதுவல்ல.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள், முதல் பக்கத்தை மட்டும் படித்துவிட்டு இரண்டாவது பக்கத்தை அவர் படிக்காமல் விட்டு விட்டார். அந்த

1978 மார்ச் 10]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

இரண்டாவது பக்கத்தில், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இப்படியெல்லாம் வரும் என்று எதிர்பார்த்திருக்கிறார் என்று தெரிகிறது. எங்கே, இவைகளெல்லாம் கொள்கைகளா என்று, பிற்காலத்திலே கேட்டு விடுவார்களோ என்று கருதியோ என்னவோ, இதைப்போல் நிருபர் கேட்பொழுது அவர் அழகாகச் சொல்லியிருக்கின்றார். Are these principles? என்று நிருபர் கேட்கிறார் எப்படி நண்பர் எட்மண்ட் அவர்கள் இப்பொழுது கேட்கிறாரோ, அப்படி நிருபர் கேட்கிறார். அண்ணா அவர்கள் "Your presumption is wrong" என்றார். எட்மண்ட் அவர்களுக்கு இன்றைக்குப் பொருத்தம், அன்றைக்கு நிருபருக்கு அது பொருத்தம்.

Federalism. Full autonomy for the States
இத் வேண்டும், இது வேண்டும் Full autonomy for the states
and egalitarianism—are these not principles?

இவைகளெல்லாம் கொள்கைகளா இல்லையா என்று அண்ணா அவர்கள் கேட்கிறார்கள். எட்மண்ட் தான் பதில் சொல்லவேண்டும்.

* திரு. க. உரோ. எட்மண்ட். அண்ணா அவர்கள் ஃபுல்லர் அட்டானமி என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். (ஆளுங்கட்சித் தரப்பில் சிரிப்பு).

You do not have the patience to hear me.

சொன்னவுடனே சிரித்துவிடுவது என்றால் என்ன அர்த்தம்? அண்ணா அவர்கள் ஃபுல்லர் அட்டானமி என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள், அதற்குப் பின்னாலே, ஃபுல் அட்டானமி என்றும் அதே பேட்டியிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். நீங்கள் அதைக் கருத்திலே வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஃபுல் என்பதற்கும், ஃபுல்லர் என்பதற்கும் அண்ணா அவர்கள் வித்தியாசத்தைப் புரிந்து வைத்துத்தான் பேசியிருக்கிறார்கள்.

மாண்டமிக்கு திரு. ச. இராமச்சந்திரன். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களுக்கு நான் சொல்லக்கொள்ள விரும்புவது, மாநில சுயாட்சி கொள்கைக்கு அண்ணா அவர்கள் எதிரானவர் அல்ல. ம. பொ. சி. அவர்கள் கூட்டிய மாநாட்டிலே அவர் கலந்துகொண்டு உரையாற்றியிருக்கிறார் என்றால், அதிலிருந்து என்ன தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்? அந்தக் கொள்கையைப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வரவேற்றிருக்கிறார் என்பதை நாம் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். ஆகவே, அதற்கு எதிராகப் பேசுவது அண்ணாவின் கொள்கையாகாது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூடுதல் அதிகாரம் கிடைத்தால் போதும் என்று சொன்னார்கள். அதையும் அவர்கள் சார்பிலே, ஹனுமந்தையா அவர்கள் பேசும் பொழுது பாராளுமன்றத்தில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதையும் முடியாது என்று நிராகரித்து விட்டார்கள், இந்தியப் பிரதமர் அவர்கள். ஆகவே, அவர்கள் என்ன செய்யப்போகிறார்கள்?

[1975 மார்ச் 10]

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட். கூடுதல் அதிகாரங்களை இந்திரா காந்தி கொடுக்கிறா, இல்லை மறுக்கிறார்களா? அதைப் பின்னால் பார்க்கலாம். அவர்கள் தரப் போவதில்லையென்றால், நாங்கள் போராடிப் பெறுவோம். ஸ்டேட் அட்டானமி கிடைக்கவில்லையென்றால் போராட்டத்தில் இறங்குவோம் என்றீர்கள்; ஸ்டேட் அட்டானமி கிடைப்பது என்றார்கள், போராடவா செய்கிறீர்கள்? மாநில சுயாட்சி பெறுவதற்காக, பதவியிலிருந்து இறங்குவோம், போராட்டத்திலிருந்துவோம் என்று சொன்னீர்களே, பதவியிலிருந்தா இறங்கினீர்கள்? போராடவா செய்தீர்கள்? பதவியில் ஒட்டிக் கொண்டுதானே யிருக்கிறீர்கள்? அதைப் பெற நீங்கள் வெளியேறத் தயாராக இல்லையே. கிடைக்கவில்லையென்பதற்காக, அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள் என்பதற்காக அ.தி.மு. கழகம் சம்மா இருக்கப் போவதில்லை. (குறுக்கீடு.)

We are also for more powers.

கூடுதல் அதிகாரங்கள் மக்களுக்கு வேண்டுமென்றுதான் அ.தி.மு.க. சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள், நம்முடைய அண்ணு அவர்கள் மாநில சுயாட்சி தேவையென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையென்றால், அதிலே என்ன நியாயம் என்று. நான் சொல்கிறேன், அண்ணு அவர்கள் மாநில சுயாட்சி தேவை என்று சொல்லியிருந்தால், நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயார். அதுபற்றி அண்ணு அவர்கள் மேலவையிலே, 1968 என்று நினைக்கிறேன், மிகத் தெளிவாக விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

MR. DEPUTY SPEAKER: Please conclude within two minutes.

THIRU G. R. EDMUND: Yes, Sir, I will conclude by 1-00 p.m.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலேயுள்ளவர்கள் அருள்கூர்ந்து புரிந்து கொள்ளவேண்டும். அண்ணு அவர்கள் சொன்ன மாநில சுயாட்சி என்பது வேறு, நீங்கள் கொண்டிருக்கிற மாநில சுயாட்சி என்பது வேறு. அண்ணு அவர்கள் மாநில சுயாட்சியை ஆதரித்துப் பேசினார்கள் என்றால், கூடுதல் அதிகாரங்களுக்காகத்தான் பேசினார்கள். தனியாகப் பிரிந்து போய், ஒரு சுதந்திரத் தமிழ்நாடு வேண்டுமென்று, அண்ணு அவர்கள் பேசவில்லை. அதை இலஸ்ட்ரேட்டட் வீக்லியிலே கொடுத்திருக்கிற பேட்டியிலே மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

Autonomy as far as we are concerned, is only for getting more powers to the States and not independence or self-Government என்று. இன்றைக்கு நீங்கள் சொல்கிற மாநில சுயாட்சியென்பதன் பொருள் என்ன? நீங்கள் வெளியே சொல்கிறீர்கள், மாநில சுயாட்சியென்றால் கூடுதல் அதிகாரங்களைத்தான் நாங்கள் கேட்கிறோம் என்று. கல்வியமைச்சர் அவர்கள், மாநில சுயாட்சியென்றால் தனியாட்சியல்ல, தன்னாட்சி என்று சொல்கிறார். அண்ணு அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள், திராவிட நாடு பத்திரிகையிலே, தனித்

1975 மார்ச் 10]

[திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்.]

திராவிட நாடு கேட்பதிலே, தன்னாட்சிதான் கேட்கிறேன் என்று. ஆதாரங்கள் வேண்டுமென்றால் நான் கொண்டு வருகிறேன். நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார், மாநில சுயாட்சி என்பது தனியாட்சியல்ல, தன்னாட்சி என்று. அப்படியென்றால், அண்ணாவின்னுடைய பொருள் பிரகாரம் தன்னாட்சி தனியாட்சியல்லவா? (குறுக்கீடு.) திராவிட நாட்டினுடைய பழைய பிரதிகளை நான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். 1-4-1956 ஆம் ஆண்டிலே, அண்ணா அவர்கள் எழுதிய ஒரு கட்டுரை திராவிட நாடு பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. “நான் தனித் திராவிடநாடு கேட்கிறேன். . . .

THIRU V. KRISHNAMOORTHY (Nellikuppam): On a point of Order, Sir

MR. DEPUTY SPEAKER: We are short of time. I am not allowing point of Order now.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: தன்னாட்சியின் உயர்வினை எண்ணுந் தோறும் என்று தன்னாட்சியென்றுதான், திராவிட நாட்டைப் பற்றி அண்ணா அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதே திராவிட நாட்டில், அண்ணா அவர்கள் எழுதியுள்ளதைத் தருகிறேன். ஆனால், இங்கு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், நம்முடைய மாநில சுயாட்சி என்பது தனியாட்சியல்ல, தன்னாட்சி என்று. அப்படியென்றால், தன்னாட்சி வேறு, தனியாட்சி வேறு? தன்னாட்சி என்றால் மாநில சுயாட்சி, தனியாட்சி என்றால் இன்டிபென்டன்ட் ஸ்டேட்ஸ் என்று சொல்கிறார். அண்ணா அவர்கள் சொன்னது தன்னாட்சி அப்போழுது. ஆகவே, கல்வியமைச்சரவர்கள் சொல்கிற விளக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சீக்கிரம் $\frac{1}{2}$ நிமிடத்தில் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: இதோ முடித்துவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மணி அடிக்க, மணி அடிக்க பேசிக்கொண்டிருந்தால் எப்படி?

(பிற்பகல் 1.00)

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் “தனிக் கொடி கேட்டிருக்கிறேன்” என்று மதுரையில் பேசும்போது “ஒன்றாக இருந்த இந்தியா இரண்டாயிற்று; இரண்டாக இருந்த இந்தியா மூன்றாயிற்று; மூன்றாக இருக்கும் இந்தியா.....”? அதற்குமேல் நான் சொல்லமாட்டேன்” என்று “அது நான்காகும்” என்ற பொருள்படப் பேசியிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு பிரியும்

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

[1975 மார்ச் 10]

என்ற எண்ணத்திலேயே நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அண்ணா அவர்கள் கூட மாநில சுயாட்சி என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். அண்ணா அவர்கள் கூடுதல் அதிகாரந்தான் கேட்டார்கள். நீங்கள் மாநில சுயாட்சி என்று சொல்லிக் கொண்டு, கூடுதல் அதிகாரம் என்று சொல்லி கொண்டு உள்ளுக்குள் வைத்திருக்கும் எண்ணத்தில் தனித் தமிழ்நாடு பிரிந்து போக வேண்டுமென்ற எண்ணத்தைக் கொண்டிருக்கும் காரணத்தாலேதான், இந்த மாநில சுயாட்சியை நாங்கள் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம், கடுமையாக எதிர்க்கிறோம், அதே நேரத்தில் அண்ணா கேட்ட கூடுதல் அதிகாரங்களைப் பெற அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இறுதி மூச்சு உள்ள வரை போராடும் என்பதை இந்த நேரத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களாக அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் தெரிவித்துக் கொண்டு, தலைவர் அவர்கள் கொடுத்த வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் எழுந்தார்கள்.)

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி. அரை மணி நேரந்தான் இருக்கிறது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்குள் முடித்துவிட வேண்டாம். எல்லா விஷயங்கள் பற்றியும் விரிவாக அவர்கள் கருத்துத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தின் முன்னால் வைக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது அனைத்துக் கட்சிகளினுடைய தலைவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் எடுத்து வைத்துள்ள மிகச் சிறந்த வாதங்களுக்கு நான் என்னுடைய மனமார்ந்த நன்றியை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த விவாதத்திலே கலந்து கொண்டு உரையாற்றிய பலரில் ஓரா சிலர் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் புள்ளி விவரங்களில் அதிகமாகப் புகுந்து தங்களுக்கு ஏற்பட்ட ஐயப்பாடுகளை விளக்க வேண்டுமென்றும், சில தவறுகள் நிதிநிலை அறிக்கையில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன என்றும் கருத்துக்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

இந்த விவாதத்தைத் தொடங்கி வைத்த நண்பர் ஹாண்டே அவர்களும், எனக்கு முன்பு எதிர்க்கட்சி வரிசையில் அமர்ந்திருக்கும் நம்முடைய நண்பர் எட்மண்ட் அவர்களும் பேசியபோது இது என்னுடைய இறுதி நிதிநிலை அறிக்கை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது எந்த வகையில் இறுதியாக இருந்தாலும், அதைப்பற்றிக் கவலைப்படாத உள்ளத்துடன்தான் கழக அரசு தன்னுடைய கடமையைச்

1975 மார்ச் 10]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

செய்து கொண்டிருக்கிறது என்கின்ற உறுதியை மாத்திரம் “இறுதி” என்று கூறுகின்ற எனது இனிய நண்பர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்வேன்.

வரவு செலவுத் திட்டத்தில், நம்முடைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் கே. டி. கே. அவர்களும், நண்பர் ஹாண்டே அவர்களும் சில ஐயப்பாடுகளை எழுப்பினார்கள். அதாவது, மூலதனச் செலவு முந்தைய ஆண்டு திருத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டை விடக் குறைந்துவிட்டது என்கின்ற ஒரு குற்றச் சாட்டும், இந்த ஆண்டு 41 கோடி ரூபாய் என்று இருப்பது மேலும் குறைவானது என்கின்ற ஒரு குற்றச்சாட்டும் கே. டி. கே. அவர்களாலும் ஹாண்டே அவர்களாலும் எடுத்து வைக்கப்பட்டது.

இது பற்றி ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிட்டபோது—

The budget bristles with a dangerous trend of systematic erosion into capital expenditure that may ultimately ruin the development of our State

என்று குறிப்பிட்டார்கள். திரு. தங்கமணி அவர்களும் (து நம்முடைய வலாச்சிக்காகக் கொடுத்த மூலதனச் செலவில் ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த வேறுபாடு என்று நண்பர் ஹாண்டே அவர்களின் கருத்தை ஆதரித்துப் பேசினார்கள்.

நம்முடைய நதிநிலை அறிக்கை மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. வருவாய்க் கணக்கு (ரெவன்யூ கணக்கு), மூலதனக் கணக்கு (காபிடல் எக்ஸ்பென்டிச்சர்), கடன்கள் என்ற மூன்று பிரிவுகளாக நம்முடைய நிதி நிலை அறிக்கை வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பட்ஜெட் யாரிக்கப்படுகின்ற முறையே இவ்வாறுதான்.

இப்படித் தயாரிக்கப்படுகின்ற நேரத்தில் நம்முடைய 1975-76 ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை எடுத்துக் கொண்டால் வருவாய்க் கணக்கைப் பொறுத்தவரை மொத்த வருவாய் 501.37 கோடி ரூபாய் ; மொத்தச் செலவினங்கள் 537.50 கோடி ரூபாய் ; பற்றாக்குறை 36.13 கோடி ரூபாய்.

வருவாய்க் கணக்கில் வரவுகள் தனியாகவும், செலவுகள் தனியாகவும் காட்டப்படுகின்றன. அந்த வகையிலே இந்த மொத்தக் கணக்கை நான் குறிப்பிட்டேன். மூலதனக் கணக்கு என்பது அவ்வாறு அல்ல. மூலதனக் கணக்கைப் பொறுத்தவரையில் மொத்தச் செலவுகளையும், வரவுகளையும் எடுத்துக் கொண்டு நிகரச் செலவை மாத்திரம் (நெட்) எடுத்துக் கொண்டுதான் கணக்குக் காட்டப்படும். அப்படித்தான் நாம் கணக்குப் பார்க்க வேண்டும். மூலதனக் கணக்கில் வருவாய்கள் தனியாகக் காட்டப் படுவதில்லை. நிகரச் செலவு மட்டுமே மூலதனக் கணக்கில் காட்டப்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 10]

படுகிறது. இதுதான் பட்ஜெட் கணக்கு முறையாக, பல்லாண்டு காலமாக இருந்து வருகிறது. மூலதனச் செலவுளைப் பொறுத்தவரை மொத்தச் செலவு எவ்வளவு, மூலதன வரவுகள் எவ்வளவு என்பதைப் பார்த்த பின்னரே மூலதனம் உயர்ந்துள்ளதா இல்லையா என்பதை நாம் சரிவரக் கணக்குப் பார்க்க முடியும்.

மூலதனச் செலவுகள் என்றால்—நான் சற்று விளக்கம் தர விரும்புகிறேன். கட்டடங்கள் கட்டுதல்; அதாவது அலுவலகக் கட்டடங்கள், குடியிருப்புகள், பள்ளிச்சுடக் கட்டடங்கள், கல்லூரிக் கட்டடங்கள், மருத்துவமனைக் கட்டடங்கள். கட்டடங்கள் அன்னியில், பாசனத் திட்டங்கள், புதிய சாலை அமைப்பு, சாலை மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள், பல்வேறு அரசு நிறுவனங்களுக்காகக் கொடுக்கப்படும் பந்து மூலதனங்கள், அரசுப் போக்குவரத்துத் துறைக்குப் புதிய பேருந்துகள் வாங்குதல், உரம் போன்ற விவசாயப்பொருள்கள் மக்களுக்கு விநியோகிப்பதற்காக வாங்கி சேமித்து வைத்தல், காடு வளர்ச்சி போன்ற இப்படிப்பட்ட பல்வேறு இனங்கள் இந்த மூலதன நிகரச் செலவு என்பதிலே அடங்கும். மூலதனச் செலவுகளுக்கு எதிராக ஆண்டுதோறும் சில வருவாய்களும் வந்து கொண்டே இருக்கும்.

குறிப்பாக, உரங்ளை விற்கும்போது கிடைக்கின்ற வருவாய், இந்த வருவாய்களை மூலதனச் செலவில் இருந்து சமீபத்து பின்பு நிகரமாக இருப்பதை மட்டும்தான் நாம் மூலதனக் கணக்கில் காட்டுவது வழக்கம்.

உதாரணமாக, டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையின் பின்சேர்க்கையில் 29-வது பகுதியில் கடைசி கூடுதலைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 1974-75ம் ஆண்டு நிதிநிலை மதிப்பீட்டில் மூலதனச் செலவு 56.36 கோடியாக இருந்தது. தற்போது மதிப்பீட்டில் 52.64 கோடியாகக் குறைந்துவிட்டது என்பது அவருடைய கருத்தாகும். இது தவறு என்பது தான் எனனுடைய வாதமாகும்.

1974-75ம் ஆண்டு நிதிநிலை மதிப்பீட்டில் மூலதன மொத்தச் செலவு 86.83 கோடி ரூபாய். இது எங்கே இருக்கிறது? இதிலே குறிப்பிடப்படவில்லையே. என்றால், தனியாகத் தந்திருக்கிற 'நிதிநிலைக் குறிப்பு' என்ற புத்தகத்தில் அந்த விவரங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

மூலதன மொத்தச் செலவு 86.83 கோடி ரூபாய்; திருத்திய மதிப்பீடு 1974-75ம் ஆண்டுக்கு 99.71 கோடி ரூபாய். இதைத் துணை மானியத்திலே நான் காட்டியிருக்கிறேன். இந்த அளவில் 1974-75ம் ஆண்டு 83.83 கோடி ரூபாய் என்று நிதிநிலை மதிப்பீட்டில் நம் மூலதனச் செலவு என்று காட்டியிருப்பதில் அந்த இனத்தின்கீழ் வரவாக வந்தது 30.47 கோடி ரூபாய். அதைக் கழித்துக் கொண்டால் "நெட் எக்ஸ்பென்டிச்சர்" நிகரச் செலவு ரூ. 56.36 கோடி ஆகும்.

1975 மார்ச் 10]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அதைப்போலவேதான் தற்போது திருத்திய மதிப்பீட்டில் 99.71 கோடி என்பதும் அந்த இனத்தின் கீழ் வரவு வந்த கையில் 67.06 கோடி ரூபாய் கழிக்கப்பட்டு நிகரச் செலவு 32 கோடி என்று குறைந்ததே அல்லாமல் வேறு அல்ல.

இந்த ஆண்டு 1975-76ல் மூலதன மொத்தச் செலவுக்காக 103.80 கோடி ரூபாய் என்ற அளவுக்கு நிர்ணயித்திருக்கிறோம். இந்த இனத்தின்கீழ் வரவு 62.04 கோடி என்ற அளவிற்கு வரவு வந்து 41.76 கோடி ரூபாய் என்ற அளவுக்கு மூலதன நிகரச் செலவு அமைகிறது. ஆகவே, நம்முடைய மூலதன மொத்தச் செலவு 86 கோடியிலிருந்து 99 கோடியாகத் திருத்தப்பட்டு, தற்போது 103 கோடியாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. வருகிற திருத்த மதிப்பீட்டில் இன்னும் அதிகமாகுமே தவிர, அது குறையவில்லை என்ற அவர்களுடைய சந்தேகத்தைப் போக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மூலதனக் கணக்கில் மொத்தச் செலவு 1974-75 நிதியாண்டில் சுமார் 87 கோடி ரூபாய் என்று கணக்கிடப்படி அது திருத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டில் ஏறத்தாழ 100 கோடி ரூபாய் ஆக வளர்ந்து 1975-76ல் 104 கோடி ரூபாயாக அதிகமாகியுள்ளது. திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடு அதை விட அதிகமாக இருக்கும். ஆகவே மூலதனச் செலவுகள் உண்மையில் வளர்ந்துள்ளதே தவிர, மற்றவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டது போல் குறையவில்லை என்பதை இந்த விளக்கத்தின் மூலமாக நான் தெரிவித்துக் கொள்வேன்.

அடுத்தபடியாக திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றித் தம்முடைய முன் பகுதியிலே குறிப்பிட்ட போது, என். ஜி. ஒக்களுக்கு ரூ. 20 முதல் ரூ. 30 வரை உயரவு கிடைக்குமென்று சொல்கிறார்கள், அதனால் 24 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று சொல்கிறார்கள், எப்படி என்று தெரியவில்லை, வறட்சிக்கு 30 கோடி ரூபாய் செலவுழிக்கப்படுகிறதோத்தில் 24 கோடி ரூபாய் அரசு ஊழியர்களுக்காகத் தருவது என்று அரசு அறிவிக்குமானால் பொது ஏற்படுத்தாதா அரசாங்க ஊழியர்கள் மீது ஒரு தவறான எண்ணத்தை மக்களுக்கு என்ற வருத்தத்தை அவர்கள் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். அதற்குச் சரியான கணக்கு வேண்டுமென்றும் திரு. கே. டி. கே. அவர்கள் கேட்டார்கள்.

நான் தற்போது அறிவித்த அகவிலைப் படி விகிதங்கள்மூலம் அரசாங்க அலுவலர்கள், ஆசிரியர்கள் பயன் பெறுவார்கள். அதில் யார் யார் எவ்வளவு பயன் பெறுகிறார்கள் என்ற கணக்கைப் பார்க்கவேண்டும். கடந்த 2 மாதங்களுக்கு முன்பு, பொங்கல் அன்று அக விலைப் படிசீலை உயர்த்தி சில மாற்றங்களைச் செய்து அரசின் சார்பில் ஒரு அறிக்கையினைப் பிறப்பித்தோம். அது, அரசு அலுவலர்கள், ஆசிரியர்கள், மற்றும் பல தரப்பட்ட ஊழியர்களுக்கு மன நிறைவைத் தராத காரணத்தினால் மீண்டும் மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று என்னை அவர்கள்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 10]

சந்தித்துப் பேசிய போது சொன்னார்கள். அதன் பேரில் ஜனவரியில் செய்யப்பட்ட அந்த அறிவிப்பை அடுத்த இரண்டொரு மாதங்களுக்குள்ளாக மாற்றி அமைத்திருக்கிறோம். எப்படி 24 கோடி ரூபாய் வர முடியும், 30 கோடி ரூபாய்களை வறட்சிக்காகச் செலவழிக்கும்போது 24 கோடி ரூபாய் அரசு அலுவலர்களுக்கு அதிகமாகத் தருவது என்று சொல்வது, பழி போடுவதாகாதா என்ற வாதத்திற்கு நான் தருகிற பதில் 100 முதல் 180 ரூபாய் வரை சம்பளம் வாங்குகிறவர்கள் மாதம் ஒன்றுக்கு 20 ரூபாய் இந்த அறிவிப்பின் மூலமாக அதிகம் பெறுகிறார்கள். அப்படிப் பெறுகிறவர்களுடைய தொகை 1 லட்சத்து ஏழாயிரம் ஆகும். அவர்களுக்கு ஆகும் மொத்த அதிகச் செலவு 2 கோடியே 57 லட்சம் ரூபாய். 185 முதல் 210 ரூபாய் வரை சம்பளம் பெறுகிறவர்கள் மாதம் ஒன்றுக்குக் கூடுதலாக 20 முதல் 30 ரூபாய் வரை பெறுகிறார்கள். அப்படிப் பயன் பெறுகிறவர்களுடைய எண்ணிக்கை 1 லட்சத்து 43 ஆயிரம் பேர்களாகும். அவர்களுக்கு அதிக மொத்தச் செலவு 4 கோடியே 29 லட்சமாகும். ரூபாய் 215-ம் அதற்கு மேலும் சம்பளம் பெறுகிறவர்கள் மாதம் ஒன்றுக்கு இன்றைக்குக் கூடுதலாக 30 ரூபாய் பெறுகிறார்கள். அப்படிப் பயன் பெறுகிறவர்களுடைய மொத்த எண்ணிக்கை 3 லட்சத்து 38 ஆயிரம் ஆகும். அதற்கு ஆகிற மொத்தச் செலவு 12 கோடியே 17 லட்சமாகும். உள்ளாட்சி நிறுவன ஊழியர்களுக்கு ஆகும் செலவு 3 கோடியே 17 லட்சம் ரூபாயாகும். ஆக, மொத்தம் 22 கோடியே 20 லட்ச ரூபாய். அது அன்னியில் ஏற்கெனவே அளிக்கப் பட்ட அக விலைப்படி, வீதங்களை பென்ஷன், கிராச்சலிடி, தரும் பொருட்டு சம்பளத்தோடு சேர்த்து கணக்கிடலாம் என்ற முடிவின்படி அரசுக்காகும் கூடுதல் செலவு ஒரு கோடியே 50 லட்ச ரூபாயாகும். 54 ஆயிரம் கிராம அலுவலர்களுக்குக் கூடுதல் சிறப்பு ஊதியம் தருவதால் ஆண்டுக்கு ஆகும் கூடுதல் செலவு 46 லட்ச ரூபாயாகும்.

ஓய்வூதியம் பெறும் 62 ஆயிரம் பேர்களுக்குக் கூடுதலாக 5 ரூபாய் அதிகமாக அகவிலைப்படி தருவதால்—பொங்கல் நேரத்தில் அறிவித்த வகையில்—அரசுக்கு ஆகும் கூடுதல் ஆண்டுச் செலவு 37 லட்சமாகும். ஆக மொத்தம் 24 கோடியே 53 லட்ச ரூபாய் இந்தக் கணக்கின்படி ஆகிறது என்பதையும்—சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

30 கோடி ரூபாய் வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்காகச் செலவாகும் போது 24 கோடி ரூபாய் அரசாங்க ஊழியர்களுக்காகச் செலவிடப்படலாமாவென்று மக்கள் அவர்கள்மீது வருத்தப்படுவார்கள் என்று திரு. தங்கமணி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னது சரியல்ல. அப்படி இருந்த போதிலும் மக்கள் வருத்தப்படமாட்டார்கள். வறட்சி காரணமாக கஷ்டப்படுகிறவர்களில் அரசு ஊழியர்களும் இருக்கின்ற காரணத்தினால் 24 கோடிக்காக மக்கள் வருத்தப்படமாட்டார்கள் இதிலே தவறில்லை என்பதையும் அவருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்வேன்.

திரு. கே.டி. கே. அவர்கள் இன்னொன்றையும் சொன்னார்கள், செலஸ்டாகஸ் மூலமாக 138 கோடி ரூபாய் கிடைக்குமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் ரிவைஸ்டு எஸ்டிமேட்டில், திருத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டில்

1975 மார்ச் 10]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

174 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது, 36 கோடி ரூபாய் அதிகமாக கிடைத்திருக்கிறது, அதே மாதிரி ஸ்டாம்பு ரெஜிஸ்ட்ரேஷனில் 23½ கோடி ரூபாய்க்குப் பதிலாக 28½ கோடி ரூபாய் கிடைத்திருக்கிறது. வாகன வரியில் இருபத்தி மூன்றே முக்கால் கோடியை எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் கிடைத்தது 33 கோடி. செலவினங்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் கல்லிக்காக 108 கோடி என்பது 112 கோடியாக ஆகியிருக்கிறது. இப்படிச் செலவினங்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, வரவினங்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, இவைகள் சரியான வகையில் செய்யப்படவில்லை என்று கே. டி. கே. அவர்கள் கூறினார்கள். விற்பனை வரி 1974-75 மதிப்பீட்டின்போது 139 கோடி என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். திருத்தப் பட்ட மதிப்பீட்டின்படி அது 175 கோடியாக மாறியது. அதனால் அதிகமாக வந்தது 36 கோடி என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். இந்த 36 கோடி, உயர்வாக வந்தது என்றால் ஏன் வந்தது என்று யாரும் கேட்கமாட்டார்கள், எப்படி வந்தது இந்தக் கணக்கு என்று திரு. கே. டி. கே. கேட்டதன் காரணமாக, நான் அவர்கள் தவறாகச் சொன்னார்கள் என்று கருதவில்லை, விளக்கம் அளிப்பது நிதித் துறை பொறுப்பேற்றிருக்கிற என் கடமை என்ற வகையில் விளக்கம் அளிக்க விரும்புகிறேன். இந்த ஓராண்டுக் காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற விலைவாசி உயர்வு ஒரு காரணம். விற்பனை வரி விலைவாசி உயருகிற நேரத்தில் அதிகமாகும் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. இது தவிர பொருளாதார வளர்ச்சி, இதுமாதிரமல்லாமல் முனைப்பான விற்பனை வரி வசூல்—கெடு பிடியான அல்ல—பல முனை விற்பனை வரியை 3½ சதவீதத்திலிருந்து 4 சதவீதமாக மாற்றி அமைத்தது, ஆகஸ்டில் இதைச் செய்தோம். இவையெல்லாம், இந்த விற்பனை வரி 36 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு உயர்வதற்குக் காரணங்களாக அமைந்திருக்கின்றன.

திரு. கே. டி. கே. இன்னொன்றைக் கேட்டார்கள், முத்திரைத் தாள்களில் 23.50 கோடிக்குப் பதிலாக திருத்திய மதிப்பீட்டில் 28.50 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது, இதற்குக் காரணம் என்ன வென்று கேட்டார்கள். இதற்குக் காரணம் நகரங்களிலும், பிற சுற்றுப் புறங்களிலும் வீட்டு மனைகளின் விலை ஏற்றம், நிலங்களின் மதிப்பில் ஏற்றம், நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தைப் படிப் படியாகச் செயல்படுத்தி வருவதால் சொத்து மாற்றங்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பு போன்றவையாகும். இவைகளின் காரணமாக இந்த உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

வாகன வரியில் 23 கோடியாக இருந்தது 33 கோடியாக திருத்திய மதிப்பீட்டில் ஆகியிருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். இந்த உயர்வுக்குக் காரணம் வாகனங்கள் அதிகமானது என்பது ஒன்று. இரண்டாவது 1974 அக்டோபர் முதல் சீட்டிற்குக் கூடுதலாக நாம் வரியை உயர்த்தியிருக்கிறோம். அதன் காரணமாக இந்த உயர்வு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 10]

ஏற்பட்டிருக்கிறது. திரு. கே.டி.கே. அவர்கள் வருவாய் இனங்களிலே மட்டுமல்லாமல் செலவினங்களிலே இப்படி வித்தியாசங்கள் இருக்கலாம் என்று கேட்டார்கள். செலவினங்களில் கல்விக்காக 1974-75 நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் 108.52 கோடியாக இருந்தது, திருத்திய மதிப்பீட்டில் 112.50 கோடியாக உயர்ந்து இருக்கிறதே என்று கேட்டார்கள். இதற்கும் காரணங்கள் உண்டு. 1-10-1974ல் குடும்பப் பாதுகாப்பு திட்டத்திற்காக அரசு ஊழியர்கள் செலுத்தி வந்த தொகையை அரசே செலுத்த முன் வந்தது. இப்படி அரசு ஊழியர்களுக்குச் செலுத்தியபோது அதிலே ஆசிரியர்களுக்கும் உட்படுவார்கள். அந்த வகையிலும், மதிய உணவுத் திட்டத்திற்காக அரசு தரும் பங்கை மேற்கொண்டு உயர்த்தியதன் காரணமாக இரண்டு கோடி ரூபாய் அதிகச் செலவினம் ஏற்பட்டது. அது அன்னியில் பல கல்லூரிகளுக்கு மானியங்களையும் உயர்த்தி வழங்க வேண்டி வந்தது. இவ்வாறு நிதி நிலை வரவு-செலவுகளில் ஏற்பட்ட ஏற்றத் தாழ்வுகளுக்காக துணை மதிப்பீடுகளின் வாயிலாக அவ்வப்போது சட்ட மன்ற ஒப்புதல் பெறப்பட்டிருக்கிறது. என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்வேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவரவர்களே, வாகன வரி பொறுத்த வரையில் சீட்டின் அடிப்படையில் கணக்குப் போடுகிறார்கள். எத்தனை ஊர்திகள் ஒடுகின்றன, இவைகளில் எவ்வளவு சீட்டுக்கள் உள்ளன என்ற விவரங்கள் தெரியும். ஆகவே, ஏறக் குறைய அந்த வரியின் மூலமாக இவ்வளவு எதிர்பார்க்கிறோம் என்று சொல்லுகிற போது அப்படிப் போடக்கூடிய கணக்கில் இவ்வளவு பெரிய வித்தியாசம் வரக் கூடியதைப் பார்த்தால் வியப்பாக உள்ளது. இதற்கு என்ன காரணம் என்று விளக்கத் திலிருந்து புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. டாக்கைக் கூட்டும் போது அப்ராக்ஸிமேட்டாக இவ்வளவு வரும் என்று தெரியும். அதற்கும் மேலே இவ்வளவு வருகிறதென்று சொன்னால் கணக்குப் போட்டு சட்டசபைக்குச் சொல்கிற தகவல் தவறான தகவலா, அல்லது குறைத்துக் காட்டி கூடுதலாகப் பிறகு காட்டவேண்டுமென்ற முறையில் போடப்பட்டிருக்கிறதா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, வரவு செலவுத் திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்படுகிற போது ஒரு குறிப்பிட்ட விகிதத்தில் வரவு வைக்கப்படுகிறது. இந்த நிதி ஆண்டில் அதற்குப் பிறகு வரி கூடுதலாக ஆக்கப்படுகிற போது கூடுதலான தொகையை ரிவைஸ்ட் எஸ்டிமேட்டில் கொண்டு வர முடியுமே தவிர, ஓரிஜனல் பட்ஜெட் எஸ்டிமேட்டில் கொண்டு வர முடியாது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதைத்தான் நான் சொன்னேன், நாம் மதிப்பீட்டில் 23 கோடி ரூபாய் வாகன வரி மூலமாக வரும் என்று நிர்ணயித்து, அதற்குப் பிறகு தான் 1974-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் சீட்டுகளுக்கு வரி உயர்த்தி

1975 மார்ச் 10]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

யிருக்கிறோம் என்பதை மனதில் கொள்ள வேண்டும். அதன் மூலமாகக் கிடைத்த தொகை தான் திருத்த மதிப்பீட்டில் 33 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னேன்.

ஆகவே, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் முழுவதும் ஏதோ செயலாக்க ரீதியில் அமையவில்லை என்று திரு. கே. டி. கே. அவர்கள் சொன்னார்கள்.....

திரு. கே.டி.கே. தங்கமணி : ஏற்கெனவே போட்ட எஸ்டிமேட் படி, ரிவைஸ்ட்டு எஸ்டிமேட்டிலும் 23 கோடிதான் வரி, புதிய வரி போட்டதால் தான் 10 கோடி அதிகமாக வரி வந்தது என்று சொன்னால் அது பட்ஜெட் தயாரிக்கும் முறை ஒழுங்கு என்று வரும். அப்படியல்லாமல், ரிவைஸ்ட் எஸ்டிமேட் போடுவதற்குக் காரணம் உண்டு, இங்கே வந்து ஒப்புதல் பெற்று இருக்கிறோம் என்று சொல்வது வேறு. நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது, முதலில் போட்டு இருந்த 23 கோடி வருமானம் தான் முதலில் இருந்த வரியின் அடிப்படையில் வந்திருக்கிறது, பின்னால் புதிய வரி போட்டதால்தான் 10 கோடி அதிகமாக வரி கிடைத்ததா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஒன்மோர் பாயின்ட் டு கிளாரிபை. கூடுதல் வரி போடும் போது 10 கோடி வரும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்களா, குறைவாக வரும் என்று தானே சொல்லியிருக்கிறீர்கள் ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஏதோ சில இனங்களில் வரி அதிகமாக எதிர்பார்ப்போம், குறைவாக வரும், குறைவாக எதிர்பார்ப்போம், அதிகமாக வரும். அப்படி அதிகமாகக் கிடைத்தது என்பதால் திருப்பிக் கொடுத்து விடுங்கள் என்று சொல்லமுடியாது.

ரு. 23 கோடி நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் என்று சொல்கிற போது. சீட்டுக்கு வரியை உயர்த்தக்கூடிய நிலை இல்லை. வரி உயர்த்தியதால் 23 கோடி ரூ. 33 கோடியாக ஆகி இருக்கிறது என்று சொன்னேன்.

திரு. கே. டி. கே. அவர்கள் இன்னொன்றையும் சொன்னார்கள். இந்த பட்ஜெட் முழுவதுமே ஏதோ ஒரு “வெல்பேர் ஆர்கனைஷன்” என்ற அளவுக்கு அமைந்து இருக்கிறதே அல்லாமல் இதிலே பெரிய சாதனைகள் ஏதும் இல்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

எனக்கு நினைவு, கம்யூனிஸ்ட் சித்தாந்தம் கூட, மாநிலங்கள் வெல்பேர் ஸ்டேட்களாக இருக்கவேண்டும், போலீஸ் ஸ்டேட்களாக இருக்கக்கூடாது. அது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அடிப்படைத் தத்துவம்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1976 மார்ச் 10]

என்று கூட நான் கருதுகிறேன். ஒரு வேளை நான் கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினனாக இல்லாததால், நான் சொல்கிற இந்த வாதம் தவறாக ஆகிவிட முடியாது.

கண்ணொளி வழங்கும் திட்டம், சைக்கிள் ரிக்ஷா வழங்கும் திட்டம், பிச்சைக்காரர்கள் மறுவாழ்வுத் திட்டம், உடல் ஊனமுற்றோர் மறு வாழ்வுத் திட்டம், இவைகளை மாத்திரம் வைத்துக் கொண்டு அரசின் சாதனைகளாக நீங்கள் முழங்கிக் கொண்டு இருக்கிறீர்களே, வேறு என்ன சாதனை செய்தீர்கள் என்று கே. டி. கே. அவர்கள் கேட்டார்கள்.

அவர்களுடைய நினைவிற்கு, 30 ஸ்டான்டர்ட் என்கர் என்று இருந்ததை 15 ஸ்டான்டர்ட் என்கர் என்று ஆக்கிய அந்தத் தீர்மானம், வரவில்லை என்று கருதுகிறேன்.

அதைப்போலவே குடியிருப்பு மனைச்சட்டத்தின் மூலம், ஏறத்தாழ 2 லட்சம் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு, அவர்கள் குடியிருக்கும் மனைகளைச் சொந்தம் ஆக்கிய சாதனை, அவர்களுடைய நினைவுக்கு வரவில்லை என்று கருதுகிறேன்.

பஸ்களைத் தேசியமயமாக்கும் திட்டத்தின் மூலம் கிட்டத்தட்ட 1967-ல், 17% ஒடிக்கொண்டிருந்த பஸ்கள்தான் தேசியமயமாக்கப் பட்டன. இன்றைக்கு 48% பஸ்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மீதம் உள்ள பஸ்களையும் தேசியமயமாக்குவதற்கும் நாம் முயற்சி களை எடுத்தும் அவர்கள் நீதி மன்றத்திற்கு வழக்குகளைக் கொண்டு சென்றிருக்கிற காரணத்தால் அந்த முயற்சி முற்றுப் பெறாமல் இருக்கிறதேயல்லாமல் இந்தத் தேசியமயத்திட்டத்தை சாதனை இல்லை என்று திரு. கே. டி. கே. அவர்கள் கருதுகிறாரா என்று புரிய வில்லை.

அதைப்போலவே குடிசை மாற்று வாரியம், குடிநீர் வாரியம், அரிசனங்களுக்கு இலவசமாக வீடு கட்டித்தரும் திட்டம்—இதுவரையில் கட்டித் தரப்பட்டிருக்கும் வீடுகள் 15,000—மீனவர்களுக்கும் அரிசனங் களுக்குக் கட்டித்தரப்பட்டிருப்பது போல் வீடு கட்டித் தர அறிவித்து இருக்கிற புதிய வீட்டு வசதித் திட்டம், புகு முக வகுப்பு வரை இலவசக் கல்வி, மாநிலம் முழுவதும் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின் விளக்குகள், 1,500—மக்களுக்கும் குறைவாக வாழ்க்கை கிராமங்களைக்கூட இணைக்க சாலை வசதிகள், 2 லட்சம் பம்பு செட்களை 7 லட்சம் பம்பு செட்களாக்கி இருக்கிற இந்தக் காரியங்களெல்லாம் திரு. கே. டி. கே. அவர்களுக்கு வெறும் “வெல் பேர் நடவடிக்கைகளாகத் தெரிவதற்காக அல்லது இன்னொரு நண்பர் சொன்னதைப்போல், ஒரு அறநிலையம் செய்கின்ற காரியங்களாக்கப்

1975 மார்ச் 10]

பட்டதற்காக நான் உள்ளபடியே வருத்தப்படுகிறேன். ஆனால், அண்ணா வழி அற வழிதான்; அந்த அறவழி அரசுதான் நடைபெறுகிறது என்று திரு. கே. டி. கே. அவர்கள் சொல்வார்களானால் அப்படிப்பட்ட வயதான மூத்தவர்களிடமிருந்து அந்த வாழ்த்தைப் பெறுவதில் நான் உள்ளபடியே நன்றி உடையவனாக இருக்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: அது பற்றி ரொம்பவும் எடுத்துக் கொண்டு விட்டார்கள். இப்போது சில விஷயங்களைச் சொன்னார்கள். இப்போது பெரிய மடங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றிற்கு 4½ லட்சம் எக்கருக்கு திட்டமாக நிலங்கள் சொந்தமாக இருக்கிறதே, அந்த மடத்திற்குச் சொந்தமான நிலங்களை, ஏற்கெனவே மசோதா கொண்டுவந்திருக்கிறோமே அந்த மசோதா மூலமாக குத்தகை விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்தால், விவசாயப் பெருங்குடி மக்களும், உழவர்களும் பயனடைவார்களே, அப்படிப்பட்ட ஆலோசனை வரவில்லை. அது குறித்துச் சொன்னால் நல்லது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: உழவர்களுக்கு நிலம் சொந்தம் என்ற மசோதா இந்த மன்றத்தில் விரைவில் விவாதிக்கப்படும் என்று கருதுகிறேன். அப்போது இது பற்றிய கருத்துக்களை நாம் மிக விரிவாக ஆராயலாம் என்பதை மாத்திரம் இந்த நேரத்தில் என்னுடைய பதிலாக அளிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

நண்பர் மாரிமுத்து — ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் வருவாய்க் கணக்கில், பொருளாதார வளர்ச்சிப் பணிகள் என்ற பெரும் தலைப்பின் கீழ் உள்ள மொத்த நிதி ஒதுக்கம் சென்ற ஆண்டு 147 கோடியாக இருந்தது, இந்த ஆண்டு 131 கோடியாக நாம் செலவழித்திருக்கிறோம், பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு இது ஏற்றது அல்ல என்று குறிப்பிட்டார்கள். 147 கோடியாக இருந்தது 131 கோடியாகக் குறைந்திருக்கிறது என்பது சரியான வாதம்தான். ஆனால் ஒதுக்கீடுகள் குறைந்துள்ள இனங்களில் அரசு நேரடியாகச் செலவு செய்வதற்குப் பதிலாக அரசு சார்புடைய நிறுவனங்களின், சார்பாக செலவை இந்த ஆண்டு மேற்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை நான் நண்பர் மாரிமுத்து அவர்களின் சந்தேகத்திற்கு விளக்கமாகத் தர விரும்புகிறேன்.

எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்லவேண்டுமேயானால், 1974-75-ம் ஆண்டிற்கான திருத்திய மதிப்பீட்டில் 147 கோடி ரூபாயில் போக்குவரத்துப் பணிகளுக்காக 12.98 கோடி ரூபாயை நாம் ஒதுக்கியிருந்தோம். செலவு செய்தோம். 1975-76-ல் அந்த 12.98 கோடிக்கு பதிலாக 8.08 கோடி என்கிற அளவு தான், கிட்டத்தட்ட 4 கோடி ரூபாய் குறைவாகச் செலவு செய்கிறோம். இங்குக் காரணம் என்னவென்றால், அரசு போக்குவரத்துத்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

1975 மார்ச் 10]

துறையிலேயுள்ள, மாவட்ட வழித்தடப் பேருந்துகள் அனைத்தும் பல்வேறு போக்குவரத்துக் கழகங்களிடம் நாம் மாற்றியிருப்பதால் மதிப்பீட்டில் கணிசமான அளவிற்குக் குறைவு ஏற்பட்டு இருக்கிறது.

அதுமாத்திரமல்ல, மதுரை பால்வளத் திட்டத்தின் பணிகளை தமிழ்நாடு பால்வழங்கும் நிறுவனத்திற்கு மாற்றியதால் பால்வழங்கு திட்டம் என்ற மானியக் கோரிக்கையில் 80 லட்சம் ரூபாய் குறைந்து இருக்கிறது.

அது மாத்திரமல்ல, நடப்பு ஆண்டில் மின் வாரியத்திற்கு 10 கோடி ரூபாயை நாம் மானியமாக வழங்கியிருக்கிறோம். மின் வாரியம் இன்று இழப் பிலே பணியாற்றிக்கொண்டு இருக்கிறது. என்பதை அனைவரும் அறிவோம். காரணம் மின் வாரியத்துறையின் மூலமாக மின் கட்டணங்களை அதிகமாக வசூலிக்கவேண்டுமென்று மத்திய அரசு எடுத்துச் சொல்கிறது. மத்திய அரசின் அறிவுரைகளை யெல்லாம் நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத சூழ்நிலை யில் இருக்கிறோம், பிற மாநிலங்களில் விவசாயிகளுடைய பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் கட்டணம் யூனிட் ஒன்றுக்கு 26 காசு, 20 காசு, 18 காசு, 30 காசு என்று இருக்கிறது. ஆனால் நம் மாநிலத்தில் நாம் இன்றைக்கு 12 காசுக்கு மேல் உயர்த்த முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். விவசாயிகள் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்பதற்காக இந்த முடிவை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த வகையில் அந்த 147 கோடி ரூபாயில் நாம் 10 கோடி ரூபாயை மானியமாகவும் வழங்கியிருக்கிறோம். இவைகளைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு பார்த் தால் அரசு சார்புள்ள மற்ற நிறுவனங்களுக்கு நாம் தொகையை மாற்றிக் கொடுப்பதின் மூலமாக பொருளாதார வளர்ச்சி குறைந்து விட்டது என்பது அல்ல, அதிகமாக ஆகியிருக்கிறது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளமுடியும்.

நண்பர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் 1974-75-ம் ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்தில் 2.56 கோடி துண்டுவிழும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது என்று கூறி தற்போது 15.83 கோடி ரூபாய் துண்டு விழும் என்று கூறப்படுகிறது. இதற்கான காரணங்கள் சரியில்லை, விற்பனை வரி மூலமாக ரூ. 40 கோடி கூடுதலாக வரவு வந்திருக்கிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னதில் சில புள்ளிகள் தவறாக இருந்தாலும் அதாவது 15 கோடி என்பதை 11 கோடி என்றும், 40 கோடி என்பதை 36 கோடி என்றும் மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். அவர்களுடைய வாதம் என்னவென்றால் இப்படி விற்பனை வரி 36—40 கோடி வந்து இருக்கும் போது, 2 கோடி ரூபாய் எப்படி 11 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்து துண்டு விழுந்து இருக்கிறது என்று வாதிட்டார்கள். அதற்கு நான் அளிக்கின்ற பதில், விற்பனை வரியில் 36 கோடி ரூபாய் நமக்கு உயர்வு ஏற்பட்டது. மற்றத் துறைகளில் நமக்குக் கொஞ்சம் அதிகமாக வரவினங்கள் கிடைத்தது என்றாலும், வரவு இனங்களில் ஏற்பட்ட குறைவுகளை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. மத்திய அரசிடமிருந்து மத்திய அரசு போடுகிற வரிகளிலிருந்து நாம் எதிர்பார்த்த பங்கில் ஏறத்தாழ 12 கோடி ரூபாய் குறைந்து இருக்கிறது. வட்டி வரவுகளில் நம்முடைய அரசு தந்துள்ள கடன்களுக்கு வரக்கூடிய வட்டி வரவுகளில் ஏறத்தாழ 14 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு குறைந்து இருக்கிறது. மத்திய அரசிட

1975 மார்ச் 10]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மிருந்து 150 கோடி ரூபாய்க்கு திட்டத்திற்காக நாம் வாதிட்டு, அவர்கள் கொடுத்து இருக்கும் தொகை போதாது என்று மேலும் தரவேண்டுமென்று 15 கோடி ரூபாய்க்கு அவர்களிடம் வாதிட்டுக்கொண்டு இருக்கிறோம். பிறகு 11 கோடி ரூபாயாவது வரும் என்று எதிர்பார்த்தோம், வரவில்லை. அதிலே 11 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு குறைந்துவிட்டது. இப்படி இந்த வரவினங்கள் குறைந்தது மட்டும் அல்ல. செலவினங்களும் உயர்ந்து விட்டது. அவைகளைப்பற்றி அவ்வப்போது துணைமான்யங்களில் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. கல்வித்துறையில் ஏறத்தாழ 4 கோடி ரூபாய் அதிகம் செலவு ஆகியிருக்கிறது. மருத்துவத்துறையில் ஏறத்தாழ 1 கோடி ரூபாய் அதிகச் செலவு ஆகியிருக்கிறது. வறட்சித் துயர் தணிப்பு பணிகளுக்காக 8½ கோடி ரூபாய்க்குமேல் அதிகச் செலவாகியிருக்கிறது. வேளாண்மைத்துறையில் 1 கோடி 80 லட்சம் ரூபாய் அதிகம் செலவினத்தில் உயர்ந்திருக்கிறது. பாசனத்துறையில் 4 கோடி 30 லட்சம் ரூபாய் உயர்வு. சாலைகளில் 2 கோடி 46 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கிறது. அது அன்னியில் வறட்சி காரணமாக வரிச்சலுகைகள் அளித்து இருந்தோம். அதிலும் நமக்கு வரவேண்டிய வருவாய் குறைந்திருக்கிறது. இந்தக்காரணங்களால்தான் இரண்டு கோடி ரூபாய் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டு துண்டுவிடும் நிலைமை 11 கோடி ரூபாய் அளவு உயர்ந்தது என்பதை திரு ஜேம்ஸ் அவர்களுக்கு விளக்கமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

நம்முடைய அம்மையார் திருமதி சத்தியவாணிமுத்து அவர்கள் பட்ஜெட் பற்றி பேசுகிற நேரத்தில் பின்தங்கிய வகுப்பினருக்காக ஒதுக்கப்பட்ட ரூபாய் 3.97 கோடியும் மலை ஜாதி மக்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட 0.14 கோடியும் மத்திய அரசின் வற்புறுத்தலால் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். மத்திய அரசு இந்த அளவு வற்புறுத்தவில்லை என்றால் நிதி ஒதுக்கீடு இன்னும் மிக குறைந்த அளவு இருந்திருக்கும் என்று சொன்னார்கள். அந்த நேரத்தில்தான் திட்டச்செலவு என்றால் என்ன, திட்டத்தில் சேராத செலவு என்றால் என்ன என்ற பிரச்சினைகள் எல்லாம் எழுந்தன: திட்டச் செலவு என்பது நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டம் என்று வைத்துக் கொள்வோம். திட்டச்செலவு என்பது ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தில் நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை வரையறுத்து மத்திய அரசு திட்டக்குழுவோடு பேசி இன்னின்ன திட்டங்களுக்காக இன்னின்ன தலைப்புகளில் எங்களுக்குத் தொகை அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்கிறோம். அந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஐந்தாவது ஆண்டு முடிகிற வரையில் அதற்கு ஒதுக்கப்படுகிற தொகையெல்லாம் திட்டச்செலவு ஆகும். நான்காவது ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தின் ஐந்தாவது ஆண்டு முடிந்து ஐந்தாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் தொடங்கும் போது முதலில் தொடங்கப்பட்ட திட்டங்களின் வேலை பாக்கி இருந்தால் அதற்கு ஒதுக்கப்படுகிற தொகை திட்டத்தில் சேராத செலவுகள் ஆகும். அது தான் திட்டச்செலவு. திட்டம் சேராத செலவு. இது அன்னியில், மாநில அரசின் சார்பாக போடப்படுகின்ற திட்டத்தில் சேராத செலவுகளும் உண்டு. இதைக் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு இந்த விவகாரத்தை நாம் பார்க்கவேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக 1975-76ல் தாழ்த்தப்பட்டோர் நலம் என்ற தலைப்பில் கீழ் நான் வைத்துள்ள அறிக்கையில் திட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்ட வளர்ச்சி "பணிகளுக்காக தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காகச் செலவு செய்ய இருப்பது

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 10]

6 கோடியே 41 லட்சம். திட்டத்தின் கீழ் செலவு செய்ய இருப்பது 3 கோடியே 97 லட்சம். மத்திய அரசு முழுமையாகப் பொறுப்பு ஏற்று நமது அரசின் மூலம் நடத்தும் திட்டங்களுக்காகச் செலவு செய்ய இருப்பது 50 லட்சம். ஆக மொத்தம் 10 கோடியே 88 லட்சம் என்று நாம் குறிப்பிட்டு இருக்கிறோம். மாநில ஆண்டுத் திட்டத்தை மத்திய திட்டக்குழுவோடு கலந்து பேசி நாம் அவ்வப்போது முடிவு செய்கிறோம். மத்திய திட்டக்குழு மாநில திட்டத்தின் அளவு எந்த அளவில் இருக்கவேண்டும் என்றுதான் குறிப்பிடுகிறது. அதே நேரத்தில் மத்திய அரசிடமிருந்து மொத்தமாகக் கிடைக்கும் உதவியின் அளவையும் குறிப்பிடுகிறது. உங்களுடைய வருவாய் (resources) என்ன, உங்களுடைய வருவாயை எப்படிப் பெருக்குவீர்கள், வரிகளை அதிகமாகக் குவதாலோ அல்லது பல்வேறு வருவாய் இனங்களைப் பெருக்குவதாலோ உங்களுடைய வருவாய் எவ்வளவு இருக்கும் என்றெல்லாம் கேட்டு திட்டத்திற்கு அனுமதி கொடுக்கிறார்கள். நாம் 160 கோடி கூட போட்டுக்கொள்ளலாம். நாம் 140 கோடி என்ற அளவுக்கும் இணங்கலாம். ஆனால் அதிலே நாம் 143 கோடி என்று இந்த ஆண்டு இணங்கி இருக்கிறோம் என்றால் அதில் மத்திய அரசு மானியமாகவும் கடனாகவும் வழங்குகிற தொகைதான் (central assistance) 143 கோடியில் மத்திய அரசு வழங்குகிற மானியம் கடன் உள்பட மொத்தத் தொகை 41 கோடியே 15 லட்சமாகும். மத்திய திட்டக்குழுவில் நான் பேசும்போது தமிழ்நாட்டு மக்களுக்காக.....

(மிற்பகல் 1-30)

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : நான் அன்றைக்குக் கூறியதெல்லாம் 143 கோடி மத்திய அரசு வற்புறுத்தியன் பேரில் மாநில அரசைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளோ அமைச்சர்களோ ப்ளானிங் கமிஷனிடம் விவாதிக்கும்போது அவர்கள் ஒதுக்கவேண்டும். என்று கேட்டுக் கொண்ட தொகை. அதை நான் இப்போதும் இல்லை என்று சொல்லவில்லை. எனக்குத்தெரிந்தவரை தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நலனுக்காக இங்கே இருக்கிற அதிகாரிகள் சென்று கேட்டது 13 கோடி ரூபாய். ஆனால் ப்ளானிங் கமிஷன் ஒத்துக்கொண்டது 19 கோடி ரூபாய். 41.15 கோடி மத்திய அரசின் நிதி உதவியாகத் தரப்படுகிறது. அந்தப் பணம் 143 கோடி ரூபாயில் சேரும் என்றால் தனியாக அதை ஏன் இனம் பிரித்து தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் கீழ் காட்டவேண்டும். அதைத் தான் நான் திருப்பிக் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : எல்லாம் மத்திய அரசுதான் செய்கிறது என்ற தவறான பிரச்சாரத்தை நாட்டு மக்களிடையே சிலர் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குப் பேசுவதாகக் கூறிக்கொண்டு பேசிய காரணத்தால் தான் அவைகளை தனித் தனியாகப்போட வேண்டியிருக்கிறது. மறுபடியும் ஏதோ அவர்கள் வலியுறுத்தியதால் தான் நாங்கள் திட்டமாக ஆக்கினோம் என்று சொல்லுவது தவறு. 13 கோடி கேட்டோம் 19 கோடி தருவதாக அவர்கள் கொடுத்தார்கள். என்றெல்லாம் சொல்லு

1975 மார்ச் 10]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

வது மிகமிகத்தவறு. முழுமையான தவறாகும். நம் 143 கோடி திட்டத்தில் பல தலைப்புகள் வருகின்றன. நான் இன்னும் சொல்லுவேன் மத்திய சர்க்கார் பிற்படுத்தப்பட்டோர் தாழ்த்தப்பட்டோர் என்று பிரிப்பதே கிடையாது. நம் மாநிலத்தில்தான் பிற்படுத்தப்பட்டவர் நலனுக்காக ஒரு தனி இலாகாவை வைத்து அவர்களுடைய நலன்களைக் கவனித்து வருகிறோம்.

Backward community என்றாலே மத்திய சர்க்காரில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் நலனுக்காக என்ற அளவுக்குத்தான் வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். நாம் நிலைமைகளை எடுத்து அவர்களிடம் சொல்லி அவர்களிடத்தில் கேட்டது தாழ்த்தப்பட்டோர் பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலன் ஆகிய இரண்டிற்கும் நாம் கேட்டது 4.56 கோடி ரூபாய் என்பதைக் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இது திட்டத்தில் 143 கோடி ரூபாயில் கேட்ட தொகை. ஆனால் மத்திய திட்டக்குழு செலவிட நமக்கு அறிவுரை கூறியிருப்பது 3 கோடி ரூபாய். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக செலவிட மத்திய அரசு ஆலோசனை கூறியது 3 கோடி ரூபாய். ஆனால் திட்டத்தின் அடிப்படையில் நாம் ஒதுக்கி இருப்பது அந்த மொத்தம் 3 கோடிக்கு மாறாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக 3.97 கோடியும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலனுக்காக 64 லட்சமும் ஆக மொத்தம் 4 கோடி 61 லட்சம் ரூபாய். அவர்களுக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறோம். நான் ஏற்கெனவே மொத்தமாக 10 கோடி ரூபாய் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக என்றும் ஏறத்தாழ 6 கோடி ரூபாய் பின்தங்கிய மக்களுக்காக என்றும் குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். அது அன்னியில் அரிசனங்களுக்காக வீடு வசதி செய்து தருவதற்காக ஏறத்தாழ 3 கோடி ரூபாயில் 15 ஆயிரம் வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இந்த மாதத்தோடு அந்த வேலைகள் முடிவடைகின்றன. ஒரு லட்சம் வீடுகள் முதல் கட்டமாகக் கட்டுவதற்கு நாம் ஏற்பாடுகள் செய்து கொண்டு இருக்கிறோம். ஆகவே ஏதோ மத்திய சர்க்கார் வலியுறுத்தி அதை நாம் பெறத் தவறி விட்டோம் என்று கூறுவது சரியான வாதமாகாது.

(திருமதி சத்தியவாணிமுத்து எழுந்தார்கள்.)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இதற்கு மேலே உங்களுக்கு விளக்கம் தர முடியாது.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இன்னொரு பெரிய குற்றச்சாட்டை சொல்லி பத்திரிகைகளில் எல்லாம் அதை மிக விரிவாகப் போட்டிருந்தார்கள். அவர் சொன்னார்

The total irregular financial dealings per year on an average is 42416 cases involving a sum of over Rs. 25 crores. I saw the exact sum. It is Rs. 25,02,75,000 for one year. What a fantastic record of our wonderful Chief Minister for himself.'

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 10]

என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்ன குற்றச்சாட்டை 42,416 எண்ணிக்கை ஆடிட் அப்ஜெக்ஷன்ஸ் என்று போட்ட அந்த பத்திரிக்கைகள் எல்லாம் இந்த விளக்கத்தையும் போடுவார்கள் என்ற எண்ணத்தோடு தான் இந்த விளக்கத்தைத் தருகிறேன். இல்லாவிட்டால் மாநில மக்கள் ரொம்ப குழப்பமடைவார்கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கூட வேண்டும் என்றே சொல்லியிருக்கமாட்டார் என்று கருதுகிறேன். அவர் நம் பழைய பட்ஜெட் வரலாறுகளைப்பார்க்காமல் கூறி இருக்க முடியும். அவர்கள் சொன்னதின் அர்த்தம் மற்றவர்களுக்கு எப்படிப் புலப்படும் என்றால் ஏதோ இந்த ஆண்டு 1972-73-ம் ஆண்டு ரிப்போர்ட்டில் 42,416 எண்ணிக்கை உள்ள ஆடிட் அப்ஜெக்ஷன்ஸ் இருந்தது என்று எண்ணிடத் தோன்றும். நாம் 1962-ம் ஆண்டிலிருந்து பார்த்தால் 1962-63-ல் மொத்தம் நம்முடைய மாநில பட்ஜெட் 163 கோடி. இன்றைக்கு நம் மாநில பட்ஜெட் 499 கோடி அதாவது 499.97 கோடி. ஏறக்குறைய 500 கோடி என்று வைத்துக் கொள்ளலாம். பட்ஜெட் 163 கோடி போட்ட போது மொத்தம் 31,502 ஆடிட் அப்ஜெக்ஷன்ஸ். தொகை கிட்டத்தட்ட 15 கோடி involve ஆகி அப்ஜெக்ஷன்ஸ். இப்போது 42,416 எண்ணிக்கை அப்ஜெக்ஷனில் involve ஆவது 25 கோடி சொச்சம் அதாவது 1962-63-ல் 163 கோடி பட்ஜெட் இருந்தபோது 9.67 சதவீதம் அப்ஜெக்ஷன்ஸ். 1972-73-ல் 500 கோடி பட்ஜெட் இருக்கிற போது 5 சதவீதம் அப்ஜெக்ஷன்ஸ். ஆகவே, குறைந்து இருக்கிறதே அல்லாமல் வேறு அல்ல. இன்னும் ஒன்று, ஆடிட் அப்ஜெக்ஷன்ஸ் என்றால் ஏதோ 1962-ல் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் 15 கோடி ரூபாய் இருந்தது, 1972-73-ல் 25 கோடி. ஆகவே ஏதோ தவறு நடந்து விட்டது என்று அர்த்தம் இல்லை. சில செலவினங்களுக்கு ரசீது கொடுக்காமல் இருக்கலாம் கையெழுத்துப்போடத் தவறியிருக்கலாம். கையெழுத்து போடுகிற அதிகாரி ஊரில் இல்லாமல் இருக்கலாம். தொடர்ந்து 5-6 பேர் கையெழுத்து போட வேண்டிய இடத்தில் ஒருவர் போட்டு விட்டு இருக்கலாம். அவர் மாறுதலாகி வேறு வேலைக்குப் போயிருக்கலாம். இந்த அப்ஜெக்ஷனை எழுப்பியிருக்கலாம். அது மறுபடியும் அந்த அதிகாரிக்குச் சென்று கையெழுத்துப் போட்டவுடன் அந்த அப்ஜெக்ஷன் தள்ளப்படும். இந்த 31,562 என்பது 1962-ம் ஆண்டுக்கு மட்டும் உரியது அல்ல. அது பல ஆண்டுகளாக “காரி ஓவர்” ஆகி, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக 31,562 ஆகி, மறுபடியும் கூடி, குறைந்து, கூடி குறைந்து 1972-73-ல் இந்த 42,416 என்று ஆடிட் அப்ஜெக்ஷன் வருகிறது. இது 1962-ஆம் ஆண்டை விட கிட்டத்தட்ட 4½ சதவிகிதம் குறைவானதுதான். இதற்கான பதில் அவ்வப்போது சான்றிதழ், சர்ட்டிபிகேட், ரசீது அதிகாரிகளால் தரப்பட்ட வருகின்றன என்றும் அதிலே வேறு ஒன்றுமில்லை என்ற விளக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: என்னுடைய வாதம் எல்லாம் இப்படி 1962-ஆம் ஆண்டு வந்ததைவிடக் குறைந்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். நான் அந்த பிரச்சினைக்குள் போகவில்லை. கூடியவரை நம்முடைய

1975 மார்ச் 10]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

“பிலிகல் கன்ட்ரோல்”, “பிணைசியல் கன்ட்ரோல்”, சரியாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகச் சுட்டிக்காட்டினேனே அல்லாமல் வேறொன்றும்ல்ல அப்படிச் சுட்டிக் காட்டுவதன் மூலம் அவர்கள் உஷாராக இருப்பார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சார், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது ஏதோ ஆபீஸர் கையெழுத்துப் போடவில்லை, ரசீது வரவில்லை என்று அப்ஜெக்ஷன் சொல்லியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இவ்வளவு சிம்பிள் அப்ஜெக்ஷன் எல்லாம் மட்டுமா அவர்கள் கூறுவார்கள்? அதுமட்டுமல்ல.

Some serious irregularities also have been pointed out in the Audit Report. The explanation of the Hon. Chief Minister will look as though there are only very small unnoticeable objections which are raised by the Auditor. That is not correct.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : சார், இன்னும் ஒன்று. அதுமட்டுமல்ல. 5 ஆண்டுகளாக 75 லட்சம் டன் சர்க்கரை விரயத்திற்கு ரிக்கார்டு காட்டவில்லை என்று ஆடிட் ரிப்போர்ட் வந்திருக்கிறது. அதை எல்லாம் முதலமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்காகத்தான் கூறினேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இது ஒன்றும் தி. மு. கழக அரசுக்கு மட்டும் புதிதல்ல. தமிழக ஆட்சியில் வெள்ளைக்காரன் காலத்திலேயிருந்து காங்கிரஸ் ஆட்சியிலிருந்து ஆடிட் அப்ஜெக்ஷன் என்பது, ஆடிட் எல்லாம் ஒழுங்காக செய்து சில தவறுகள் இருந்தால் கண்டு பிடித்து, இன்னென்ன தேவை என்ற கேள்விகளை எழுப்புவதும், அதிகாரிகள் பதில் சொல்வதும் வழக்கமாக இருக்கிறது. இதில் “ஒண்டர்ஃபுல் சீப் மினிஸ்டர்” என்று சொன்ன காரணத்தால்தான் நான் இதைச் சொன்னேனே தவிர வேறு அல்ல.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : ரொம்ப ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : 1962-ல் 163 கோடிக்கு 32,000 ; இப்போது 500 கோடிக்கு 42,000 ; ஆகவே இதில் குறைவாக இருப்பதைத்தான் “ஒண்டர்ஃபுல் சீப் மினிஸ்டர்” என்று கூறி என்னை வாழ்த்தியிருப்பார் என்று கருதுகிறேன். (சிரிப்பு).

பிறகு இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மிக முக்கியமாக எதிர்க்கட்சிகள் அளவில்—இப்போது இங்கே பேசிய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் பொன்னப்ப நாடர் அவர்கள் ஆரம்பத்திலும் நம்முடைய அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களும் போடப்பட்டிருக்கின்ற வரிகளுக்கு பெரிய எதிர்ப்புக்களை தெரிவித்தார்கள்.

[1975 மார்ச் 10]

பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் பழைய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே வரிகளுக்கான எதிர்ப்புகளைத் தெரிவிப்பதில் தற்காலிகமாக நியாயம் இருக்கலாம். ஏனென்றால் அவர்கள் ஆட்சியிலிருந்து வரிகளைப் போட்டார்கள். அதனால் தற்காலிகமாக நியாயம் என்று சொன்னேன். பருவா அவர்களுடைய ஸ்டேட்மென்னைப் பார்க்கின்றபோது தற்காலிகமாக என்று தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, பருவா அவர்களுடைய ஸ்டேட்மென்டுக்கும் எங்களுக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இப்போது இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நாடார் அவர்கள் இப்போது என்று சொன்னதைத்தான் தற்காலிகமாக என்று நான் சொன்னேன். தற்காலிகமாக என்பது வடமொழியோ என்னவோ.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : திரு பருவா அவர்கள் ஏதோ பொதுமக்களைக் குழப்ப வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இந்த அறிக்கையைக் கொடுத்திருப்பார்கள் என்று என்னுகிறேன். ஏனென்றால் அவர்கள் இங்கு வந்து போகிற நேரத்தில் மறுமுறையும் இங்கு அரசியலைக் குழப்ப வேண்டுமென்று கூறியிருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆகையால் அதைப்பற்றி நோக்கம் கற்பிக்க வேண்டாமென்று மட்டும் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : குழப்பம் உண்டு பண்ணவேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. இந்த மாதிரிக் குழப்பம் அங்கே தான் இருக்கிறது. கோயம்புத்தூரில் வந்தீர்கள், பிறகு போனீர்கள். பாண்டிச்சேரியில் வந்தீர்கள். பிறகு போனீர்கள். இப்படிக் குழப்பம் இருப்பதால் சொல்லியிருக்கிறார்கள். (சிரிப்பு).

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அம்மையார் அவர்கள் கூறுகின்றது வேடிக்கைக்காக நாங்கள் எல்லாம் சிரிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. அம்மையார் அவர்கள் எங்கள் கட்சியில் துணைத் தலைவராக இருந்தார்கள். இப்போது வேறு கட்சிக்குப் போயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த வாதத்தைச் சொல்லும்போது உள்ளபடியே நாங்கள் வேதனைப்பட வேண்டி இருக்கிறது. யார் யாரோடு போனார்கள் (சிரிப்பு) என்பதை நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஆகையால் இந்த மாதிரியான வாதமெல்லாம் இப்போதைக்குத் தேவையில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : எங்கள் வாதத்தில் சத்து இருக்கிறது. நான் ஒரேயடியாக வந்துவிட்டேன். நீங்கள் அடிக்கடி வருவதும் போவதுமாக இருக்கின்றீர்கள். எப்போது வேண்டுமானாலும் வரலாம். (சிரிப்பு) கதவு எப்போதும் திறந்திருக்கிறது.

1975 மார்ச் 10]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : உங்கள் வாதத்தில் உப்பும் இல்லை, சப்பும் இல்லை. (சிரிப்பு).

திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவரவர்களே, அவர்கள் கட்சித் தலைவர் மதிப்பிற்குரிய காமராஜர் அவர்கள் இந்தக் கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இன்று பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : வரிகளைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. டில்லியில் இருக்கிற மத்திய அரசின் சார்பில் திட்டக் குழு கூடுகிற நேரத்திலும், நிதி அமைச்சரை நாங்கள் சந்திக்கின்ற நேரத்திலும் முதலமைச்சர்களுடைய மாநாடு நடக்கின்ற நேரத்திலும் நீங்கள் வரிகள் மூலமாக மாநிலங்களின் வருவாயைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற திட்டவட்டமாக அறிவிப்புகள் எங்களுக்கு வந்து கொண்டே இருக்கின்றன. அதுபற்றிப் பலமுறை நான் இந்த மன்றத்திலே சொல்லியிருக்கிறேன். முன்னாள் நிதி அமைச்சர் திரு. சுவான் எழுதிய கடிதத்திலும், திட்டக் குழுவின் சார்பில் உறுப்பினர்கள் எழுதிய கடிதத்திலும் விவசாய முனையிலும் நீங்கள் வரி விதிக்க வேண்டுமென்று மாநில அரசுக்கு தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்துக்கள் குறித்து இந்த அவையில் நான் பல முறை சொல்லியிருக்கின்றேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்த வரையில் நாம் விதித்திருக்கின்ற வரி மிக மிக குறைவானதுதான் என்பதை நாம் ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். ஆனால், இதை எதிர்க்காவிட்டால் எதிர்க்கட்சியாக இருக்க முடியாது என்பதை நானும் எதிர்க்கட்சியாக இருந்தவன் என்ற முறையில் ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் இது நாம் எல்லாம் கூறுகின்ற அளவுக்கு இவை எழை எளியவர்களை, சாமானியர்களைப் பாதிக்கக்கூடியதா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

சென்ற ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 59 பொருட்களின் மீது விதிக்கப்பட்ட பல முனை விற்பனை வரியை ஒருமுனை வரியாக மாற்றி அமைத்தோம். ஒன்றல்ல இரண்டல்ல. 59 பொருட்கள் மீது, அப்போது 3½ சதவிகிதம் பருப்பு, எண்ணெய் வகைகள் இவற்றின் மீது பல முனை வரி விதிக்கப்பட்டது. அந்தப் பல முனை வரியின் மூலம் பருப்பு, எண்ணெய் போன்ற பொருட்களுக்கெல்லாம் பல முனை வரியாக 7 சதவிகிதம் அவர்கள் வரியாகக் கட்ட வேண்டி இருந்தது. நாம் அதை 3½ சதவிகிதமாக்கி, இப்போது அந்த 3½ சதவிகிதத்தை 4 சதவிகிதம் ஆக்கியிருக்கிறோம். ஆகவே, சென்ற ஆண்டு வரை இருந்த 7 சதவிகிதத்தோடு ஒப்பிடும்போது இந்த 4 சதவிகிதம் என்பது 3 சதவிகிதம் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றதே தவிர இது அதிகமானது அல்ல என்பதை நாம் நன்கு புரிந்து கொள்ள முடியும்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 10]

அது மட்டுமல்ல, அண்டை மாநிலங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தாலும், சிக்கரி, காப்பி, பிரெஞ்சு காப்பி, இவைகளுக்கு ஆந்திரத்தில் 6 சதவிகிதம்தான். கேரளத்தில் 6 சதவிகிதம், கர்நாடகத்தில் 10 சதவிகிதம், மராட்டியத்தில் 6 சதவிகிதம், நாம் விதித்திருப்பதும் 6 சதவிகிதம். 5½ சதவிகிதமாக இருந்தது 6 சதவிகிதமாக இருக்கிறது.

தேயிலை—ஆந்திராவில் 6 சதவிகிதம், கேரளத்தில் 5 சதவிகிதம், கர்நாடகத்தில் 6 சதவிகிதம், மராட்டியத்தில் 6 சதவிகிதம், நாம் தற்போது விதித்திருப்பது 5½ சதவிகிதத்திலிருந்து ½ சதவிகிதம் கூட்டி 6 சதவிகிதமாக ஆக்கியிருக்கிறோம்.

எண்ணெய் வகையைப் பொறுத்த வரையில்—ஆந்திராவில் 2½ சதவிகிதமாக இருந்தது 5 சதவிகிதம் ஆக்கியிருக்கிறது. கேரளத்தில் 5, சதவிகிதம், கர்நாடகத்தில் 4 சதவிகிதம், மராட்டியத்தில் 4 சதவிகிதம், நாம் விதித்திருப்பது 4 சதவிகிதம்.

இயந்திரத்தால் செய்யப்பட்ட தீக் குச்சிகளுக்கு ஆந்திராவில் இருந்தும் கர்நாடகத்திலிருந்தும் விபரம் கிடைக்கவில்லை. கேரளத்தில் 3 சதவிகிதம், மராட்டியத்தில் 2 சதவிகிதம், நாம் 4 சதவிகிதம்.

பருப்பு வகைகளுக்கு—ஆந்திராவில் 3 சதவிகிதம், மற்ற மாநிலங்களில் விபரம் கிடைக்கவில்லை; நாம் 4 சதவிகிதம் போட்டிருக்கிறோம்.

இப்படி அண்டை மாநிலங்களோடு அதிக வித்தியாசப்படுகின்ற அளவில் இல்லாமல் நாம் இந்த வரிக்களை இன்றைக்கு அரை சதவிகிதம், அதிலும் ஏற்கெனவே சொன்னதைப்போல் சென்ற ஆண்டோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், சென்ற ஆண்டு 7 சதவிகிதமாக இருந்ததை 3 சதவிகிதம் குறைத்து 4 சதவிகிதமாக ஆக்கியிருக்கிறோம்.

அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் இந்த கால்நடைகள் என்ன பண்ணின, கால்நடை வரி ஏன், அதை குறைக்கக் கூடாதா என்று கேட்டார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கையை தமிழ் நாட்டு விவசாய பெருங்குடி மக்களின் கோரிக்கையாக ஏற்று, பிண்ணாக்குக்கு போட்ட இந்த அரை சதவிகிதம் உயர்த்திய வரியை ரத்து செய்கிறேன் என்பதை மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (ஆரவாரம்).

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பிண்ணாக்கு வரியை ரத்து செய்த தற்காக கால்நடைகள் சார்பாக, மாடுகளின் சார்பாக அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (சிரிப்பு). ஆனால் ஒன்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மத்திய அரசு ஏதோ வரி போட தூண்டுவதைப் போலவும் அதற்காகவே இன்றைய தினம் 6 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட்டிருப்பதைப் போலவும் சொன்னார்கள். ஆனால் பக்கத்தில் இருக்கிற

பொது விவாதம்

1975 மார்ச்சு 10]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

கேரளாவில் 26 கோடி துண்டு விழும் பட்ஜெட்டைப் போட்டும், இந்த வருஷம் வரியை போடவில்லை. அதைப்போல ஆந்திரப் பிரதேசமும், அங்கே வரி போடவில்லை. இந்த 6 கோடி ரூபாயைக்கூட mere buoyancy of taxes என்ற முறையில் அடுத்த ஆண்டு சமாளிக்க முடியும் என்று இருக்கும்போது நீங்கள் ஏன் புது வரி போடவேண்டும்? அதற்கு பதில் வரவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இங்கே மதுவிலக்கை நடைமுறை செய்கிறோம். வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். அதற்கான வரி விலக்குகளைத் தருகிறோம். குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழித்து அதிலே 2 கோடியை இழக்கிறோம். இவைகளை எல்லாம் எண்ணிப் பார்த்து இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டால் அதற்கான பதில் தானே அவர்களுக்குக் கிடைக்கும்.

விலைவாசி உயர்வை இன்றைக்கு மாநில அரசால் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை என்று மாநில அரசின் மீது ஆளும் காங்கிரஸ், கம்யூனிஸ்ட் நண்பர்களால் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டது. திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள். விஜயவாடாவில் நிறைவேற்றப்பட்ட பல தீர்மானங்களை இங்கே படித்துக்காட்டினார்கள். சாதியை ஒழிக்க, தீண்டாமையை அகற்ற நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்களையெல்லாம் படித்தார். அவர்களது கட்சியின் சார்பில் விஜயவாடாவில் நடைபெற்ற மகாநாடு சாதாரணமானது அல்ல. பத்தாண்டுக் காலத்திற்கு ஒரு முறை நடைபெறும் மாநாடு ஆகும் என்று கருதுகிறேன்—விஜயவாடாவில் கூடிய மிக முக்கியமான அகில இந்திய கம்யூனிஸ்டுகள் மகாநாடு அது. அந்த மகாநாட்டில் ஜனவரி 27 முதல் பிப்ரவரி 2-ஆம் தேதி வரை 1975-இல் நடைபெற்ற மகாநாட்டில் போடப்பட்ட முக்கியமான தீர்மானத்தை இங்கே நான் படித்துக் காட்டுவதே முறை என்று கருதுகிறேன். திரு. கே. டி. கே. படித்துக்காட்ட மறந்திருக்கலாம். ஆகவே, நான் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“The responsibility for this state of affairs must be placed squarely on the shoulders of the Ruling Congress Government which has not only failed to protect the Indian economy from the ravages of the world-wide inflationary crisis of capitalism and the efforts of the big imperialist powers to transfer its burdens on to the countries of the third world, but has itself contributed to the inflationary spiral by embarking upon a reckless course of deficit financing and mounting taxation of consumer articles and intermediates and essential raw materials.”

என்ற இந்த விஜயவாடா தீர்மானம் மிக முக்கியமான தீர்மானமாகும்.

இன்றைக்கு இந்தியாவில் ஏற்பட்டிருக்கிற விலைவாசி உயர்வுக்குப் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு, பொருளாதார வீக்கம் இதற்கெல்லாம் யார் காரணம் என்பதை ஆணித்தரமாக மத்திய சர்க்காரை நோக்கி விரலைச்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 10]

சட்டிக் காட்டுகின்ற தீர்மானம்தான் இந்த விஜயவாடா தீர்மானம். இந்தத் தீர்மானத்தை நான் கம்யூனிஸ்டு கட்சியோடு உறவு கொள்ளாவிட்டாலும், திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் சார்பில் கம்யூனிஸ்டு கட்சி இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதலையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அந்த விஜயவாடா தீர்மானத்தில் இன்னொரு இடத்தில் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

“Black money which has become a parallel economy is causing havoc to the national economy, apart from boosting the price-spiral. As this has created a most dangerous situation where even the previous limited planning has become impossible.....”

இது கறுப்புப் பணத்தைப் பற்றியதாகும். கறுப்புப் பணத்தை அடியோடு ஒழிப்பதற்கு மத்திய அரசு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற முயற்சிகளோடு மாநில அரசு முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள மாநில அரசுகளுக்கும் அதிகாரம் தர வேண்டும் என்கிற தீர்மானத்தை இங்கே நாம் ஏகமனதாக நிறைவேற்றினோம். அப்படி ஒரு தீர்மானம் போடுவீர்களா என்று திரு கே. டி. கே.கேட்ட போது, “நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். நீங்கள் ஆதரிக்கிறீர்களா” என்று கேட்டு, “ஆதரிக்கிறோம்” என்று அவர் சொல்லி, இந்த மாமன்றத்தில் கறுப்புப் பணத்தை ஒழிப்பதற்கு மாநில அரசுகளும் நடவடிக்கை எடுக்கிற அதிகாரம் மாநில அரசுகளுக்கும் வழங்கப் படவேண்டும் என்ற ஒரு தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து, வழிமொழிந்து ஏகமனதாக நிறைவேற்றி அனுப்பினோம். அதற்கு மத்தியிலிருந்து இன்று வரை எந்தவிதமான பதிலும் கிடையாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதிலிருந்து மத்திய அரசுக்கு அதிகாரம் கூடாதென்பது அல்ல—மத்திய அரசுக்கும் இருக்கடும்—மாநில அரசுகளுக்கும் இருக்கடும் என்றுதான் நாம் கூறினோம். அதற்கு எந்தவிதமான பதிலும் கிடையாது.

அடுத்து சில குறைபாடுகளும், குற்றச்சாட்டுகளும் இங்கே கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றிற்குப் பதில் அளித்தாக வேண்டியது என் மாபெரும் பொறுப்பாகும். நண்பர் திரு ஏ. ஆர். மாரிமுத்து பேசுகையில், பரம்பிக் குளம்—ஆளியாறு திட்டத்தின் வாய்க்கால்களில் தற்போது தண்ணீர் ஓடுவது இல்லை. இந்த ஆண்டு 89 ஆயிரம் ஏக்கருக்குக் கூடுதலாக நீர்ப்பாசனம் அளிக்க திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது என்று வரவு செலவுத் திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதில் வீணாக முதலீடு செய்ய வேண்டாம் என்ற கருத்தை இங்கே தெரிவித்தார்கள்.

இந்தக் கருத்து உள்ளபடியே ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய கருத்து அல்ல. பயங்கரமான கருத்து என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால், பரம்பிக்குளம்—ஆளியாற்றில் தண்ணீரை இல்லாததைப்

1975 மார்ச் 10]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

போலவும், ஆனால் நாம் 89,000 ஏக்கர்களுக்கு விரிவுபடுத்துவது ஆபத்தான காரியம் என்பதைப் போலவும் குறிப்பிட்டார். உண்மை என்னவென்றால், ஆண்டு ஒன்றுக்கு 2.5 இலட்சம் ஏக்கருக்கு நீர் கொடுக்கத் திட்டமிடப் பட்டிருக்கிறது. பரம்பிக்குளம்—ஆளியாறு ஒப்பந்தமாகி, இடையில் சில கசப்புணர்ச்சிகள் ஏற்பட்டு அது முடிவுபெறாமல் இருந்த சூழ்நிலையில்— நம்முடைய ஆட்சி வந்த பிறகு திரு ஈ. எம். எஸ். அங்கே முதலமைச்சராக இருந்தபோதும், அதற்குப் பிறகு திரு அச்சுதமேனன் அங்கே முதலமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகும், நானும் நம்முடைய அமைச்சர் பெருமக்களும் அடிக்கடி அவர்களைச் சந்தித்து, பேச்சு வார்த்தை நடத்தியதின் விளைவாக, பரம்பிக்குளம்—ஆளியாறு ஒப்பந்தத்தில் ஒரு நல்ல முடிவு ஏற்பட்டது.

அந்த ஒப்பந்தத்தின் மூலம் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய தண்ணீர், 30 டி. எம். சி., அதாவது 30,000 மில்லியன் கன அடி தண்ணீர் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டும். இதில் தற்போது நமக்குக் கிடைப்பது 16.5 டி. எம். சி., இதற்குப் பிறகு மேலும் 9 டி. எம். சி., வருவதற்கான வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே இப்போதே ஏழு டி. எம். சி. கிடைக்கும். இன்னும் போகப் போக மேலும் இரண்டு டி. எம். சி. நமக்குக் கிடைக்கவிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த ஏழு டி. எம். சி. நீரைக் கொண்டுதான் பொள்ளாச்சி, பல்லடம், உடுமலைப்பேட்டை, தாரா புரம் ஆகிய தாலுக்காக்களில் உள்ள 89,000 ஏக்கர்களுக்கு நீர்ப்பாசனம் கொடுக்க நாம் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். இதில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 45,000 ஏக்கரா வீதம் மாறி மாறி நீர் வழங்கப்படும். இப்படி மாறி மாறி நீர் வழங்கினால் நல்லது என்றுகூடச் சொன்னார்கள். இல்லாவிட்டால் அந்த நிலங்கள் கூட பாழாகிவிடும் என்ற கருத்தும் இருக்கிறது. அப்படி ஒரு கருத்து இல்லாவிட்டாலும், நமக்குக் கிடைக்கின்ற தண்ணீரை வைத்துக்கொண்டு இப்படி மாறி, மாறி பாசன வசதிக்காக தண்ணீரை விடுவது சாலச்சிறந்தது என்ற முறையில் தான் செய்திருக்கிறோம். ஆகவே, சரியான திட்டமிடலை என்ற வாதத்தை ஒத்துக் கொள்வதற்கில்லை.

இன்னொன்றைக் கூட நண்பர் மாரிமுத்து அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் நீண்ட நேரம் பேசுவதற்காக வருத்தப்படக்கூடாது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் வர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் சில நல்ல பல கருத்துக்களையும் அரிய விளக்கங்களையும் இந்த விவாதத்தின்போது எடுத்து வைத்திருப்பதன் காரணத்தினால் நான் பேசவேண்டியதாக இருக்கிறது—திரு. மாரி முத்து அவர்கள் இன்னொன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு கோடியே நாற்பது லட்சம் ஏக்கரா நிலம் சாகுபடி செய்யப்படாமல் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவைகளைச் சாகுபடி செய்ய அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள்.

திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து : அது தவறாக ரிப்போர்ட் ஆகியிருக்கிறது. மொத்தம் சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலங்கள் ஒரு கோடியே நாற்பது லட்சம் என்றுதான் நான் சொன்னேன்.

[1975 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தவறாக இருந்தால்—ஒரு வேளை நிருபர்களால் தவறாக எழுதப்பட்டிருக்கலாம். 1974-ஆம் ஆண்டு நம் முடைய விவசாயத்துறை தந்துள்ள புள்ளி விவரப்படி—நமது மாநிலத்தில் பதினேரு லட்சத்து இருபத்தையாயிரம் ஏக்கரா விவசாயம் செய்யப் படாமல் இருக்கிறது என்று கணக்கிடப் பட்டிருக்கிறது. இந்த பதினேரு லட்சத்து இருபத்தையாயிரம் ஏக்கராவை படிப்படியாக விவசாயம் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பை நாம் ஏற்றுக்கொண்டாகவேண்டும்.

இதிலே அரசுக்குச் சொந்தமான புறம்போக்கு நிலங்களை எல்லாம் அரசுப் பண்ணைகளின் மூலமாக எடுத்துக்கொண்டு நாம் சாகுபடி செய்வது என்ற முடிவை மேற்கொண்டு அதை வரவு செலவுத் திட்ட அறிக்கையில் நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இதில் முதல் கட்டமாக செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள கும்முடிப்பூண்டி தாலுக்காவில் தெருவாய், கரடிப்புத்தூர் என்ற இரண்டு கிராமங்களில் ஆயிரத்து ஐநூற்றிருபத்திரண்டு ஏக்கர் நிலத்தைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

மாவட்டங்களில் சாகுபடிக்குத் தகுந்த—ஆனால் சாகுபடி செய்யப்படாமல் இருக்கிற இத்தகைய நிலங்களை எல்லாம் எடுத்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் இந்த அரசுப் பண்ணைக் கழகங்களிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்றும் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தமிழ் நாடு நில உபயோகச் சட்டம் என்று 1961-இல் ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அந்தச் சட்டத்தின் மூலம் நிலம் பெற்றவர்கள் பல பேர் நிலத்தைப் பயன்படுத்தாமல் இருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தால் அப்படிப் பயன்படுத்தாமல் இருப்பவர்களிடம் இருந்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் தலையிட்டு அந்த நிலங்களையும் எடுத்துக் கொள்வதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இன்றுள்ள உணவு நிலைமையை உத்தேசித்தும், மேலும் உற்பத்தியைப் பெருக்கவும்—தமிழ் நாட்டின் எதிர்கால வளம் சிறக்கவும், இந்த 11 லட்சம் ஏக்கராவையும் நாம் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரும் திட்டத்தின் முதல் கட்டமாக அரசுப் பண்ணை மூலமாக இவைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம்.

(பிற்பகல் 2-00)

திரு. எஸ். வடிவேல் : நாம் அந்த நிலத்தை எடுப்போம் என்று சொல்கிற நேரத்தில், ஒரு சிலர் தங்களுடைய பட்டா நிலமென்று சொல்லி, 5 வேலி, 10 வேலி என்று பட்டா போட்டு வாங்கிக்கொண்டு, வருஷா வருஷம் சாகுபடி பண்ணாமலிருக்கிற நிலையிருக்கிறது. அம்மாதிரி நிலங்களைக் கூட சர்க்கார் உடனடியாகச் சாகுபடி பண்ண ஏற்பாடு செய்ய

1975 மார்ச்சு 10]

திரு. எஸ். வடிவேல்

வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதலமைச்சரவர்களுக்கே தெரியும், காரியமங்கலம் பிள்ளை என்பவர் வருஷா வருஷம் 15 வேலி நிலத்தை சாகுபடி பண்ணாமல் போட்டுவிடுகிறார்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தனிப்பட்டவர்கள் பயிர் செய்யாமல் இருந்தால் அதை எடுத்துக்கொள்ள சட்டம் இடம் கொடுக்கிறதா என்பதை எல்லாம் பார்க்கவேண்டும். இல்லையென்றால், புதிதாகச் சட்டம் போடுவதைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டும்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : அரசு புதிதாக மசோதா கொண்டுவந்து அதை பாஸ் செய்யலாம்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : நெருக்கடியை உத்தேசித்து, எம்ஜன்வி ஆர்டர் போட வேண்டியதுதானே? எல்லாவற்றையும் சட்டம் போட்டு எடுக்கவேண்டியதுதானே.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இந்த ஆண்டு வறட்சியின் காரணமாகக்கூட அப்படித் தரிசாகப் போடப்பட்டிருக்கலாம். அதை வைத்துக் கொண்டு, இந்த ஆண்டு சட்டம் போட்டு, அவைகளையெல்லாம் எடுத்துக்கொள்வது முறையாக இருக்க முடியாது. வேண்டுமென்றே வைத்துக்கொண்டிருந்தால், அவைகளைப் பற்றி என்ன சட்டம் போடலாம் என்பதைப் பற்றி அரசு ஆலோசிக்கும் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அ.தி.மு.க. சார்பில் பேசிய நண்பர் துரை கோவிந்தராசன் அவர்கள் கர்நாடக மாநிலத்திற்கு ஏற்புடைய ஒரு பயங்கரமான கருத்தைச் சொன்னார். தமிழகத்திலே நீர்வளங்களைப் பொறுத்தவரையில் காவிரி யாறு, மற்ற ஆறுகள் மூலமாக 50 சதவிகித நீர் வீணாகக் கடலிலே போய் சேருகிறது என்று குறிப்பிட்டார். இதைத்தான் கர்நாடக அரசும் தன்னுடைய வாதமாகச் சொல்கிறது. இதை சொல்லித்தான் நாம் பயன்படுத்துகிற தண்ணீரை குறைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று அவர்கள் கூறி வருகிறார்கள். இது முற்றிலும் தவறான வாதமாகும்.

பயன்படுத்த முடியாத, ஆயக்கட்டுகள் இல்லாத பகுதி, காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் போய் கடலோடு காலிரி கலக்கிற அந்த 10 மைல், 20 மைல்களுக்குள் மழை பெய்தால் அந்த நீரைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள யாரும் இருக்க முடியாது. அப்படி ஏதாவது தண்ணீர் வீணாகலாமே தவிர 50 சதவிகித தண்ணீர் வழக்கமாக வீணாகிறது என்று சொல்வது தவறான வாதமாகும். அவர் அதைத் திருத்திக் கொள்ளவேண்டும். இப்படிப்பட்ட பிரச்சாரத்தை தயவு செய்து வெளியேகூடச் செய்ய வேண்டாமென்று நான் நண்பர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வேன். நாம் எந்தத் தண்ணீரையும் வீணாக்கவில்லை; ஒரு சொட்டுத் தண்ணீரைக்கூட வீணாக்காமல் ஆயக்கட்டுகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதை நான் இங்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 10]

நண்பர் வடிவேல் அவர்கள் உலகத்திலேயே எங்குமில்லாத அளவுக்குத் தமிழ்நாட்டில் மின்சார இழப்பு 20 சதவிகிதம் ஏன் ஏற்படுகிறது என்பதைக் கண்டு பிடித்தாக வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்த 20 சதவிகிதத்தை இன்னும் குறைக்க வேண்டுமென்பதிலே நான் ஒத்தக் கருத்து உடையவன்; இன்னும் குறைக்கவேண்டும். ஆனால், உலகத்திலேயே எங்கும் இல்லாத அளவிற்கு என்று சொல்லிவிடமுடியாது. உலகம் வரையில் போய்ப் பார்க்க நேரமில்லை என்றாலும், இந்திய அளவில் பார்த்தால், 1971-72 புள்ளி விவரப்படி, ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் மின்சாரக் கம்பிகளுடைய நீளம் 1,06,590 கிலோ மீட்டர். அங்கே, இந்த டிரான்ஸ்சிட் லாஸ், அதாவது மின்னியல் நஷ்டம் 26.84 சதவிகிதம் ஆகும். அரியானாவில், 66,695 கிலோ மீட்டர் மொத்த மின்சாரக் கம்பி நீளம், எல்லா இடத்திற்கும் போடப்பட்டிருக்கிற மின்சார கம்பியின் நீளம். அங்கே மின்னியல் நஷ்டம் 28.52 சதவிகிதம். பஞ்சாபில் 53,536 கிலோ மீட்டர் மின்சாரக் கம்பிகளின் நீளம். அங்கே மின்னியல் நஷ்டம் 24.19 சதவிகிதம். இராஜஸ்தானத்தில் 47,063 கிலோ மீட்டர் மின்சார லைன் நீளம். அங்கே மின்னியல் நஷ்டம் 23.62 சதவிகிதம். உத்திரப் பிரதேசத்தில் 1,45,587 கிலோ மீட்டர் மின்சார லைன் நீளம். அங்கே மின்னியல் நஷ்டம் 26.14 சதவிகிதம். கேரளத்தில், 34,845 கிலோ மீட்டர்—குறைவான கிலோ மீட்டர் நீளம். அங்கே 17.29 சதவிகிதம் நஷ்டம். கர்நாடகத்தில் 1,47,266 கிலோ மீட்டர் நீளம். அங்கே நஷ்டம் 15.86 சதவிகிதம். தமிழ்நாட்டில் 2,21,040 கிலோ மீட்டர் கம்பியின் நீளம். இங்கே பல பகுதிகளுக்கும் மின்சாரக் கம்பிகள் இழுப்பதற்கு, தொலை தூரத்திலே கம்பிகளை இழுக்க வேண்டியிருக்கிறது காரணத்தால் 2,21,040 கிலோ மீட்டர் லைன் நீளம். அதிலே மின்னியல் நஷ்டம் 18.80 சதவிகிதம். இப்பொழுது கொஞ்சம் அதிகமாக 20 சதவிகிதமாக இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அது குறைய வேண்டுமென்பதிலே எனக்கு எந்த விதமான கருத்து வேறுபாடுமில்லை. ஆனால், மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிடுகிற நேரத்திலே அதிகமாக இல்லையென்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : 1971-ம் வருஷத்திலேயிருந்து பார்த்தால் வருஷா வருஷம் கூடிக் கொண்டே போகிறதே, மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது. ஒவ்வொரு மாநிலத்தினுடைய நிலைமைகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்யவேண்டியிருக்கிறது டிரான்ஸ்மிஷன் லாசைப் பொறுத்தவரையிலும். அண்டை மாநிலங்கள் இரண்டிலே டிரான்ஸ்மிஷன் லாஸ் கம்மியாக இருக்கிறது. இங்கே, இரண்டு மூன்று வருஷமாக, கூடிக்கொண்டே போகிறதே, என்ன காரணம்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இந்த 3 ஆண்டுக் காலத்தில், மின்சாரக் கம்பிகள் போடுகின்ற நீளமும் அதிகமாகியிருக்கிறது. அந்தக் காரணத்தாலேதான் கூடுதலாக இருக்கிறது. நான் குறைய வேண்டுமென்ற கருத்துக்கு மாறுபட்டவன் அல்ல என்ற கருத்தை ஏற்கனவே இங்கே குறிப்பிட்டேன்.

1975 மார்ச் 10]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நம்முடைய கோரிக்கைகள் சரியாக வலியுறுத்தப்படவில்லை, அவை “இன்னும் அதிகமாக வலியுறுத்தப்பட வேண்டுமென்பதை பெரியவர் மணலி அவர்களும், ஹாண்டே அவர்களும், தோழமைக் கட்சியைச் சேர்ந்த மூஸ்லீம் லீக், பார்வர்ட் பிளாக் கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர்களும், அனைவருமே கூறி, மேலும் மத்திய அரசிடமும், திட்டக் குழுவிடமும் வலியுறுத்த வேண்டுமென்று கூறினார்கள். நாம் மத்திய திட்டக் குழுவிடமும், மத்திய அரசிடமும் வலியுறுத்தி வருகிறோம்.

1975-76-ம் ஆண்டு திட்டம் பற்றிய பேச்சு வார்த்தைகளைத் திட்டக் குழுவோடு நடத்தியபோது, நாம் வறட்சி நிவாரணத்துக்கு, திட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்ட தொகையாக ரூ. 20 கோடி வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி இருக்கிறோம். அது மாத்திரமல்ல, 1975-76-ல் நமக்கேற்படுகின்ற பற்றுக்குறையைச் சரிக்கட்ட நில வரி ரத்து, கடன்கள் தள்ளிவைப்பு போன்றவைகளால் நமக்கேற்பட்ட வருமான குறைவை கருத்தில் கொண்டு ரூ. 15 கோடி மத்திய அரசு அதிகமாக நிதியுதவி தர வேண்டுமென்றும் வலியுறுத்தியிருக்கின்றோம்.

மதுவிலக்கை மறுபடியும் அமுல்படுத்தியதால் 5-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 4 ஆண்டுகளில் நமக்கு ஏற்படும் இழப்புத் தொகை ரூ. 234 கோடி. இதில் 50 சதவிகிதமான ரூ. 117 கோடியை ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 29 கோடி வீதம் தமிழக அரசுக்கு வழங்கவேண்டுமென்று வலியுறுத்தியிருக்கிறோம்.

சென்னைப் பெருநகர் வளர்ச்சிக்குப் பம்பாய், கல்கத்தா போன்ற நகரங்களோடு ஒப்பிட்டுத் திட்டத்துக்கு அப்பாற்பட்ட செலவாக ரூ. 10 கோடி ஒதுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டிருக்கிறோம். இவைகள் மாத்திர மல்லாமல், தொடர்ந்து வேறு பல திட்டங்களையும் கேட்டு வருகின்றோம்.

சுதந்திராக் கட்சி சார்பிலே பேசிய வெங்கடசாமி அவர்கள் நெய் வேலி இரண்டாவது நிலக்கரிச் சுரங்க வேலை நடக்கவில்லையென்றெல்லாம் இங்கே குறைபட்டுக்கொண்டார்கள்.

470 மெகாவாட் மின்விசை உற்பத்தி செய்ய திட்டமிடப்பட்ட கல் பாக்கம் அனு மின் திட்டம், தன் முதல் மின் உற்பத்தியாக 238 மெகா வாட்டை, 1977-78-லேதான் தொடங்கக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்த நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. ஆயிரம் மெகாவாட் மின் உற்பத்திக்கு வழி செய்கிற, நெய்வேலி இரண்டாவது நிலக்கரி சுரங்க வேலைக்கு இன்னும் மத்திய திட்டக் குழுவால் ஒப்புதல் அளிக்கப்படவில்லை. இது பற்றி பலமுறை திட்டக் குழுவுக்கும், மத்திய அரசுக்கும் நாம் எடுத்துச் சொல்லிவருகிறோம். இந்த மாமன்றத்திலும் நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்க வேலைப்பற்றி நாம் பேசி வருகிறோம். எல்லா கட்சிக்காரர்களும் அதை வலியுறுத்துகிறோம்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 10]

அண்மையிலே டில்லிக்குப் போயிருந்த நேரத்தில் மத்திய நிதி அமைச்சரிடத்திலே அதுபற்றி பேசப்பட்டது. இன்னும் சொல்லப்போனால் 15—11—1973-ல் பிரதமருக்கு கடிதம். பிறகு 19—11—1973-ல் பிரதமருக்கு மீண்டும் ஒரு கடிதம். பிறகு 9—2—1974-ல் பிரதமருக்குக் கடிதம். 9—2—1974-ல் திட்ட அமைச்சருக்குக் கடிதம். 16—8—1974-ல் நிதி அமைச்சருக்குக் கடிதம். நேரிலே பல நேரங்களில் வற்புறுத்தல். இப்படி நாம் அடிக்கடி வற்புறுத்திச் சொல்லியும், நெய்வேலி நிலக்கரி சுரங்கத்திற்கு ஏற்கனவே ஒதுக்கியதைவிட இந்த ஆண்டு குறைவாக ஒதுக்கிய ஒரு பாதகமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருப்பதை நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை.

1974-75-ல் மத்திய நிதி ஒதுக்கீடு நெய்வேலிக்கு ரூ. 33 கோடியாக இருந்தது, திருத்திய மதிப்பீடு ரூ. 54 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. நாம் இரண்டாவது சுரங்கம் கேட்கப் போன குற்றம் நெய்வேலிக்கு ஒதுக்கிய பணம் இந்த ஆண்டு ரூ. 15 கோடியாகக் குறைந்துள்ளது. நெய்வேலிக்கு ரூ. 54 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. இந்த ஆண்டு ரூ. 15 கோடியாக குறைந்துள்ளது. இதனால் நிலக்கரி எடுப்பதிலும் நமக்கு பாதகம் ஏற்படும். அதனால் கிடைக்கின்ற மின் உற்பத்தியிலும் நமக்குப் பாதகம் ஏற்படும். அதன் மூலம் நமக்குக் கிடைக்கின்ற உர உற்பத்தியிலும் நமக்கு பாதகம் ஏற்படும். ரூ. 10,000 கோடியில் திட்டம் போடுகிற நேரத்தில் ரூ. 54 கோடி நெய்வேலி நிலக்கரிக்கு இந்த ஆண்டு ரூ. 15 கோடியாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் எடுத்துக்காட்டாமலிருக்க முடியாது.

இவைகளன்னியில் நாம் மத்திய அரசிடம் 1968 முதல் 1974 வரை யுள்ள இந்த ஆண்டுகளில் சோழத்திபுழா, பாளையாறு, மேல்அமராவதி, சண்முகநதி, மேல் தாமிரபரணி, கீழ் மேட்டூர், மணிமுத்தாறு ஆகிய நீர்மின் திட்டங்களில் 535 மெகாவாட் மின்விசை கிடைக்கக்கூடிய திட்டங்களுக்கு நாம் கோரிக்கை வைத்துப் போராடி வருகிறோம். கிடைக்கவில்லை. மேட்டூர் அனல் மின் திட்டம் 330 மெகா வாட் கிடைக்கக்கூடிய திட்டம். அதற்கு 1972-லேயிருந்து வலியுறுத்தி வருகிறோம். அதுவும் நமக்கு கிடைக்கவில்லை.

வீரபாண்டி ஆறுமுகம் அவர்கள் சேலம் உருக்காலை பற்றி மிக உருக்கமாகப் பேசினார்கள். பிரதமர் அவர்கள் 1972-ம் ஆண்டில் அதற் றான அடிக்கல் நாட்டு விழாவின் மிக விமரிசையாக நடத்தி வைத்தார் கள். அந்த சேலம் உருக்காலைத் திட்டத்திற்காக அண்ணா அவர்கள் காலத்திலேயே எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து எழுச்சி நாள் எல்லாம் கொண்டாடினோம். அதற்குப் பிறகு நான் முதலமைச்சராகப் பொறுப் பேற்ற நேரத்தில், டில்லியில் நாங்கள் இருந்தபோது சேலம் இரும் பாலைத் திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டது. பிரதமரை அனைவரும் சென்று பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சென்று பாராட்டினோம். அவர்

1975 மார்ச் 10]

கள் அடிக்கல் நாட்டு விழாவுக்கு வந்தார்கள். 1972-ல் ஆரம்பிக்கப் பட்டு 1976-ல் இந்தத் திட்டம் முடிவு அடைந்துவிடும் என்று அப்போது அறிவிக்கப்பட்டது. என்ன ஆயிற்று?

இந்தத் திட்டத்தின் மொத்தச் செலவு 518 கோடி என்று மதிப் பிடப்பட்டிருக்கிறது. முதல் கட்டமாக வேலை தொடங்க 120 கோடி ரூபாய் தேவை என்று கணக்கிடப்பட்டது. 1974-75ம் ஆண்டு—நிதி யாண்டில் 15 கோடி ரூபாய் மத்திய அரசு இதற்காக ஒதுக்கியிருந்தும் கூட சேலம் திட்டத்திற்காக வந்து சேர்ந்தது 3 கோடி ரூபாய்தான். அதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. இந்த ஆண்டிலும் 3 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் அளிக்கப்படவில்லை என்பதை எண்ணுகின்ற நேரத்தில் அது அங்கே நிர்வாகச் செலவுகளுக்குத்தான் போதுமானதாக இருக்கு மேயல்லாமல், சேலம் இரும்பாலை வரும் என்ற நம்பிக்கையை நாம் இழந்து விடக்கூடிய சூழ்நிலைதான் இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) ஹாண்டே அவர்கள் சொல்வது போல் அவர்கள் ஒதுக்கும் பணம் பெட்ரோல் செலவுக்குத்தான் போதும்போல் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த 3 கோடி ரூபாய் போதுமானதல்ல. 1972-ல் ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காக ஆரம் பித்துவிட்டு மெல்ல மெல்ல இப்போது சேலம் உருக்காலை இல்லை என்பதைச் சொல்லாமல் சொல்லுகிறார்களோ என்றுதான் நாம் கவலைப் பட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : பாராளுமன்றத்திலே பதில் சொல்லக் கூடிய நேரத்திலே தெற்கில் இருக்கும் மூன்று மாநிலங்களுக்கும் உருக் காலை சம்பந்தமாகக் கவனத்தில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படியானால் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அதிக மாக தொகை ஒதுக்க வேண்டுமென்று அங்கே ஏன் சண்டை போடவில்லை?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அவர்களும் கேட்பார்கள் ; நாமும் கேட்கவேண்டும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து.

பாராளுமன்றத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. ஹனுமத் தையா பெரிய குற்றத்தைச் சாட்டியிருக்கிறார்கள். அது—நம்முடைய தென் மாநிலங்களை எல்லாம் பாதிக்கும் அளவுக்கு ஏற்பட்டுவிட்ட சூழ்நிலையைக் காங்கிரஸ் கட்சியில் மிக முக்கியமான ஹனுமந்தையா அவர்கள் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். தென் பிராந்தியங்களில் ரயில்வேக்களின் மூலதன நிதி யிலிருந்து 5.5 கோடி ரூபாய் பீகாருக்குத் திருப்பி விடப்பட்டிருக்கிறத என்பது அவருடைய குற்றச்சாட்டு.

1972-ம் ஆண்டில் திருநெல்வேலி-கன்னியாகுமரி ரயில் பாதைக்கு அடிக்கல் நாட்டு விழா நடந்த அப்போது அறிவிக்கப்பட்டது. “1976ல் ரயில் பாதை முடிந்துவிடும்” என்று இப்போது 1975ம் ஆண்டு நடக்கிறது. அடிக்கல் அப்படியே இருக்கிறது. அந்த ரயில் பாதை அடிக்கல் நாட்டு விழா எவ்வளவு அரசியல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதைத் தமிழ் காட்டு மக்கள் எல்லாம் நன்கு அறிவார்கள். ரயிலுக்காகப் போடப்பட்டிருந்தும்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 10]

இரண்டு தண்டவாளங்களைப் போலவே இரண்டு தண்டவாளங்களாகத் தான் இரண்டு கட்சிகளும் இருக்கின்றனவேயல்லாமல் இருப்புப் பாதை போடப்படவில்லை. கன்னியாகுமரியில் நடைபெற்ற அந்த விழாவோடு முடிந்து விட்டது.

கன்னியாகுமரி ரயில் பாதை தேவை என்பதற்காகக் கட்சி சார்பற்ற முறையில் அனைவரும் வாதாடியிருக்கிறோம். அது போடப்படும் என்ற நம்பிக்கை தெரிவித்தார்கள். ஆனால் தென் பிராந்தியத்திற்கு ஒதுக்கிய 5 1/2 கோடி ரூபாய் பீகாருக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டதற்கு என்ன காரணம்? என்ன அவசியம் பீகாருக்கு ஏற்பட்டது? வேறு அவசியங்கள் பல அங்கே இருக்கின்றன. அதற்காக நாம்தான் இனித்தவாயர்கள் கிடைத்தோமா என்பதை எல்லாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசிடம் நம்முடைய முறையீடுகள் எவ்வளவு தேங்கிக் கிடக்கின்றன? எந்த அளவுக்கு நாம் வலியுறுத்தினாலும் அவை நமக்குக் கிடைக்காமல் சங்கடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

நிலச் சீர்திருத்தம் பற்றி சோஷலிஸ்டு கட்சி, காங்கிரஸ் கட்சி, கம்யூனிஸ்டு கட்சி எல்லோருமே பேசுகிறார்கள் நிலச் சீர்திருத்தம்தேவை என்பதை. அதற்காக இந்த அவையில் எட்டுக்கு மேற்பட்ட சட்டத் திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தோம்.

குத்தகைதாரர்களுக்கு உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை எட்டு வருடக் கால வரையறையிலிருந்து பத்து வருடமாக நீடிக்க வேண்டுமென்றும் ஒரு சீர்திருத்தம் 1970-ல் கொண்டுவரப்பட்டது.

நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்த நில உச்சவரம்பை மூப்பது ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரிலிருந்து பதினைந்து ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராகக் குறைத்து ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. இவைகளை சாதனைகளுக்காகச் சொல்லவில்லை. இதிலே வருகின்ற விளைவுகளுக்காகச் சொல்லுகிறேன்.

சர்க்கரை ஆலைகள் முன்பு உச்ச வரம்பைக் காட்டிலும் அதிகமாக நிலத்தை கரும்பு வேளாண்மைக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற விதிலிலக்கை நீக்குவது ;

மேய்ச்சல் நிலங்களுக்கு இருந்த விதிலிலக்கை ரத்து செய்வதற்கு 1971-ம் ஆண்டு ஒரு சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது.

குத்தகைதாரர்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்த உச்ச வரம்பிற்கான தற்காலிக ஷரத்துக்களை நிரந்தரமாக ஆக்கப்பட்டது. இது 1972-ம் ஆண்டு சட்டப்படி செய்யப்பட்டது.

1975 மார்ச் 10]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அதற்குப் பிறகு ஒரு குடும்பத்திற்கு நாற்பது ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்ததை மூப்பது ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று குறைத்து, 1972-ல் ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது.

நிலச் சொந்தக்காரர்கள் தங்கள் நிலத்தை மற்றவருக்கு எழுதி வைப்பது சட்டத்திற்கு முரண்பட்டதாக இருக்குமானால், அவ்வாறு மாற்றப்பட்ட நிலம் அவருடைய உச்ச வரம்பு நிலத்தோடு சேர்த்துக் கணக்கிடப்படும் என்று 1972ல் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது.

இவ்வளவு சட்டங்களையும் எதிர்த்து இன்றைக்குப் பலர் நீதிமன்றங்களுக்குச் செல்ல முடிகிறது. இதை 9-வது ஷெட்யூலில் சேர்த்து விடுங்கள் என்று இரண்டு மூன்று ஆண்டு காலமாக நாம் கேட்டு வருகிறோம். அப்படி இதைச் சேர்த்து விட்டால் யார் நீதிமன்றங்களுக்குச் சென்றாலும், இந்தச் சட்டங்களுக்கு எந்தப் பாதகமான தீர்ப்பளிக்கப்பட்டாலும், இந்தச் சட்டங்களை அது தொடர் முடியாது; ஆகவே, இந்தச் சட்டங்களை 9-வது பின் இணைப்பில் சேர்த்துவிட வேண்டுமென்று அரசியல் சட்டம் 31-பி பிரிவு கூறுவதற்கேற்ப, செய்யுங்கள் என்று நாம் 11—3—74-ல், 4—11—74-ல், 16—11—74-ல், அண்மையில் 23—11—74-ல் கேட்டுக் கொண்டோம். இப்படிக் கேட்டுக் கேட்டு இன்னும் இந்தச் சமதர்மத் திட்டம்—இந்தச் சட்டம் பாதுகாக்கப்பட நாம் விடுத்த கோரிக்கை கூட—இன்றளவும் மத்திய அரசால் அரசியல் சட்டத்திலே இணைப்பதற்கேற்ற வகையில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படவில்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : குத்தகை விவசாயிகள் சம்பந்தமாக வறட்சி ஏற்பட்டவுடனே இரண்டு உத்தரவுகள் போட்டோம். ரெவின்யூ கோர்ட்டுகள் ரத்தும், ரென்ட் கோர்ட்டுகள் ரத்தும் செய்யப்பட்டது. ரெவின்யூ கோர்ட் ரத்து செய்தது குத்தகை விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு நன்மைதான். ரென்ட் கோர்ட் ரத்து செய்த பிறகு சரியான உற்பத்தி இல்லையென்ற முறையில் குத்தகையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் என்ன செய்வது, யாரிடத்தில் போவது? குத்தகை நெல்லைத் திருப்பிக் கேட்பார்களேயானால் யாரும் ஒத்துக் கொள்ள முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அதற்காக அரசு தனி உத்தரவோ, டைரக் டிவ்ஸோ போட்டிருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அது தனியான பிரச்சினை. அது பற்றி அரசு கவனிக்கும். (திரு. எஸ். வடிவேல்—குறுக்கீடு) அது நான் பேசிக்கொண்டிருப்பது தொடர்பானது அல்ல. அதிலே இருக்கின்ற சிக்கலை தனியாக அரசாங்கம் கவனிக்கும்.

மத்திய அரசிடத்தில் முறையீடுகள் எப்படித் தேங்கிக் கிடக்கின்றன என்பதைக் காட்டத்தான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். சம தர்ம அடிப்படையில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய காரியங்கள் மூடங்கிக் கிடக்கின்றன என்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 10]

1973-74-ம் ஆண்டு அரசுக்குச் சொந்தமான போக்குவரத்துக் கழகங்களின் முதலீட்டில் தொழிலாளர்கள் பங்கு கொள்ளும் திட்டம் ஒன்று அறிவிக்கப்பட்டது. அதிலே வந்த சங்கடம் என்னவென்றால் லாபத்தைப் பகிர்கின்ற நேரத்தில் வருமான வரியைச் செலுத்திவிட்டுத்தான் மீதியை பகிர்ந்திடவேண்டுமென்பது. இன்றைக்கு சூழ்நிலை—வருமான வரியைச் செலுத்திவிட்டால் பிறகு லாபத்தில் எவ்வளவு கிடைக்கும்? ஆகவே தொழிலாளர்கள் நன்மைக்காக, வருமான வரியைச் செலுத்துவதற்கு மூன்று தொழிலாளர்கள் பங்கினைக் கொடுத்துவிட்டு, மொத்த லாபத்தில் அவர்களுக்குப் பங்கீடு கொடுத்துவிட்டு, பிறகு வருமான வரி என்ற வகையில் கம்பெனி ஆக்கை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டோம்.

பதில் வந்தது. 1974 ஜூலையில் வந்த அந்தப் பதிலில் “மத்திய அரசு இந்தத் திட்டத்தை மிக ஆர்வத்தோடு கவனித்து வருகிறது; விரைவில் முடிவு எடுக்கப்படும்” என்று பதில் வந்ததே தவிர வேறு இல்லை. ஆர்வம் இருக்கிறது; கவனம் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இது வரையிலே இந்தச் சமதர்மத் திட்டத்திற்கு — நேரிலே பல முறை எடுத்துச் சொல்லியும் — தொழிலாளர்களுக்காக இந்தச் சட்டம்; நல்ல காரியத்திற்கான இந்தச் சட்டத்தை எழுந்து நடமாடச் செய்யும் திருத்தத்தை அவர்கள் செய்ய இன்றைக்கும் தயங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் நான் இதை இன்றைக்குக் குறிப்பிட விரும்பினேன்.

மால்கோ அலுமினியத் தொழிற்சாலையை தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்று 1973-74 நிதி ஆண்டிலே வரவு செலவு திட்டத்திலே அறிவித்தோம். பிறகு, அந்த நகலை மத்திய அரசுக்கு 27-2-73-ல் அனுப்பப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து 28-2-73-ல் உள்துறைக்கும் கடிதம் எழுதினோம். பிறகு 2-3-73-ல் கடிதத்தைப் பெற்றுக் கொண்டதாக பதில் வந்தது. அதற்கு அடுத்து மறைந்த திரு. மோகன் குமாரமங்கலம் அவர்களிடத்திலேயும் இதுபற்றி பேச்சு வார்த்தை நடத்தினோம். பிரதமர் அவர்களுக்கு மறுபடி நினைவுட்டி 30-7-73-ல் கடிதம் எழுதினோம். இது வரையில் மால்கோ தொழிற்சாலையை எடுத்துக் கொள்வது சம்பந்தமாக அனுப்பப்பட்டச் சட்ட நகலுக்கு நாம் கேட்ட ஒப்புதல் கிடைக்கவில்லை. இதற்குப் பிறகு எந்தப் பதிலும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ் நாடு இந்து மத அறக் கட்டளைகள் திருத்தச் சட்டம்—அதை அர்ச்சுர் சட்டம் என்று சொன்னால் அனைவருக்கும் புரியும் — ஒரு குறிப்பிட்ட ஜாதியார்தான் ஆண்டவனை பூஜிக்கத் தகுந்தவர்கள், அர்ச்சுக் கத் தகுந்தவர்கள் என்று இல்லாமல், அர்ச்சுக்கத் தகுதி உடைய தேர்வு பெறுகிற அனைவரும் எந்த ஜாதிக்காரர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் ஆண்டவனை அர்ச்சுக்கலாம் என்ற கருத்து அமைந்த அந்தச் சட்டம்—அந்த சட்டத்தை எதிர்த்து உச்ச நீதி மன்றத்திற்குப் சில பேர் சென்றார்கள். அதிலே இந்தச் சட்டம் இன்றைக்கு முடங்கிக் கிடக்கிறது. அந்த முடக்கத்தை நீக்கி இந்தச் சட்டத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதற்கேற்ற வகையில் அரிசனங்கள் இடம் மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருக்கிற மத்திய அரசுக்கு நாம் பல நேரங்களில் எழுதிக் கேட்டு, நம்முடைய

1975 மார்ச் 10]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இந்தச் சட்டம் என்ன என்பதையும் அவர்களுக்கு விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லியும்கூட சமுதாயத்திலே அரிசன மக்களுக்கு, தாழ்ந்த மக்களுக்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, உயர்ந்த ஜாதி மக்களால் கொடுமைப்படுத்தப் படுகிற மக்களுக்கு நீதி வழங்க வேண்டுமென்பதற்கு, உள்ள இந்த சம தர்ம கொள்கைக்கும் இன்னும் அரசியல் சட்டம் திருத்தப்படவில்லை.

திருமதி சத்தியவாணி முத்து : தலைவரவர்களே, அரிசன மக்கள் மாத்திரம்தான் அர்ச்சகராக முடியாத ஒரு நிலை இருப்பது போலவும், சமுதாயத்திலே இருக்கிற மற்றவர்கள் அர்ச்சகர்களாக ஆகலாம் என்ற நிலை இருப்பது போலவும் அரிசனங்களுக்காக மட்டுமே இந்தச் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதற்கு முதலமைச்சரவர்களிடமிருந்து விளக்கத்தை கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவரவர்களே, நம்முடைய சபையிலேயே இது சம்பந்தமாக ஏகோபித்த தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி நாம் அனுப்பியிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : திரு கே. டி. கே. அவர்களுக்கு நன்றி. இப்படிப்பட்ட பல்வேறு குறைபாடுகள் ஒரு மாநில அரசின் சார்பாக எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறது. இப்படி பல்வேறு முறையீடுகள் மத்திய அரசில் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. இந்த மன வேக்காடு நமக்கு மாத்திரமல்ல மராட்டியத்தின் முன்னாள் முதல்வர் திரு. நாயக் அவர்களுக்கே ஏற்பட்டது. அந்த காரணத்தினால்தான் மராட்டிய முதலமைச்சர் திரு. வி. பி. நாயக் அவர்களும் அந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுள் சிலரும் பிப்ரவரித் திங்கள் 11ஆம் நாள் 1975ஆம் ஆண்டு—இந்த ஆண்டு தான்—பம்பாயிலே கூடி—மராட்டிய முதல்வரின் இல்லமான வார்ஷா ரெஸிடென்சிலே கூடி—என்னென்ன காரியங்களை மாநில அரசு கேட்டு—மராத்திய மாநில அரசு கேட்டு—மத்திய அரசால் நிராகரிக்கப்பட்டோ அல்லது புறக்கணிக்கப்பட்டோ, அல்லது அலட்சியப்படுத்தப்பட்டோ கிடக்கின்றன, எவ்வளவு கோரிக்கைகள் இன்றைக்கு முடங்கிக் கிடக்கின்றன என்ற புள்ளி விவரங்களைக் கொண்ட ஒரு புத்தகத்தையே தயார் செய்து அதை டில்லிக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். இது நடந்தது 1975ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 11ஆம் நாள்—அனுப்பியவர் சிப் மினிஸ்டர் ஆஃப் மஹாராஷ்டிரா—அவருடைய பெயர் திரு. வி. பி. நாயக்—அதே மாதம் 21-ம் தேதி அவருக்கு முதலமைச்சர் பதவி போய்விட்டது. 11ஆம் தேதி அவர் மாநிலத்திற்காக வாதாடினார். 21ஆம் தேதி முதலமைச்சர் பதவி போய் விட்டது. நீ வாதாடினால் என்ன ஆவாய் என்று கேட்கலாம். ஒரே கட்சியினுடைய ஆட்சி மராத்தியத்திலும் மத்தியிலும் இருந்த காரணத்தினால் இந்த நிலைமை திரு. நாயக் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டு விட்டது என்பதைத் தவிர நான் வேறு எதுவும் சொல்லி இந்த அரசியலிலே நுழைய விரும்பவில்லை.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 10]

நம்முடைய மாநில அரசு இந்த அதிகாரங்களை வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்தது? இன்னும் இவைகளையெல்லாம் கேட்கிறீர்களே, சுயாட்சி, கூடுதல் அதிகாரம் என்றெல்லாம் சொல்லுகிறீர்களே என்றெல்லாம் வாதிக்கப்பட்டது. இந்த அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு தான் இன்று ஏற்பட்ட வறட்சிக்காக நம்மால் முடிந்தவைகளை செய்திருக்கிறோம். ஆளும் கட்சி சார்பிலும், தோழமைக் கட்சிகளின் சார்பிலும் தலைவர்களும் மற்ற உறுப்பினர்களும் இந்த 8 ஆண்டு காலத்திலே கழக அரசு அண்ணா அவர்கள் தலைமையிலும் அவர்களுக்குப் பிறகு எங்களுடைய முயற்சியிலும் எந்த அளவிற்கு அரும் பெரும் சாதனைகளைச் செய்திருக்கிறதென்ற பட்டியல் களையெல்லாம் போட்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வரிசைப்படுத்தி இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

வறட்சி நிவாரணத்தை ஒட்டிக் கூட நாம் பல சலுகைகளை அளித்துள்ளதை இந்த மாமன்றம் நன்றாக அறியும். இந்த விளக்கங்களை யெல்லாம் இப்போது சொல்ல விரும்பவில்லை.

இதன் தொடர்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால் நில வரி வசூலுக்கு விலக்கு அளித்தோம். விவசாயக் கடனை ஒத்தி வைத்து, கூட்டுறவுக் குறுகிய காலக் கடனை செலுத்துவதில் சலுகை அளித்தோம். ஆயில் பம்பு செட் வாங்க ஆயிரம் ரூபாய் மானியம் வழங்கினோம், பரவலாக மாநிலம் முழுவதும் பல்வேறு வறட்சி துயர் தணிப்புப் பணிகள், கன்னியா குமரி மாவட்டம் உள்ளிட்டு, எடுக்கப்பட்டுள்ளன. விவசாய பெருங்குடி மக்களுக்காக துயர் தணிப்பு வகையில் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகள் இவைகள். வறட்சியின் விளைவாக இப்போது சில புதிய அறிவுப்புக்களை நான் செய்ய விரும்புகிறேன். வறட்சியின் விளைவாக கூட்டுறவு கடன்களை வாங்குவதில் உள்ள சங்கடங்களை உணர்ந்து மாநிலத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்கு தக்காவிக் கடன்களை தரவேண்டுமென்று என்னிடம் முறையீடுகள் வந்திருக்கின்றன. ஆளும் கட்சி சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் தோழமைக் கட்சி சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் என்னிடத்தில் வலியுறுத்திச் சொன்னார்கள். தூதுக் குழுவாக வந்து சொன்னார்கள். பல்வேறு பகுதியிலிருந்தும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் இந்த கோரிக்கையை வைக்கிறார்கள். அதாவது, மாநிலத்தில் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து கிணறுகளை ஆழப்படுத்த தக்காவிக் கடன் தரவேண்டுமென்ற கோரிக்கை. இந்த கோரிக்கையின் இன்றியமையாமையை இந்த அரசு உணர்ந்து கிணறுகளை ஆழப்படுத்த குறைந்தது 500 ரூபாய் முதல் 2000 ரூபாய் வரைக்கும் தக்காவிக் கடன் வழங்க அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது. என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்வேன். இதற்கான முதல் கட்டமாக 5 கோடி ரூபாயை அரசு ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறது என்பதையும் நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இரண்டாவது அறிவுப்பு, அக விலைப்படிக்கு முழு அளித்த பரிந்துரையில் இனிமேல் அக விலைப்படி தரும்போது அரசு ஊழியர்களுக்கு அளிக்கும் அக விலைப்படியில் 33/80 பங்கை ஓய்வூதியம் பெறுகிறவர்களுக்கும்

1975 மார்ச் 10]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அளிக்கவேண்டுமென்று பரிந்துரை செய்துள்ளது. அரசு ஊழியர்களுக்கு நாம் தற்போது அக விலைப்படி உயர்வு ரூபாய் 20 முதல் 30 வரை வழங்கியிருப்பதையொட்டி ஓய்வு ஊதியம் பெறுகிறவர்களுக்கு 8 ரூபாய் அளவில் என்று கூடுதலாக வழங்க முடிவு செய்திருக்கிறோம். பொங்கலின் போது அறிவிக்கப்பட்ட 5 ரூபாய் அகவிலைப்படி உயர்விற்குப் பதிலாக 8 ரூபாய் உயர்வு கிடைக்குமென்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே அவர்கள் பெற்று வந்த 20 ரூபாயோடு இந்த 8 ரூபாயும் சேர்ந்து 28 ரூபாயை அக விலைப்படியாக அவர்கள் ஓய்வூதியம் பெறுவார்கள். இதனால் ஓய்வூதியம் பெறுகிற 62 ஆயிரம் பேர்கள் இதனால் பயனடைவார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மூன்றாவது அறிவிப்பாக, 14-1-1970க்கு முன்பு ஓய்வு பெற்ற நகராட்சி ஊழியர்கள் 25 ரூபாய் அல்லது அவர்கள் கடைசியாக வாங்கிய சம்பளத்தில் கால் பகுதி எது அதிகமோ அதை தற்காலிக ஓய்வூதியமாக அட் ஹாக் பென்ஷனாக 14-1-1970 முதல் பெற்று வந்தார்கள். 1-4-1974 முதல் இவர்களுக்கு 10 ரூபாய் ஓய்வூதியம் உயர்த்தப் பட்டது. அரசு ஊழியர்களுக்கு அளிக்கப்படும் குறைந்த ஓய்வூதியமான 50 ரூபாய் என்பது போல் ஓய்வு பெற்ற நகராட்சி ஊழியர்களுக்கும் 1-4-1975 முதல் குறைந்த அளவு ஓய்வூதியமாக ரூபாய் 50 அளிக்கப் படுமென்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நீலகிரி மாவட்ட விவசாயச் சங்கப் பிரதிநிதிகள் என்னைச் சந்தித்து நீலகிரி மாவட்டத்திலேயே உருளைக் கிழங்கு பயிர்கள் பூச்சிகளால் பாதிக்கப் படுவதைத் தடுக்கும் இண்டோ-ஜெர்மன் நீலகிரி மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் நான்காவது, ஐந்தாவது, ஆறாவது ஆண்டு விவசாயத்திற்கு அவர்கள் ஒரு ஏக்கருக்குக் கட்டவேண்டிய 'தசனித்' என்ற பூச்சிகொல்லி மருந்துக் காக கட்டவேண்டிய தொகையையும், வறட்சியின் காரணமாக செலுத்த முடியாத நிலைமை இருப்பதைத் தெரிவித்தார்கள். நான்காவது, ஐந்தாவது ஆண்டுகளில் உருளைக் கிழங்கு பயிர் செய்யப்பட்டுள்ள நிலத்தின் மொத்தப் பரப்பளவு 3,417 ஏக்கர், இதற்குக் கட்ட வேண்டிய பூச்சிக் கொல்லி மருந்துக் கட்டணமாகிய பத்து இலட்சம் ரூபாய் ஓராண்டு காலத்திற்கு ஒத்தி வைக்கப்படும் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

(பிற்பகல் 2-30).

முன்னாள் இராணுவத்தினருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்திடவும், உணவு வழங்கும் நிறுவனத்திற்குப் பயன்படும் வகையிலும், அரசின் பல்வேறு துறைகள் பொருள் போக்குவரத்திற்கு தனியார் துறையினை நம்பிடும் போக்கைப் படிப்படியாகக் குறைக்கவும் தமிழக அரசு தமிழ்நாடு பொருள் போக்குவரத்துக் கழகம் (Tamil Nadu Goods Transport Organisation) ஒன்றை நிறுவ தீர்மானித்துள்ளது. இதனுடைய முதலீடு 120 இலட்சம் ரூபாய் ஆகும்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 10]

இதில் நாற்பது இலட்சம் ரூபாய் ஆரம்ப முதலாகவும், ரூபாய் எண்பது இலட்சம் வங்கிகள் மூலம் பெறும் கடனாகவும் அமையும். இந்த நிறுவனம் 100 லாரிகளோடு ஆரம்பித்து, படிப்படியாக தன்னுடைய எண்ணிக்கையைப் பெருக்கிக்கொள்ளும். ஆரம்பத்தில் சுமார் 600 பேரும், இரண்டு மூன்றாண்டுகளில் இராண்டாயிரம் பேரும் முன்னாள் இராணுவத்தினர் இதன் மூலம் பயன்பெறுவார்கள். “முதலீட்டில் பங்கு நிர்வாகத்தில் பொறுப்பு” என்ற இந்த அரசின் கொள்கைக்கு ஏற்ப, முதலீட்டில் இருபத்திநான்கு சதவிகிதம் தொழிலாளர்களுக்கு பங்காக அமையும். நிர்வாகக் குழுவில் இரு தொழிலாளர்கள் இடம் பெறுவார்கள். இதன் தலைமையகம் சென்னையிலே அமையும். இத்திட்டம் மேலும் வளர இந்திய அரசின் முன்னாள் இராணுவ மறுவாழ்வுத் துறை உதவியை இதுவரையில் வழங்க முன்வரவில்லை என்றாலும், இனிமேலாவது முன்வந்து உதவி வழங்கிடுவார்கள் என்ற எண் நம்பிக்கையைத் தெரிவித்து, இத்திட்டத்தை இங்கே மகிழ்ச்சியோடு அறிவிக்கிறேன்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : பல அறிவிப்புகளை முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். உத்தரப் பிரதேசத்தில் அரிசனங்களுக்குள்ள கடன்களை எல்லாம் அரசு ரத்து செய்திருப்பதைப் போல இங்கே ரத்து செய்ய அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அவைகளைப் பற்றி எல்லாம் நிதி ஆதாரத்திற்கேற்ப பரிசீலிக்க வேண்டும், சொல்லிக்கொண்டே வரும் போது அதைச் செய்வீர்களா, இதைச் செய்வீர்களா என்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தால், பட்ஜெட் உரைக்கு நான் தருகிறபதிலாக இது அமையாமல் போய்விடும்.

“அதிகாரங்களை வைத்துக் கொண்டு என்ன சாதித்து விட்டீர்கள்? பிற கேள்விகளில் அதிகாரம், மாநில சுயாட்சி கேட்கிறீர்கள்?” என்றெல்லாம் இங்கே கேட்கப்பட்டது. எட்டமண்ட் அவர்கள் இன்று மிகத் தெளிவாக மாநில சுயாட்சி என்றால் கூடுதல் அதிகாரம், கூடுதல் அதிகாரம் என்றால் மாநில சுயாட்சி என்று கூறிவிட்டார்.

திரு. க. உரோ. எட்டமண்ட் : தலைவரவர்களே. நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. உங்களுக்கு மாநில சுயாட்சி என்றால் தன்னாட்சி; அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் மாநில சுயாட்சி என்றால் அது கூடுதல் அதிகாரம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். நான் வேறு ஒன்றும் சொல்லவில்லை. (குறுக்கீடு) அவ்வளவு தான். தி. மு. கழகத்திற்கு மாநில சுயாட்சி என்றால் கூடுதல் அதிகாரம், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு மாநில சுயாட்சி என்றால் கூடுதல் அதிகாரம், அதைத்தான் சொல்லுகிறேன்.

1975 மார்ச் 10]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : நான் ஏற்கெனவே என்னுடைய வாதத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். மாநில சுயாட்சி என்ற வார்த்தையை நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் நாங்கள் கூடுதல் அதிகாரம் கேட்கிறோம். நாங்கள் மாநில சுயாட்சி என்று சொல்லி கூடுதல் அதிகாரம் வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால், தன்னாட்சி என்ற முறையில் உங்களுடைய கருத்து இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அது தன்னாட்சி இல்லை என்பதற்கு பிறகு வருகிறேன். நேரம் ஆனாலும் பரவாயில்லை.

தலைவரவர்களே, இங்கே நம்முடைய கே. டி. கே. அவர்கள் பாரம் பரியம் பற்றி எல்லாம் பேசி சிங்காரவேலுவை நீங்கள் மறந்து விட்டீர்கள் என்று சொன்னார். பிறகு திடீரென்று கோபம் வந்து விட்டது. யார் யாரைப்பற்றி யெல்லாமோ பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள், சிங்காரவேலர், சர்க்கரைச் செட்டியார் இவர்களைப் பற்றி எல்லாம் பேசவில்லை என்று குறிப்பிட்டு, பெரியாரோடு நிறுத்தினார். அண்ணாவை அந்த நேரத்தில் அவர் மறந்த காரணத்தால் சொல்லாமல் இருக்கலாம். அதனால் அவர் மனத்தில் அண்ணா இல்லை என்று நான் கருத மாட்டேன், சிங்காரவேலுவை யாருக்குத் தெரியும்? என். வி. என். க்குத் தான் தெரியும் என்றார். உடனே, அரங்கண்ணல் எல்லோருக்கும் தெரியும் என்றார்.

ஒரு புத்தகம் “மனிதருள் மாமேரு” லெனினைப் பற்றி எல்.வி. மித்ரோகின் என்பவர் எழுதிய புத்தகம். அதிலே அவர் குறிப்பிடுகிறார். “மதம் பற்றி லெனின்” என்ற தலைப்பில் 1933-ல் அவரது மேற்பார்வையில் ஒரு நூல் வெளிவந்தது. அரியதொரு புத்தகமான இதனைக் கண்டு பிடிப்பது எளிதாயிருக்கவில்லை. ராமசாமி நாயக்கரிடமோ, முருகேசனிடமோ இந்த நூல் இல்லை. “சுத்தூசி” என்ற தமிழ் வாரப் பத்திரிகையின் ஆசிரியரும், ஒரு பெரும் புத்தக விரும்பியும், அரிய நூல்களைச் சேகரிப்பவருமான திரு. எல். குருசாமியை அணுகுமாறு அவர்கள் எனக்கு ஆலோசனை கூறினர். சென்னை நகருக்கு சற்று வெளியே யுள்ள ஒரு சிறிய வீட்டிற்கு நாங்கள் சென்றோம். நுழைவாயிலில் “குருசாமியும், குமாரி ருஷ்யாவும் இங்கே வசிக்கின்றனர்” என்ற அறிவிப்புப் பலகையை நாங்கள் கண்டோம். திரு. குருசாமி எங்களை அன்புடன் வரவேற்று அவரது அழகிய மகள் குமாரி ருஷ்யாவை எங்களுக்கு அறிமுகம் செய்தார். “நானும் மறைந்த எனது மனைவியும்—அவர் ஒரு கம்யூனிஸ்ட்—சேர்ந்து எங்கள் மகளுக்கு “ருஷ்யா” என்று பெயரிட்டோம். இப்போது அவள் பெரியவளாகி டாக்டராகியுள்ளாள். சுயமரியாதை இயக்கத்தில் பங்கு கொண்டவள் என்ற முறையில் நான் 200 குழந்தைகளுக்கு லெனின் என்று பெயர் சூட்டியிருக்கிறேன். அவர்களில் பலரும் அதன் விளைவாகக் கஷ்டப்பட வேண்டியிருந்தது” என்று எழுதியிருக்கிறது. திரு. குருசாமி சொன்னதாக ருஷ்ய எழுத்தாளர் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்.

[1975 மார்ச் 19]

திரு. கே.டி.கே. தங்கமணி : நான் சொன்னேன், மதம் பற்றி, லெனின் என்ற புத்தகம் 1924-ல் லெனின் இறந்த பிறகு 10-ஆண்டு காலத்தில் லெனின் புத்தகங்கள் எல்லாம் என்னென்ன வெளியிடப் பட்டு இருக்கின்றனவோ அவையெல்லாம் லெனின் நிலையத்தில் வைத்து இருக்கிறார்கள். இங்கே குறிப்பிட்ட புத்தகமும் 1932-ம் வருஷம் வெளியிடப்பட்ட புத்தகம்: விடுப்பட்டுப் போய் இருக்கலாம். அங்கே வைக்கப் பட்டு இருக்கிறது. எங்களுடைய கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், நான் சிங்காரவேலரைப் பற்றி சொன்னது—திராவிடர் கழகம் எந்த அளவுக்கு மரியாதை காட்டினார்கள் என்பது வேறு விஷயம்—விஜயவாடா மாநாட்டைப் பற்றிச் சொல்லி, விஜயவாடாவில் கட்சி ஆரம்பித்து 50 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டது. 50 ஆண்டுகள் விழா கொண்டாடுகிற நேரத்தில், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முதல் மாநாடு 1925-ம் வருஷம் நடைபெற்றது. கான்பூரில் நடைபெற்றது. 1926-ம் ஆண்டு டிசம்பர் 26-ம் தேதி, அந்த மாநாட்டிற்குத் தலைமை வகித்தவர் சிங்காரவேலர் என்று சொல்லி, சர்வதேச அமைப்பான கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அமைப்பை இங்கே ஏற்படுத்தியவர் சிங்காரவேலர் என்பதற்காகச் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : எங்களுக்குத் தொடர்பு இல்லாமல் போய்விட்டது என்கிற கருத்து வந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன். அந்தப் புத்தகத்தைத் தேடவே குருசாமி வீட்டிற்குத் தான் வந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு விடுதலை ஆசிரியர் வீரமணி தனது பத்திரிகையின் வாசகர்கள் யாரிடமேனும் அந் நூலின் பிரதி இருக்குமா எனக் கேட்டு பத்திரிகையில் ஒரு கோரிக்கை விடுத்ததின் மூலம், அந்த நூலை ஒருவர் கொண்டு வந்து என்னிடம் கொடுத்தார் என்று அந்த ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.

ஆகவே, நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம் சிங்காரவேலருக்கும், எங்களுக்கும் உள்ள தொடர்பு இன்றளவும் நீடித்துக் கொண்டதான் போகிறது என்பதற்காகத்தான். இந்த ஆசிரியரே, குருசாமி 200 பேருக்கு லெனின் என்று பெயரிட்டதைக் கூட குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்.

நண்பர் சுப்பு பேசும்போது கூட கம்யூனிஸ்ட் என்பதில் எப்போதும் மாஜியாக இருக்க முடியாது. எல்லோரும் கம்யூனிஸ்ட்டுகள் தான், அந்தக் கொள்கையை ஒத்துக் கொண்டால் என்று சொன்னார். பெரியவர் மணலியும் அதைத்தான் குறிப்பிட்டார். குருசாமி இருநூறு பேர்களுக்கு லெனின் என்று பெயரிட்டார். நான் என்னுடைய மகனுக்கு ஸ்டாலின் என்று பெயரிட்டேன். இப்போது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஸ்டாலினை எந்த அளவிற்கு அணுகி வருகிறது என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஸ்டாலின் இறந்த நேரத்தில் பிறந்த பிள்ளைக்கு ஸ்டாலின் என்று பெயர் வைத்தேன். ஒரு பிள்ளை முத்து, இன்னொருவன் அழகிரி, இன்னொருவன் ஸ்டாலின், இன்னொருவன் தமிழ்.

1975 மார்ச் 10]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இந்த நால்வருக்கும் ஏன் இப்படி பெயர் வைத்திருக்கிறீர்கள் என்று கூட ஒருவர் எழுதிக் கேட்டார். நான் அதற்குச் சொன்னேன். “புது என்பது வீட்டிற்காக, அழகிரி நாட்டிற்காக, தமிழ் என்பது மொழிக்காக, ஸ்டாலின் என்பது உலகத்திற்காக” என்று பெயர் வைத்திருக்கிறேன் என்று பதில் எழுதினேன்.

லெனின் என்று பெயர் வைத்துக் கொண்ட காரணத்தால் எப்படி சிலர் சங்கடப்பட்டார்களோ அதைப் போல, ஸ்டாலின் என்று பெயர் வைத்த காரணத்தால் என்னுடைய மகனுக்கு ஒரு கிறிஸ்துவக் கல்லூரியில் சேர்த்துக் கொள்ள மறுத்து விட்டார்கள். பெயரை மாற்றிக் கொண்டு வா, சேர்த்துக் கொள்கிறோம் என்றார்கள். கல்லூரி வேண்டாம், பெயர் நீலேக்கட்டும் என்று அதற்குச் சொல்லிவிட்டேன். ஆகவே, இந்தத் தத்துவங்களில் எங்களுக்கு நிறைந்த நம்பிக்கை உண்டு என்பதை எடுத்துச் சொல்வதற்காகவும், சங்கரவேலர் போன்ற பகுத்தறிவுவாதிகளுடைய அந்தக் கோட்பாடுகளை இன்றளவும் கழகத்தில் இருக்கிற நாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தொவிக்கவும்தான் இதைச் சொன்னேன்.

வரவு செலவுத் திட்டத்தின் இறுதிப் பகுதியில் மாநில சுயாட்சி பற்றி சில பக்கங்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதை எடுத்துக் கொண்டு, பேசிய அனைவரும் பெரும்பகுதி மாநில சுயாட்சி பற்றிப் பேச அதிக நேரத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன்.

“ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணனோடு உங்களுக்கு என்ன தொடர்பு, அவரோடு நீங்கள் சேரலாமா” என்றெல்லாம் கூட சில பேர் கேள்வியாகக் கேட்டார்கள். ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணனோடு இந்திரா காந்தி அம்மையாருக்கு தகராறு வந்தது இப்போது; பீகார் மாநிலத்தில் ஜெயப்பிரகாஷ் போராட்டம் ஆரம்பித்தது இப்போது, ஆனால் 1972-ம் ஆண்டிலேயே ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன் “பப்பிள்ஸ் ஆகஷன்” என்கிற ஒரு தலைசிறந்த பத்திரிகையில் ஒரு கட்டுரை எழுதியிருக்கிறார். அதிலே ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன், வினோபா பாவே போன்றவர்கள் எல்லாம் கூட எழுதியிருக்கிறார்கள். 1972-லேயே ஜெயப்பிரகாஷ் சொல்கிறார். “ஷேக் அப்துல்லாவோடு மொதா தீர்கள், அழைத்துப் பேசங்கள்” என்றெல்லாம் மத்திய அரசுக்கு அறிவுறுத்தியிருக்கிறார். அந்தக் கட்டுரையில் மேலும் குறிப்பிடுகிறார்.

The only question that may still be considered to be relevant is that of the quantum of autonomy that Jammu and Kashmir should enjoy within the Union of India and Jammu and Ladak regions in their turn should enjoy within the constitutional framework of this State. But this is not a question in any way peculiar to Jammu and Kashmir. There are several States in this country which have been demanding larger measure of autonomy. There is for instance the Rajammannar Committee's report in regard to Tamil Nadu but as

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 10]

the same time it must be recalled, with pride, the ringing words of Chief Minister Mr. Karunanidhi which he is recently reported to have spoken at a public meeting at Thanjavur. "The demand for greater autonomy to the States," he declared, "was never meant to divide the country but only to promote the welfare of the people—". The Prime Minister Mrs. Indira Gandhi herself could examine the demand for more powers to the States for advancing the people's interest without in any way affecting the unity and integrity of the country.

பிறகு சொல்கிறார்

There is enough flexibility in our Constitution and our Central and State leaders have been wise enough to appreciate the limits within which the demand for autonomy may be pressed. I myself have been a consistent advocate of a much larger measure of autonomy to the States in view of the vastness of our population and diversity of our problems.

ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணனுக்கும் எங்களுக்கும் எப்படித் தொடர்பு ஏற்பட்டது என்பதற்கு இதைவிட வேறு என்ன காரணம் உங்களுக்கு நான் சொல்ல வேண்டும் என்று கருதுகிறீர்கள்? இந்தியாவிலே இருக்கிற எல்லா மாநிலங்களுக்கும் இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. அவைகளைப் பேசித் தீர்க்க வேண்டும், விவாத மேடைக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று ஜெயப்பிரகாஷ் 1972-ம் ஆண்டே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எடுத்து வைத்த மாநில சுயாட்சி கோரிக்கையில் பிரிவினை வாதம் கிடையாது. இந்திய ஒற்றுமைக்கு எந்த, விதமான பங்கமும் கிடையாது அதை அந்தக் கட்சியின் தலைவர் தஞ்சை பொதுக் கூட்டத்தில் சொல்லி இருக்கிறார் என்று குறிப்பிட்டு நீங்கள் பேச்சு வார்த்தைக்குத் தயாராகுங்கள் என்று ஜெயப்பிரகாஷ் கேட்டு இருக்கிறார்.

1972-ல் அவர் சொன்னதில் ஒன்றை இப்போது கேட்டு இருக்கிறார்கள். இதை பிறகு கேட்பார்கள் என்று நாம் எதிர்பார்ப்போம். ஷேக் அப்துல்லா போடு படை கொண்டு மோதாமல் திரு. செழியன் பாராளுமன்றத்தில் குறிப்பிட்டதைப் போல பனிப் பாதைகளில் கொண்டுபோய் அவரைச் சிறையில் வைக்காமல் 13 ஆண்டுக் காலம் சிறையில் பூட்டாமல் பேச்சு வார்த்தை மூலமாகத் தீர்த்துக்கொண்டு இருந்தால் காஷ்மீர் பிரச்சனை எப்போதோ முடிவு அடைந்திருக்கும். அதைப் போலவே தான் காஷ்மீர் விருந்து கன்னியாகுமரி வரை பாரதத் தாய் என்று மகிழ்ச்சியோடு பேசுகிறோம். ஆனால் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களை சுயாட்சி தன்மையை வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டால் காஷ்மீர் தனி என்று சொல்லுகிறார்கள். கன்னியாகுமரி முதல் காஷ்மீர்வரை என்கிற அந்தத் தத்துவம் தற்கு மட்டும் அடிபட்டு போவானேன் என்று நாம் இன்றைக்கு கேட்கிறோம் அல்லாமல் ஹேரல்ஸ்.

1975 மார்ச் 10]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பல அறிஞர்கள் மாநில சுயாட்சி தத்துவத்தை தேவை என்று எடுத்துக் காட்டி இருக்கிறார்கள். முன்னாள் சுப்ரீம் கோர்ட் தலைமை நீதிபதி திரு. சுப்பாராவ் அவர்கள் சென்னையில் 20—6—1974 அன்று பேசுகையில் மாநிலத்தில் வாழும் மக்கள் நல்வாழ்வுக்கு அத்தியாவசியமான எத்தகைய அதிகாரங்கள் மத்திய அரசை விட மாநில அரசு செம்மையாக நிறைவேற்ற முடியுமோ அத்தகைய அதிகாரங்களை மத்திய அரசின் தலையீடும் குறுக்கீடும் இன்றி பிரயோகிக்கும் மாநில அரசுக்குள்ள அரசரிமை Sovereign என்பதற்குப் பெயர்தான் சுயாட்சி என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்.

கேரள காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. ஜார்ஜ் அவர்கள் 10—5—1974-ல் பாதுகாப்பு, தகவல், ஒலிபரப்பு வெளிநாட்டு விவகாரங்கள் ஆகிய அதிகாரங்களை மட்டும் மத்திய அரசு வைத்துக் கொண்டு மிதம் உள்ள எல்லா அதிகாரங்களையும் மாநில அரசுகளுக்கு வழங்க முன் வரவேண்டும் என்ற கருத்தை சொல்லியிருக்கிறார்.

பழைய காங்கிரஸ் கட்சியின் கர்நாடக மாநில தலைவர் திரு. வீரேந்திர பட்டில் சென்னையில் 9—6—1974-ல் கலைவாணர் அரங்கத்தில் பேசும்போது மாநில சுயாட்சி என்னும் புனிதப் போரில் தமிழக முதல்வர் நிச்சயம் வெற்றி வாகை சூவார். மாநில சுயாட்சிக்காக திரு. கருணாநிதி புனிதம் மிக்க போரைத் தொடர்ந்திருக்கிறார். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் தேவை. பல்வேறு துறைகளில் அதிக சுயாட்சி தேவை. அப்போது தான் தவறுகள் இழைக்கும் மத்திய அரசின் பிடியில் சிக்காமல் மாநிலங்கள் பாதுகாப்போடு இருக்க முடியும். இந்த விஷயத்தில் திரு. கருணாநிதி அவர்களின் வாதத்தை முழுவதும் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். இந்தப் புனிதப் போரில் அவர் வெற்றி பெறுவார் என்று நம்புகிறேன் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்.

இன்னும் பல பெரியவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். திருமதி சத்தியவாணிமுத்து அம்மையார் அவர்கள் மன்னார்குடி மாநாட்டில் பேசும்போது மாநில சுயாட்சிக் கோரிக்கையை மிக சாதாரணமாகக் கருதுகிறார்கள். ஆனால் ஒரு காலத்தில் இதற்காக போராடியதற்காக இந்த கோரிக்கையில் வெற்றி பெற்றதற்காக நாடு நம்மை பாராட்டத்தான் போகிறது. நேரு அவர்களும் அம்பேத்கார் அவர்களும் State autonomy என்பதை வற்புறுத்திச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அப்போது மனப்பூர்வமாக அதை வரவேற்றவர்கள் இப்போது அதே மாநில சுயாட்சிக் கோரிக்கையைப் பிரிவினை வாதம் என்பது வேடிக்கையாக இருக்கிறது என்று முழங்கி இருக்கிறார்கள்.

இப்போது மாநில சுயாட்சி பெற்றிருக்கிறதே அந்த காஷ்மீருக்குச் சென்ற என்னுடைய இனிய நண்பர் திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன் அங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கேட்கும் மாநில சுயாட்சி கோரிக்கை பிரிவினை உணர்ச்சியை அடிப்படையாக கொண்டது அல்ல என்று, எட்மண்ட் அவர்களே (சிரிப்பு) அங்கேயே கூறியிருக்கிறார். அவர் மேலும் கூறியிருக்கிறார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கூறி வரும் சுயாட்சி கோரிக்கை பிரிவினை உணர்ச்சியை அடிப்படையாக கொண்டது அல்ல. மாநிலங்களுக்கு சுயாட்சி வேண்டும் என்ற கோரிக்கைக்குத் திராவிட

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 10]

முன்னேற்றக் கழகம் பொதுமக்களின் ஆதரவைப் பெற்றிருக்கிறது. இந்தியாவிலிருந்து தமிழகம் பிரிந்து செல்ல வேண்டும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கூறவில்லை. மாநிலங்களின் கையில் கூடுதல் அதிகாரம் இருக்க வேண்டும் என்றுதான் கூறுகிறது. இது 18-5-1972-ல் எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன் நிருபர்களுக்குத் தந்த பேட்டியாகும்.

இன்றுள்ள அரசியல் சட்டத்தைத் தூக்கி எறிந்து விட்டு புதிய அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும். மாநில சுயாட்சி பற்றிய கலைஞரின் கருத்தை எந்தவிடமும் இந்த கோரிக்கை எல்லா மாநிலங்களிலும் பரவி இந்தியா சின்னமின்னமாதம். இந்தியாவின் ஒருமைப்பாட்டுக்கு பெரும் துன்பாக விளங்கும் மாநில சுயாட்சி கோரிக்கையை மத்திய அரசு ஏற்க வேண்டும். இது நீலகிரி திராவிட முன்னேற்றக் கழக மாநாட்டில் திரு. கோவை செழியனுடைய முடிக்கம்.

I am the spokesman of the DMK party in Parliament. Do not belittle the importance of my position as the leader of the party in Parliament. And my Chief Minister Mr. Karunanidhi has categorically declared that we will never revive our demand for separation. On the contrary we want State Autonomy.

இது என்னுடைய இன்னொரு இனிய நண்பர் திரு. மனோகரன் பாராளுமன்றத்தில் மார்ச் 21-ஆம் தேதி ஆற்றிய உரை.

மாநில சுயாட்சி என்பது புதிதாக நாம் சொல்லும் கோரிக்கை அல்ல. அண்ணா அவர்களே சொன்னதாகும். எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபோதே டில்லிக்கு காவடி தூக்குகிறீர்களே என்று அண்ணா கேட்டார். அதற்கு அர்த்தமே அங்கே போய் சாதிக்கிற அதிகாரம் இங்கே நம்மிடமே இருந்தால் என்ன என்பதுதான். ஆகவேதான் மாநில சுயாட்சி என்பது அண்ணா அவர்களே சொன்னதாகும். இது தர்மபுரி மாநாட்டில் புரட்சி நடிகர் எம். ஜி. ஆர். பேசியதாகும்.

இப்போது ஒரு புதிய குரல் இன்று பத்திரிகையில் பார்த்தோம். பஞ்சாப்பில் ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் குரு சரண்சிங் தாரா என்பவர் ஜம்மு காஷ்மீருக்கு வழங்கப்பட்டது போல் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும். மாநிலங்கள் அனைத்துக்கும் முழு அளவில் சுயாட்சி வழங்கப்பட வேண்டும். தமிழ்நாட்டு முதல்வர் திரு. கருணாநிதி கூறி வருவதுபோல் அயலுறவு, பாதுகாப்பு, தகவல் தொட்பு ஆகியவை தவிர மற்ற எல்லா அதிகாரங்களும் மாநிலங்களுக்கே வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற இந்தக் கருத்தை அகாலி தன தலைவர் கூறியிருக்கிறார்.

1912-ஆம் ஆண்டு [இந்திய] கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஓர் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி இருக்கிறது.

(பாசுட்ர மு. கருணாநிதி)

[1971 மார்ச் 10]

A resolution of the September Plenary meeting of the Central Committee, based on a report by G. Adhikari, definitively outlined the Party's new orientation. Its critical passage was as follows.—

“Every section of the Indian people which has a contiguous territory as its homeland, common historical tradition, common language, culture, psychological make-up and common economic life would be recognised as a distinct nationality with the right to exist as an autonomous state within the free Indian Union or Federation and will have the right to secede from it if it may so desire..... Thus, free India tomorrow would be a federation or union of autonomous States of the various nationalities such as the Pathans, Western Punjabis, Sikhs, Sindhis, Hindustanis, Rajasthanis, Gujaritis, Bengalis, Assamese, Beharies, Oriyas, Andhras, Tamils, Karnatiks, Maharashtrians, Keralas, etc.”

அந்த அளவுக்கு 1942-ஆம் ஆண்டிலேயே இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நாட்டுக்குத் தேவையான இந்த தீர்மானத்தில் இந்தத் தேசிய இனங்கள் எல்லாம் தனித் தனி கலாசாரங்கள் வரலாற்றுத் தொடர்பு கொண்டவை. ஆகவே இவைகள் எல்லாம் இந்திய யூனியனில் சுயாட்சி பெற்ற தன்மையோடு விளங்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது.

அதே 1942-ஆம் ஆண்டு “வெள்ளையனே வெளியேறு” என்ற தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்ட, ஏ.ஐ.சி.சி. மாநாட்டில் போடப்பட்ட ஒரு தீர்மானம் :

“The Constitution according to the Congress view should be a federal one, with the largest measure of Autonomy for the federating units with the residuary powers vesting, in these units”—A.I.C.C. 8th August Resolution 1942.

இது வெள்ளையனே வெளியேறு என்று சொன்ன நேரத்தில் இந்திய நாட்டு மக்களுக்குத் தரப்பட்ட உறுதிமொழி. இது காங்கிரஸ் கட்சி தந்த உறுதிமொழி. இதைத்தான் இன்றைக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மாநில சுயாட்சி, கூடுதல் அதிகாரம், மத்தியிலே கூட்டாட்சி என்கின்ற வகையிலே எதிரொலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. நாம் இதற்காகப் போராடத் தேவையா? அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட்டால் போதாதா என்ற வாதங்கள் வைக்கப்பட்டன. ஷேக் அப்துல்லா போல் கருணாநிதி சிறைக்குச் செல்வதாகச் சொன்னாரே, அவர் சிறைச் செல்ல வேண்டுமா என்று ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக அனுதாபத்தோடு கேட்கப்பட்டது. செல்லாமலேயே மாநில சுயாட்சி தருகிறோம் என்று ஒருவேளை அவர்கள் கூறுகிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அதற்கு முன்கூட்டியே அச்சராமாக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1976 மார்ச் 10]

ஆனால் மணலி அவர்கள் பேசிய நேரத்தில் நான் இங்கு இல்லை. இங்கே இல்லாவிட்டாலும் அவர்களுடைய பேச்சைப் படித்துப் பார்த்தேன். அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். போராட்டம் இல்லாமல் லட்சியங்களில் வெற்றிபெற முடியாது என்ற உணர்வை பெரியவர் மணலி அவர்கள் தன்னுடைய உரையிலே எடுத்துக் காட்டினார்கள். நான் ஷேக் அப்துல் லாவை என் இல்லத்திலே சந்தித்த நேரத்திலும், ஜெயபிரகாஷ் நாராயண் அவர்களை டெல்லியில் சந்தித்த நேரத்திலும் பெற்ற உணர்வுகள் அவை கள்தான். என்ன உரையாடினேன் என்பதெல்லாம் வேறு விவகாரம். ஆனால் நான் பெற்ற உணர்வுகள், “தியாகங்கள் செய்வதற்கு யார் தயாராக இருந்தாலும் அவர்கள் லட்சியங்களில் நிச்சயமாக வெற்றி பெற முடியும்” என்பதுதான்.

அப்படியானால் பதவியை விட்டு வெளியே வாருங்களேன் என்று அழைக்கிறார்கள். அழைப்பதற்கான அவசரம் என்ன வென்றால் யார் யார் என்னென்ன மந்திரிகள் என்று இப்போதே நிர்ணயித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே உடனே வந்து உட்கார்ந்துவிட லாம் என்று பார்க்கிறார்கள். பதவியை விட்டு கருணாநிதியோ, நாவலரோ, பேராசிரியரோ, மற்றவர்களோ போய்விட்டால், மிச்சம் இருக்கிற 160 பேரும் இங்கே உட்கார்ந்திருப்பார்கள்; அவர்களை வைத்துக்கொண்டு ஆட்சி நடத்த லாம் என்று யாராவது கருதினால் அது பகல் கனவு: பதவியை விட்டு போராட்டத்தில் தி.மு.கழகம் இறங்குகிறது என்றால் அத்தனை பேரும் இறங்குகிறார்கள் என்றுதான் அர்த்தம். அதற்குரிய காலம் வரத்தான் போகிறது. அந்த நேரத்தில், அந்தப் போராட்ட நினைவோடு, உணர்வோடு மாநில சுயாட்சி பெறுவதற்கு அண்ணா வழியில் நாங்கள் அயராது பாடுபடு வோம்; பாடுபடுவோம் என்று தெரிவித்து, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவலர்கள் இத்துடன் முடிவுற்றுக், நாளை காலை 9.00 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2.53 மணியளவில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

5. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

127. Notification issued in G.O. Ms. No. 677, Rural Development and Local Administration, dated the 16th March 1974 in regard to declaration of the areas forming the Kadayanallur local planning area. [Laid on the table of the House under section 123(2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]